

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል
ዘደብረ ጎል /ግሸ/

ታኅሣሥ ፳፬ ዓ.ም

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

በስመ እግዚአብሔር ዋሕድ ዘይሄለስ በሦስትነት አንድነት በአንድነት ሦስትነት በተዋሕዶቱ፤ ወይትዋሐድ በትሥልስቱ፤ ባለው **በአንድ እግዚአብሔር** ስም አኅዜ ዓለም በመንግሥቱ መላኤ ኩለሄ በመንግሥቱ ዓለምን የያዘ፤ በመለኮቱ ሁሉን በመለኮቱ፤ አበ ኩሉ በኒሩቱ ርሑቀ መዓት የመላ፤ በቸርነቱ የሁሉ አባት የሆነ፤ በትዕግሥቱ መጽደቄ ኅጥአን በሥምረቱ በትዕግሥቱ ከቁጣ የራቀ፤ በፈቃዱ ኅጥአንን መቅለሌ ዕጹብ በክሂሎቱ ጠቢብ ጠቢባን የሚያጸድቅ፤ በከሃሊነቱ ጭንቅ ነገርን በተኬንዎቱ፤ ወአልቦ ዘይትቃወማ ለጽንዕ የሚያቀል፤ በጥበቡ የጥበበኞች ጥበበኛ መዓቱ ዘእንበለ ኀይለ አድኅኖቱ አልቦ የሆነ፤ ከማዳኑ ኀይል በስተቀር የመዐቱን ዘያቄርራ ለእሳተ ቅንኣት ዘእንበለ ጠለ ጽናት የሚቃወማት የሌለ፤ ከርኅራኄ ቤቱ ሣህሉ ወምሕረቱ ዘይወርድ እመዝገበ ቤቱ። ከሚወርድ ከይቅርታውና ከምሕረቱ ጠል በስተቀር የቅንኣቱን እሳት የሚያቀዘቅዝት የለም።

ምዕራፍ ፩

፩ ንቀድም እንከ በረድኤተ **እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ** ለጽሐፈ ሥነ ምግባር ለአብ ክቡር **በጸሎተ ሚካኤል** ዘስርግው በኩሉ ገድል ወጸማ።

፪ የዋህ ከመ አቤል ጸዋዒ ስመ አምላክ ከመ ሄኖስ መፍቀሬ **እግዚአብሔር** ከመ ሄኖክ ምሉአ ሞገስ ከመ ኖኅ ፍቁረ **እግዚአብሔር** ከመ አብርሃም ንጹሐ ምግባር ከመ ይስሐቅ ዐሥራተ **እግዚአብሔር** ከመ ያዕቆብ።

አንድ ምዕራፍ

፩ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አጋዥነት በገድልና በድካም ሁሉ የተሸለመ የክቡር አባት የበጸሎተ ሚካኤልን በኀ ሥራ ለመጻፍ እንጀምራለን።

፪ እንደ አቤል የዋህ፤ እንደ ሄኖስም የአምላክን ስም የሚጠራ፤ እንደ ሄኖክም **እግዚአብሔርን** የሚወድ፤ እንደ ኖኅም ባለሟልነትን የተመላ፤ እንደ አብርሃምም **የእግዚአብሔር** ወዳጅ፤ እንደ ይስሐቅ በሥራው ንጹሐ እንደ ያዕቆብም የእግዚአብሔር ድርሻ ነው።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፫ መጋቤ ሕግ ከመ ሙሴ ማኅሌታይ ፫ እንደ ሙሴ የሕግ መምህር፤ እንደ ዳዊት ዘማሪ፤ እንደ ኢሳይያስ ቃሉ ከፍ ያለ፤ እንደ ኤርምያስ ትንቢቱ ያማረ፤ እንደ ኤልያስ **ለአምላኩ** ሕግ የሚቀና፤ እንደ ኤልሳዕ ተአምራትን የሚሠራ ነው፡፡
- ፬ ስኩረ **መንፈስ** ከመ ዕዝራ ሱቱኤል ፬ እንደ ሱቱኤል ዕዝራ **በመንፈስ** የተቃኘ፤ እንደ ሕዝቅኤል የተሰወረውን የሚያይ፤ እንደ ዮሐንስ መጥምቅ ገድልን የለበሰ፤ እንደ ጴጥሮስ የሃይማኖት መሠረት፤ እንደ ጳውሎስ ነገሩ እንደ ሸቶ ደስ የሚያሰኝ እንደ ዮሐንስ አቡቀለምሲስ **ንጹሕና ድንግል** ነው፡፡
- ፭ ዐምደ ሃይማኖት ከመ እስጢፋኖስ ፭ እንደ እስጢፋኖስ የሃይማኖት ዐምድ፤ እንደ **ጊዮርጊስ** የክብር ኮከብ፤ እንደ እንጦንዮስ ብሕትውናን የሚወድድ፤ እንደ ዮሐንስ አፈ ወርቅ አንደበቱ የተወደደ፤ እንደ ኤጲፋንዮስ የመለኮትን ምስጢር የሚናገር፤ እንደ ቄርሎስ፤ **በሥላሴ** ሰይፍ የሚጋደል፤ እንደ ዲዮስቆሮስ ስለ ጽድቅ መከራን የሚቀበል ነው፡፡
- ፮ ዕጉሥ በስደት ወጥቡዕ ለሙቃሌ ፮ በስደት የሚታገስ፤ በእስራት የበረታ፤ በግርፋትም የቆሰለ በስድብም የተነቀፈ ነው፡፡
- ፯ ወቁሱል በቅሥፈታት ወጽዑል በዝንጓጌ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<p>፯ ወይዘሊ ዘእንበለ ጽርዕት
ወይሴብሕ ዘእንበለ አርምም
ይቀውም ከመ ዐምድ፤ ወይሰግድ
ከመ መንኰራኩር ይተግህ ከመ
መላእክት ወይጸውም ከመ
ዘአልቦቱ ሥጋ፡፡</p>	<p>፯ ያለማቋረጥ ይጸልያል፤ ዝምም
ሳይል ያመሰግናል፤ እንደ ዐምድ
ይቆማል፤ እንደ መንኰራኩር
ይሰግዳል፤ እንደ መላእክት ይተጋል፤
ሥጋም እንደሌለው ይጸማል፡፡</p>
<p>፰ ይበውእ እንተ መጽብብ ወይጸዕቅ
እንተ መቅዐን ወያጠውቃ ለሥጋሁ
በገድል ወጻማ መፍርህ፡፡</p>	<p>፰ ወደ ጠባብና የማያስጨንቅ ገድል
ይገባል፡፡ ሥጋውንም በገድልና
በሚያስፈራ መከራ ያስጨንቃታል፡፡</p>
<p>፱ ዮም ትትሜካሕ ምድረ ሰግላ
በእንተ ዘወለደት ኪያሁ ዮም
ትትፊሣሕ ደብረ ሲዋ በእንተ
ዘከለላ በትምህርተ ዚአሁ፡፡</p>	<p>፱ እርሱን ስለ ወለደች የሰግላ
ምድር ዛሬ ትመካለች፡፡ በእርሱ
ትምህርት ስለ አከበራት የሲዋ
ደብርም ዛሬ ትደሰታለች፡፡</p>
<p>፲ ዮም ትትፊሣሕ ምድረ ትግራይ
በእንተ ዘሐወጸ ቀዳሚ በንግደቱ
ወደኀሪ በስደቱ ዮም ታንፈርዕጽ
ምድረ ተንቤን በእንተ ዘተቀደሰት
በአዕፅምቲሁ፡፡</p>	<p>፲ በመጀመሪያ በእንግድነቱ በኋላም
በስደቱ ስለ ጐበኛት የትግራይ
ምድር ዛሬ ትደሰታለች በአጥንቶቹ
ስለ ቀደሳት የተንቤን ምድር
ሐሄት ታደርጋለች፡፡</p>
<p>፲፩ አንሰ እብል መንክር እግዚአብሔር
በላዕለ ቅዱሳኒሁ፤ አምላክ እስራኤል
ውእቱ ይሁብ ኀይለ ወጽንዐ
ለሕዝቡ፡፡ መዝ ፳፯፥፴፭</p>	<p>፲፩ እኔ እግዚአብሔር በቅዱሳኑ ላይ
ድንቅ ነው የእስራኤል አምላክ
ለሕዝቡ ኀይልንና ጽንዐትን
ይሰጣል እላለሁ፡፡ መዝ ፳፯፥፴፭</p>

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<p>፲፪ ወካዕበ ይቤ መዝሙረ ዳዊት አንተ ፲፪ ዳግመኛም የዳዊት መዝሙር አንተ
 አትጽናዕኩሙ ለአድባር በኃይልከ በኃይልህ ተራሮችን አጸናሃቸው።
 ወቅኑታን እሙንቱ በኃይልከ አድባረ እነርሱም በኃይል ታጥቀዋል አለ።
 ይሰምዮሙ ለቅዱሳን ወእምዝ ቅዱሳንን ተራራዎች ይላቸዋል።
 ይነግር ከመ በቀኒተ ኃይለ ከዚህም በኋላ የእግዚአብሔርን
 እግዚአብሔር ውእቱ ጽንዑ ኃይል በመታጠቅ ገድላቸው እንደ
 ገድሎሙ። መዝ ፵፯፥፮</p> <p>፲፫ ወይእዜኒ ኢንበል እፎ ይክል ዘመጠነ ዝ ፲፫ አሁንም ይህን ያህል መጽምና መጸለይ
 ጸዊመ ወጸልዮ ዘመጠነዝ ሰጊደ ይህን ያህል መስገድ ይህንም ያህል
 ወዘመጠነዝ ትጋህ ወዓዲ ኢንበል እፎ መትጋትን እንዴት ይችላል አንበል።
 ይገብር ዘከመዝ ተአምረ ወዘከመዝ ዳግመኛም እንደዚህ ያለ ተአምርና
 መንክረ። ድንቅ እንዴት ይሠራል አንበል።</p> <p>፲፬ ስማዕ ዘይቤላ ቅዱስ ገብርኤል ፲፬ ቅዱስ ገብርኤል ድንግል ማርያምን
 ለማርያም ድንግል ናሁ ትፀንሲ እነሆ ትፀንሻለሽ ልጅም ትወልጃለሽ
 ወትወልዲ ወልደ ወትቤሎ ድንግል ያላትን ስማ፤ ድንግልም መልአኩን
 ለመልአክ እፎኑ ይከውነኒ እንደ ወንድ ሳላውቅ እንደምን ይሆንልኛል
 ኢየአምር ብእሴ ወይቤላ መልአክ አለችው። መልአኩም መንፈስ ቅዱስ
 መንፈስ ቅዱስ ይመጽእ ላዕሌኪ ወኃይለ ያድርብሻል የልዑል ኃይልም
 ልዑል ይጸልለኪ። ሉቃ ፩፥፴፩ ይጋርድሻል አላት። ሉቃ ፩፥፴፩</p> <p>፲፭ እምከመሰኬ ከህለት ድንግል ፀኒሰ ቃል ፲፭ ድንግል በመንፈስ ቅዱስ መውረድ
 በርደተ መንፈስ ቅዱስ ወወሊዶተ አካላዊ ቃልን መፅነስ ከቻለችና
 መለኮት በኃይለ ልዑል እፎኬ ንብል ከቻለች ቅዱሳን በመንፈስ ቅዱስ
 ኢይክሉ ቅዱሳን ጸማ ወገድለ በረድኤተ አጋዥነት ድካምንና ገድልን ከልዑል
 መንፈስ ቅዱስ ወገቢረ መንክራትሂ ኃይልም ተአምራት መሥራትን
በኃይለ ልዑል። አይችሉም እንዴት እንላለን።</p>	

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፲፮ እስመ የሐጽጽ ፈድፋድ ጸዊረ ጸማ ፲፮ አካላዊ ቃልን ከመፅነስ የገድልን
ገድል እምፀኒስ ቃል ወገቢረ መንክራት ድካም መሸከም፤ መለኮትንም
እምወሊድ መለኮት ወዝንቱስ ብእሲ ከመውለድ ተአምራትን መሥራት
ረስያ ለሥጋሁ ታቦተ **ለመንፈስ ቅዱስ** እጅግ ያንሳልና። ይህ ሰው ግን
ወለመንፈሱኒ ሠረገላ ለጸሎት። ሥጋውን **የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ**
ነፍሱንም የጸሎት ሠረገላ አደረጋት።
- ፲፯ ይትሐረም በሥጋሁ እምርኩስ ፍትወተ ፲፯ በሥጋው ከዚህ ዓለም የርኩስት
ዝንቱ ዓለም ይትሐረም በነፍሱ ምኞት ይከለከላል፤ በነፍሱም
እምነልዮ ዘበምድር ይትሐረም ከምድራዊ አሳብ ይርቃል፤ በእጁም
በእዴሁ እምገሢሠ ጽሑእ በኀበ **እግዚአብሔር** የጠላውን ከመዳሠሥ
እግዚአብሔር። ይትሐረም በእገሪሁ ይለያል። በእግሩም በዓለም ገንዘብ
እምአንሶስዎ ረባሔ ኩሉ ንዋየ ዓለም ትርፍ ከመመላለስ በዐይን የሥጋን
ይትሐረም በአዕይንቲሁ፤ እምነጽሮ ከአሳብ ደስ የሚያሰኘውን ከንቱ ነገር
ከንቱ ዘይሔውዞ ለኀሊና ሥጋ። ከማየት ይርቃል።
- ፲፰ ይትሐረም በልሳኑ እምንባበ ጽሩዕ ፲፰ በአንደበቱ ለቅዱሳን የማይገባ ከንቱ
ዘኢይደሉ ለግብረ ቅዱሳን ይትሐረም ነገር ከመናገር ይለያል። በአፉ ሆድን
በአፉሁ እምበሊዐ ሥጋ ወቅብዕ ደስ የሚያሰኘው ሥጋና ቅቤ
ወሐሊብ ዘይኤድም ለከርሥ ከመብላት ከወተትም ልብን ደስ
ወእም ሰሪበ ወይን ወሜስ ከሚያሰኘው አጥንትንም
ዘያስተፌሥሐ ለልብ ወያጠልሎ የሚያለመልም ወይንና ጠጅም
ለአዕፅምት። ይከለከላል።
- ፲፱ ሰቀላ ለሥጋሁ ምስለ **ኢየሱስ ክርስቶስ** ፲፱ ሥጋውን **ከኢየሱስ ክርስቶስ** ጋር
ወአምታ ለነፍሱ እምነጢአት አሥረራ ሰቀላት፤ ነፍሱንም ከኀጢአት
ለኀሊናሁ በአክናፈ **መንፈስ ቅዱስ** ለያት፤ /ገደላት/ ኀሊናውን **በመንፈስ**
ወአንበራ ኀበ ኢየሩሳሌም ዘላዕሉ። **ቅዱስ** ከንፍ /ሥልጣን/ አበረራት
በሰማያዊት ኢየሩሳሌምም አኖራት።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳ ወይለዜኒ ስምዑ እንግርክሙ ጥንተ ያህሉ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ዘተሰርገወት ቅድስናሁ በገድለ ጻማሁ ወተከለለት ድንግልናሁ በቅድስናሁ ወትሐትናሁ ወተጽዕጠት ዕፍረተ ክህነቱ በደመ ስምዑ ዘይምዕዝ እምቅብዐ ጽጌ ቅድው።

፳፩ ለዝንቱ ብእሲ ስመ አቡሁ ማርቆስ እምዘመደ ካህናት ወስመ እሙ እግዚእ ክብራ ወይእቲኒ እምዘመደ ክቡራን ወወለዱ ውሉደ ወአዋልደ።

፳፪ ወእምድኅረዝ ሐረት እሙ ኅበ አዝማዲሃ ወከልእዎ ኪያሃ እንዘ ይብሉ ኢንሁበከ ለከ ኪያሃ አላ ናስተዋስባ ለአሐዱ እመኳንንት ወሐረ ማርቆስ ኅበ መነኮስ ዘይነብር ውስተ ደብር ዘቤተ ክርስቲያን ዘሚካኤል ሊቀ መላእክት ወነገሮ ዘከመ ከልእዎ ብእሲቶ

፳፫ ወጸውዖሙ ውእቱ መነኮስ ለአዝማዲሃ ወይቤሎሙ ይደልወክሙኑ ትከልእዎ ብእሲቶ ለካህነ እግዚአብሔር ወገሠጸሙ በቃለ ተግሣጽኒ ወበቃለ መጻሕፍት ወበዝኒ ስእነ ዐሪቆቶሙ።

፳ አሁንም ቅድስናው በገድሉ ያጌጠች፤ ድንግልናውም በቅድስናውና በትሕትናው የከበረች የአባታችን የበጸሎተ ሚካኤልን የዜናውን ጥንት እነግራችሁ ዘንድ ስሙ። የክህነቱ ሽቶም ካማረ አበባ ሽቶ ይልቅ በምስክርነቱ ደም ጣፈጠች።

፳፩ የዚህ ሰው አባት ስሙ ከካህናት ወገን የሚሆን ማርቆስ የሚባል ነው። የእናቱም ስም እግዚእ ክብራ ይባላል። እርሷም ከክቡራን ወገን ናት፤ እነርሱም ወንዶችና ሴቶች ልጆችን ወለዱ።

፳፪ ከዚህም በኋላ እናቱ ወደ ዘመዶቿ ሔደች ከመኳንንት ለአንዱ እናጋባታለን እንጂ ለአንተ አንሰጥህም እያሉ እርሷን ከለከሏት ማርቆስም በመላእክት አለቃ በሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ወደሚኖር መነኩሴ ሔዶ ሚስቱን እንደ ከለከሉት ነገረው።

፳፫ ያም መነኩሴ ጠርቶ የእግዚአብሔርን ካህን ሚስት ትከለክሉ ዘንድ ይገባችኋል አላቸው። በምክርና በመጻሕፍትም ቃል ገሠጸቸው በዚህም ማስታረቅ ተሳነው።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፬ ወተመይጠ ማርቆስ ካዕበ በሣልስ ወአጽሐቦ ለውእቱ መነኮስ በእንተ ብእሲቱ ወእንዘ ይትዋቀስ ምስለ አዝማዲሃ ሶበ አብዝኑ አዝማዲሃ ተሰናነ ይቤሎሙ እት ወ ለለማኅደሪክሙ ኅድግዎ ለክልኤሙ ይቤቱ ኅቤየ ወአተ ወ ለለማኅደሪሆሙ፡፡

፳፬ ማርቆስም ዳግመኛ ለሦስተኛ ጊዜ ተመልሶ ስለ ሚስቱ ያን መነኮሴ አስቸገረው፡፡ ከዘመዶቹም ጋር እየተከራከረ ሳለ ዘመዶቹ ጥላቻን ባበዙ ጊዜ እናንተ እየማደሪያችሁ ሒዱ ሁለቱን ከእኔ ያድሩ ዘንድ ተዋቸው አላቸው፡፡ እየ ማደሪያቸው ሒዱ፡፡

፳፭ ወተርፉ ማርቆስ ወብእሲቱ ኅበ ውእቱ መነኮስ ወይቤሎሙ ለማርቆስ ወለብእሲቱ ውእቱ መነኮስ ቤቱ ዮም ውስተ ማኅደርየ አምሕለክሙ በጸሎቱ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ ኢታጽርዑ ትድምርተ ሥጋ በዛቲ ሌሊት፡፡

፳፭ ማርቆስና ሚስቱም ከዚያ መነኮሴ ዘንድ ቀሩ፤ ያም መነኮሴ ማርቆስንና ሚስቱን በማደሪያዬ እደሩ በዚህችም ሌሊት ሩካቤ ሥጋ ሳትፈጽሙ እንዳትቀሩ በመላእክት አለቃ በሚካኤል ጸሎት አምላችኋላሁ አላቸው፡፡

፳፮ ወቤቱ ውስተ ማኅደሩ በከመ አዘዞሙ ወአስተርአዮ መልአክ **እግዚአብሔር** በሕልም ለማርቆስ ወይቤሎ **እግዚእ** ክብራ ብእሲትከ ትወልድ ለከ ወልደ ወወሊዳ ትሰምዮ ስም **በጸሎተ ሚካኤል** ወይከውን ዐምደ ለቤተ ክርስቲያን፡፡

፳፮ እንዳዘዛቸውም በቤቱ አደሩ **የእግዚአብሔርም** መልአክ ለማርቆስ በሕልም ተገለጸለት ሚስትህ **እግዚእ** ክብራ ወንድ ልጅ ትወልዳለች፡፡ በወለደችም ጊዜ ስሙን **በጸሎተ ሚካኤል** ትለዋለች ለቤተ ክርስቲያንም ዐምድ ይሆናል አለው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፯ ወንቂሆ እምንዋሙ ማርቆስ ተደመረ ምስለ ብእሲቱ ወበዝየ ፀንሰቶ **ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል** በረሀ ገጻ በጸጋ መንፈስ ቅዱስ ወኮነት እንከ ትትፌሣሕ በልባ ከመ ዘሰትየ ወይነ ከራሜ ወለሊሃኒ ትቤ ምንትኑ ውእቱ ዘሀሎ ውስተ ከርሥየ እም አመ ፀነስክዎ ይበርህ ኅሊናየ ወገጽየ ከመ ማኅቶት።

፳፰ ወእምከመ ደወዩ ደቂቃ ዘይልህቁ ወይብሉ ሐመምነ ርእሰነ አው ከርሥነ ትእኅዝ ፅንሰ ከርሣ በእደዊሃ ወትገሥሦሙ ለደቂቃ ኅበ ዘይደወዩ መካነ ሥጋሆሙ ወይትፌወሱ ሶቤሃ በጸጋ **እግዚአብሔር**

፳፱ ወበጽሐ ዕለተ ወሊዶታ አስተርአየ ቀስተ ደመና በውስተ ቤታ በጊዜ ሰዓት እንተ ባቲ ወለደቶ ለሕፃን ወሰመየቶ ስም **በጸሎተ ሚካኤል** በምኔተ ሚካኤል ፀንሰቶ በከመ ትቤ ቀዳሚ።

፴ ወእምዝ ሐፀነቶ እስከ አኅደገቶ ጥባ ወሶበ ልህቀ ንስቲተ ወይቤሎ አቡሁ በል በስመ **አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ** ወይቤ ሕፃን በስመ **አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ**

፳፯ ማርቆስም ከእንቅልፉ በነቃ ጊዜ ከሚስቱ ጋር ተገናኘ። በዚያም **አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን** ፀነሰችው በፀነሰችውም ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ፊቷ በራ። የከረመ ጠጅም እንደ ጠጣ በልቧ ትደሰት ነበር። እርሷም በሆዴ ውስጥ ያለው ምንድን ነው? ከፀነሰኩት ጀምሮ ልቤና ፊቴ እንደ መብራት ያበራል አለች።

፳፰ ያደጉት ልጆቿ ራሳችን ወይም ሆዳችን እያሉ ታመምን ካሉ በእጅዋ የሆዴን ፅንሰ ይዛ የልጆቿን የታመመ አካላቸውን ትዳስሳቸዋለች ያን ጊዜ **በእግዚአብሔር** ቸርነት ይፈወሱ ነበር።

፳፱ የመውለጃዋ ቀን በደረሰ ጊዜ ሕፃኑን በወለደችበት ሰዓት በቤቷ ውስጥ ቀስተ ደመና ታየ አስቀድሞ እንደ ተናገረ በሚካኤል ጉዳም ፀንሳዋለችና ሰሙንም **በጸሎተ ሚካኤል** አለችው።

፴ ከዚህም በኋላ ጡቷን እስኪተው ድረስ አሳደገችው፤ ትንሽም ባደገ ጊዜ አባቱ በስመ **አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ** በል አለው። ሕፃኑም በስመ **አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ** አለ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፴፩ ወይቤሎ ካዕበ በል **ብፁዕ ብእሲ** ፴፩ ዳግመኛም በዝንጉዎች ምክር ያልሔደ ምስጉን ነው በል አለው፤ ሕፃኑም ይህን መዝሙር እስከ መጨረሻው አነበበ፤ አባቱም ያልተማረውን ስለ አነበበ አደነቀ፤ አባቱ የመዝሙሩን መጀመሪያ አንዱን ቃል እስኪነግረው ድረስ ሕፃኑ **በመንፈስ ጸጋ** አንብቦ ይፈጽመው ነበር፡፡
- ፴፪ ወእምዝ ፈጸመ እምጥንተ መዝሙር ፴፪ ከዚያም ከመዝሙር መጀመሪያ ጀምሮ እስከ መጨረሻ፤ **የእግዚአብሔር** አገልጋይ የሙሴን ምስጋና እስከ ካህኑና ነቢዩ ስምዖን ጸሎት ድረስ ፈጸመ፡፡ የዳዊትንም መዝሙር በፈጸመ ጊዜ አባቱ ፊደልን አስተማረው፤ ከዚያም የሐዋርያትን መልእክት አስተማረው፡፡
- ፴፫ ወለለ ጽባሐ ይትዌሰኮ ቃለ **እግዚአብሔር** ፴፫ በየዕለቱም **የእግዚአብሔር** ቃል በአፉ ትርጓሜውም በልቡ ውስጥ ይጨመርለት ነበር፡፡ ቃሉ ያማረ የአንደበቱም ንባብ በመለኮት ጨው የጣፈጠ ነው፡፡
- ፴፬ ወእምዝ ይቤላ አቡሁ፤ ለእሙ ንሰዶ ፴፬ ከዚህ በኋላ አባቱ እናቱን ዲቁና ይቀበል ዘንድ ወደ ጳጳስ እንደሰደው አላት፤ እናቱም በረኅብ ይሞትብናል ጸምም አይችል አለችው፡፡
- ፴፭ ወእምዝ ይቤላ አቡሁ፤ ለእሙ ንሰዶ ፴፭ ከዚህ በኋላ አባቱ እናቱን ዲቁና ይቀበል ዘንድ ወደ ጳጳስ እንደሰደው አላት፤ እናቱም በረኅብ ይሞትብናል ጸምም አይችል አለችው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፴፭ ወሶበ ሰምዐ ሕፃን ዘተማከሩ አኅዘ ይጹም ዐርበ ወረቡዐ ወአበየ በሊዐ ወዘበጦ አቡሁ ወአሕመሞ ወበዝኒ ሰእነ አሆ አብሎቶ ወሶበ አበዮ ነሥአ ሙብልዐ ወወደየ ውስተ አፉሁ ለሕፃን ወይቤሎ አቡሁ ናሁ ሰአርከ ጸመከ።

፴፮ ወይቤ ሕፃን ወሶበሁ ወደይኩ በፈቃድየ ውስተ አፉየ እምሰአርከዎ ለጸምየ ወእመሰ አንተ ወደይከ ውስተ አፉየ ኢሰአርኩ ወይእዜኒ ኢይሰአር ጸምየ ወሶበ አድከሞ ኀደኀ አቡሁ ከመ ይጹም።

፴፯ አንክርዎ ለዝ ሕፃን ዘሐጸያ በጸም ለክህነት ወአሰርገዋ በንጽሐ ሥጋሁ ለማኀደረ **መለኮት** አንክርዎ ለዝ ሕፃን እምከርሠ **እሙ ቅዱስ** ከመ ኤርምያስ ወከመ ዮሐንስ ወከመ ሳሙኤል ዘተሐፅነ ውስተ ቤተ መቅደስ አንክርዎ ለዝ ሕፃን ዘአብጠለ ሕገ ደቂቅ በልቡናሁ ዘጸንዐ እም አዕሩግ በጽሙናሁ።

፴፭ ሕፃኑም የተማከሩትን በሰማ ጊዜ ዓርብና ረቡዕን ይጸም ጀመር። ሙብላትንም አይሆንም አለ፤ አባቱም ገረፈው አሳመመውም በዚህም እሺ ማሰኘት ተሳነው፤ አይሆንም ባለውም ጊዜ ምግቡን ይዞ በሕፃኑ አፍ ጨመረው አባቱም እነሆ ጸምህን ሻርህ አለው።

፴፮ ሕፃኑንም እኔ በፈቃዴ በአፌ ውስጥ ብጨምረው ጸሜን በሻርኹት ነበር አንተ በአፌ ውስጥ ከጨመርኸው ግን ጸሜ አይሻርም አለ አባቱም ባደከመው ጊዜ ይጸም ዘንድ ተወው።

፴፯ በጸም ክህነትን ያጫት የመለኮት ማደሪያ ሥጋውንም በንጽሕና ያስጌጣት ይህን ሕፃን አድንቁት። እንደ ኤርምያስ፤ እንደ ዮሐንስና በቤተ **መቅደስ** እንዳደገ እንደ ሳሙኤልም ከእናቱ ማሕፀን የተለየ ይህን ሕፃን አድንቁት፤ የልጆችን ሕግ በልቡናው ያስቀረ ከታላላቆቹም በብሕትውናው የጸና ይህን ሕፃን አድንቁት።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፴፰ ወአንክርዎ ለዝ ሕፃን ዘምስለ ኅበ እሙ ሐፀነቶ **ጥበበ እግዚአብሔር** ወዘ እምንእሱ አልሀቀቶ ቃለ መጽሐፍት አንክርዎ ለዝ ሕፃን እምነ አቡሁ ዘአፍቀሮ **ለኢየሱስ ክርስቶስ** ወእምነ እሙ ዘአፍቀራ ለቤተ ክርስቲያን፡፡
ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ አሜን፡፡

፴፰ ከእናቱ ጡት ጋር **የእግዚአብሔር** ጥበብ ያሳደገችው ከታናሽነቱም ጀምሮ የመጻሕፍት ቃል ያሳደገችው ይህን ሕፃን አድንቁት ከአባቱ ይልቅ **ኢየሱስ ክርስቶስን** የወደደው ከእናቱም ቤተ ክርስቲያንን የወደዳት ይህን ሕፃን አድንቁት፡፡ ጸሎቱና በረከቱ ከሁላችን ጋር ይኑር አሜን፡፡

ምዕራፍ ፪

፩ ንግባእኬ ኅበ ጥንተ ነገር ከመ ንንግርክሙ ዜናሁ ለአቡነ ለባሴ **መንፈስ ቅዱስ** ወእምዝ ወሰደ አቡሁ ኅበ ጳጳስ ወኮነ ዲያቆነ ወተመይጦ ውስተ ሀገሩ ምስለ አቡሁ፡፡

ሁለት ምዕራፍ

፩ **መንፈስ ቅዱስን** የለበሰ የአባታችን ዜና እንነግራችሁ ዘንድ ወደ ቀደመ ነገራችን እንመለስ ከዚህ በኋላ አባቱ ወደ ጳጳስ ወሰደው ዲያቆን ሆነ (ዲቁና ተሾመ) ከአባቱም ጋር ወደ ሀገሩ ተመለሰ፡፡

፪ ወመልአ ፍቅረ **እግዚአብሔር** ውስተ ልቡ አሰራ ለሥጋሁ በሐብለ ወንጌሉ **ለኢየሱስ ክርስቶስ** ወቀነዋ በቅንዋተ ፍቅር ከመ ኢያንቀልቅል እምኔሁ ኢለየማን ወኢለጸጋም፡፡

፪ **የእግዚአብሔር** ፍቅር በልቡናው መላ፤ **በኢየሱስ ክርስቶስ** የወንጌል ገመድ ሥጋውን አሰራት ከእርሱም ወደ ቀኝም ወደ ግራም እንዳይናወጥ በፍቅሩ ችንካር ቸንከራት፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፫ ወአርሰና ለኅሊናሁ፣ በእሳተ ፫ በመንፈሳዊ የእሳት ቅንኣትም ቅንኣቱ ወኢያቀረራ እስከ አመ ኅሊናውን አቃጠላት። ፈጽማ ነደት ፍጡነ ወተፈጸመ ላዕሌሁ እስክትነድ ድረስም አላቀዘቀዛትም ቃለ **እግዚአብሔር** ዘይቤ በወንጌል በወንጌልም “ለሀገር እሳትን “እሳተ አምጸእኩ ለብሔር ወምንተ አመጣሁ እስዋን ከማንደድ እፈቅድ ዘእንበለ አንድዶታ ቃለ በቀር ምን እሻለሁ ያለው **እግዚአብሔር** ንጹሕ ቃለ **የእግዚአብሔር** ቃል በእርሱ ላይ ተፈጸመ **የእግዚአብሔር** ቃል ንጹሕ ነው **የእግዚአብሔርም** ቃል የሚያቃጥል ነው። ሉቃ ፲፪፥፵፱
- ፬ ወሶበ ይበውእ ውስተ ልበ ፬ በቅዱሳንም ልብ በገባ ጊዜ ቅዱሳን ያረስኖሙ ለኅሊናሆሙ በወናፍ ውስጥ እንደገባ እሳት እምውስተ ምንሃብ ብዙኅ ኅሊናቸውን ያግለዋል፤ ስለዚህም ምብኳሕ ወበእንተዝ ይቤ በመዝሙር ቃለ **እግዚአብሔር** በመዝሙር **የእግዚአብሔር** ቃል የጋለ ነው፤ ተስፋ ላደረጉትም ለኩሎሙ ለእለ ተወከሉ ቦቱ። መታመኛቸው ነው አለ።
- ፭ ወካዕበ ይቤ ርሱን ቃልከ ፈድፋደ ፭ ዳግመኛም ቃልህ ፈጽሞ የጋለ ወገብርከስ አፍቀሮ እስመ አኮ ነው፤ ባሪያህም ወደደው እንዲህ የምትሆን አይደለም በኅበ ኩሉ ዘይሬስያ ቃለ **እግዚአብሔር** ቃልም በሁሉ ዘንድ እንዲህ የምትሆን አይደለም በዝንጉ ሰው ልብ ከገባ ያዕቆብ ልጁ ርቤልን ልጄ እንደ ውኃ ቀዘቀዘህ ወደ አባትህ አልጋ ወጥተሃልና እንዳለው ይቀዘቅዛል። ዘፍ ፵፱፥፬

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፮ እስመ ንዴት በፍትወተ ሥጋ ቀረት ፮ በሥጋ ምኞት መቃጠል በእግዚአብሔር
በኅበ **እግዚአብሔር** ወቀረት በኅበ ዘንድ መቀዝቀዝ ነውና፤ በሰውም
ሰብእ ንዴት በኅበ **እግዚአብሔር** እስመ ዘንድ መቀዝቀዝ **በእግዚአብሔር** ዘንድ
ዘይትፈቀድ በዝዩ ኢይትፈቀድ በህዩ መቃጠል ነው። በዚህ የሚወደድ
ዘይትመነን በኅበ ሰብእ ይከብር በኅበ በዚያ አይወደድምና በሰው ዘንድ
እግዚአብሔር ልዑል። የሚናቅ **በልዑል እግዚአብሔር** ዘንድ
ይከብራል።
- ፯ ወዘይትነፋህ በትዕቢት ወየኅሥር ፯ በትዕቢት የተወጠረ በመላእክትና
በጉባኤ መላእክት ወሰብእ ዘይለብስ በምእመናን ጉባኤ ይዋረዳል፤ ግምጃን
ሲራያተ ወዘይትሜካሕ ዲበ ዘይለብስ ለብሶ ጨርቅ በለበሰው የሚመካ
አጽርቅተ ይከውን ዕሩቀ ዘበሰማያት። በሰማያት የተራቀቀ ይሆናል።
- ፰ ወዘይትቀባዕ መዓዛ አፈው ለአሰሕቶ ፰ ሰውን ለማሳት ሽቱ የሚቀባ በንጹሐት
ውስተ ሞት ጽዩዕ በኅበ **አምላክ** ነፍሳት **አምላክ** ዘንድ በሞት ፍዳ ተይዞ
ንጹሐት ነፍሳት በከመ ይቤ ጳውሎስ ይከረፋል። የሞት መዓዛ የሚገባቸው
ልሳነ ዕፍረት እስመ ቦ እለ ይደልዎሙ ለሞት ናቸውና የሕይወት መዓዛ
መዓዛ ሞት ለሞት ወእለ ይደልዎሙ ለሕይወት ናቸውና።
መዓዛ ሕይወት ለሕይወት። ፪ቆሮ ፪፥፲፮
- ፱ ወዝንቱስ ብእሲ ጸገዩ ጽጌ መዓዛ ፱ ይህ ሰው ግን **በመንፈስ ቅዱስ**
ዘዘዚአሁ ኅብሩ ወዘዘዚአሁ ጽጌ መውረድ ርኩሰት የሌለበት ኅብሩ ልዩ
ደንጐላት ንጹሕ ዘአልቦ ርስሐት ልዩ የሆነና እንደ ሱፍ አበባም
ዘበርደተ **መንፈስ ቅዱስ** ወአጽደልደለ መዓዛው ልዩ ልዩ የሆነ መዓዛን አፈራ
ወጽጌ ተክህኖ ቅድመ ዘበመዓዛ ዕፍረቱ አስቀድሞ **በክርስቶስ** የሸቱ መዓዛ
ለክርስቶስ ተቀስመ ጽጌ ስብከት የጣፈጠ ክህነት አበባው አበራ፤
ዘነቢያት ብሩህ ሠረጸ ዘበሐዋርያት በነቢያት የስብከት አበባ ጣፈጠ፤
ጸኑወ። በሐዋርያት የነበረ ትምህርቱም
የሚያበራ ሆኖ ወጣ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲ ዘበወንጌል ጸጋ ተምዕዘ ወጽጌ ስምዕ ፲ ዘበወንጌል ጸጋ ጣፈጠ፤ በግርፋቱ ደምም ቀይ የሆነ የምስክርነቱ አበባ ቀይሐ ዘበደመ ቅሥፈቱ ተቀልመ ታለለ፡፡ /ተጻፈ/ ጳውሎስ የክርስቶስን ወይትሜካሕ በደመ ሕማሙ የመከራውን ቅሬታ በሥጋዬ ወእፌጽም ተሕጻጸ ሕማሙ እፈጽማለሁ እንዳለ ክርስቶስ መከራ ለክርስቶስ፡፡ ቁላ ፩፥፳፬ በተቀበለ ጊዜ በፈሰሰው ደም ይመካል፡፡ ቁላ ፩፥፳፬	፲፩ ወካዕበ ይቤ ጳውሎስ እምከመ ፲፩ ዳግመኛም ጳውሎስ መርዓዊን ተሳተፍናሁ ለመርዓዊ በሞቱ በሞቱ ከመሰልነው በሕይወቱም ንትሜሰሎ በሕይወቱሂ እምከመ ሰረይነ እንመስለዋለን በሞት ከተካከልን መዊተ ንዔሪ ሕይወተ ወእምከመ በሕይወትም እንተካከለን በትዕግሥትም ከተካከልን በመንገሥ እንተካከለን አለ፡፡ ጴጥሮስም ክርስቶስ ስለ እኛ በሥጋው ከተሰቀለ እናንተም ይህችን አሳብ ጋሻ አድርጋችሁ ኑሩ፡፡ በሥጋው መከራ የተቀበለ ከኀጢአቱ ድኖአል አለ ፪፡፲፩ ፤ ፩ጴጥ ፱፥፩
፲፪ ወዝንቱስ አብ ክቡር ወንጹሕ ፲፪ ይህ የከበረ፤ ንጹሕ የሆነና በአባቱ ስርግው በኩሉ ምግባረ ሠናይ አቡነ በማርቆስም እጅ ምስክርነቱን በጸሎተ ሚካኤል ዘቀደመ ከዊነ ያስቀደመ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል በበጎ ሥራ ሁሉ የተሸለመ ስምዕ በእደ አቡሁ ማርቆስ ወሶበ ነው፡፡ አባቱም ሚስት ያጋባው ጎለየ አቡሁ ከመ የሀቦ ብእሲተ ዘንድ ባሰበ ጊዜ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ወሐረ ጎበ ምኒተ መነኮሳት፡፡ ዐውቆ ወደ መነኮሳት ገዳም ሔደ፡፡	፲፪ ይህ የከበረ፤ ንጹሕ የሆነና በአባቱ በማርቆስም እጅ ምስክርነቱን ያስቀደመ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል በበጎ ሥራ ሁሉ የተሸለመ ነው፡፡ አባቱም ሚስት ያጋባው ዘንድ ባሰበ ጊዜ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ዐውቆ ወደ መነኮሳት ገዳም ሔደ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፫ ወሶበ በጽሐ ይቤሎሙ ለመነኮሳት አብሉኒ ኀበ ምኔት ወይቤሎ አበምኔት ምንተኑ ትፈቅድ አ ወልድየ ወይቤ በጸሎተ ሚካኤል እፈቅድ እኩን መነኮሰ ወይቤሎ አበምኔት ኢትክል አ ወልድየ ከዊነ መነኮስ እስመ ሕፃን አንተ ወባሕቱ ንበር ዝየ ኀቤየ ወአመክር ርእሰከ፡፡	፲፫ በደረሰም ጊዜ መነኮሳቱን ወደ ገዳሙ አስገቡኝ አላቸው፡፡ የገዳሙም ሐላፊ ልጄ ሆይ ምን ትሻለህ አለው፡፡ በጸሎተ ሚካኤልም መነኩሴ መሆን እፈልጋለሁ አለ፡፡ የገዳሙም ሐላፊ/አበምኔት/ ልጄ ሆይ ሕፃን ነህና መነኩሴ መሆን አትችልም ነገር ግን ከእኔ ዘንድ ተቀመጥ ራስህንም ፈትን አለው፡፡
፲፬ ወእምድኅረዝ ሰምዐ አቡሁ ኀበ ሀሎ ምኔት ወሐረ ኀበ ውእቱ መነኮስ ወይቤሎ ሀበኒ ወልድየ ወይቤሎ አበምኔት አንሰ ኢይሁበከ ኪያሁ አላ ለሊከ በቃልከ ተናገሮ ወይቤሎ ማርቆስ ለወልዱ ነዐ ንሑር ኀበ እምከ ወአኅዊከ፡፡	፲፬ ከዚህም በኋላ አባቱ ገዳም እንዳለ ሰምቶ ወደዚያ መነኩሴ ሔዶ ልጄን ስጠኝ አለው፤ አበምኔቱም እኔ እርሱን አልሰጥህም እራሱ በቃልህ ተናገረው አለው፡፡ ማርቆስም ልጄን ወደ እናትህና ወደ ወንድሞችህ እንሒድ አለው፡፡
፲፭ ወይቤሎ ወልዱ አንሰ ኢየሐውር እምዝየ አላ እከውን መነኮስ ወሐረ ማርቆስ ኀበ እግዚእ ክብራ ወነገራ ኩሎ ዘከመ ይቤሎ ወልዱ ወሐዘኑ ክልሆሙ ዐቢየ ሐዘነ በእንተ ወልዶሙ፡፡	፲፭ ልጄም እኔ ከዚህ አልሔድም መነኩሴ እሆናለሁ እንጂ አለው፡፡ ማርቆስም ወደ እግዚእ ክብራ ሔዶ ልጁ እንደ ነገረው ሀሉን ነገራት ሁለቱም ስለ ልጃቸው ታላቅ ኀዘን አዘኑ፡፡
፲፮ ወሐረት እግዚእ ክብራ ኀበ ውድም ረአድ ንጉሥ እስመ ዘመዳ ውእቱ በሥጋ ወነገረቶ በእንተ ወልዳ ወደመረ ላቲ አሐደ እምሐራሁ ዘይጸውር ጥብጣቤ ወሐረ ወበጽሐ ሐራ ንጉሥ ኀበ አበምኔት ወነሥኦ ለሕፃን እምኔሁ ወሀባ ለእግዚእ ክብራ፡፡	፲፮ እግዚእ ክብራም በሥጋ ዘመዱ ስለሆነ ወደ ውድም ረአድ ንጉሥ ሒዳ ስለ ልጁ ነገረችው፡፡ እርሱም ከወታደሮቹ አንዱን አለንጋ ይዞ እንዲሔድ ጨመረላት፤ የንጉሡም ወታደር ከአበምኔቱ (የገዳሙ ሐላፊ) ወስዶ ለእግዚእ ክብራ ሰጣት፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፯ ወይቤላ ለእመ ወዕኦ እምኔኪ ዝ ፲፯ ይህ ሕፃን ከአንቺ ከወጣ ጥሪኝ፤ ሕፃን ጸውዕኒ ወአነ እዘብጦ በዝንቱ እኔ በዚህ አለንጋ እገርፈዋለሁ ጥብጣቤ ወነበረ ሕፃን ኀበ አቡሁ አላት፤ ሕፃኑም ከአባቱና ከእናቱ ወእሙ ወይትኤዘዝ ሎሙ ዘንድ ተቀመጦ ይታዘዝና ወይትለአኮሙ ያገለግላቸውም ነበር፡፡	፲፰ ወበአሐቲ ዕለት ለአኮ አቡሁ ኀበ ፲፰ አንድ ቀንም አባቱ ወደ ሌላ ቦታ ካልእ መካን ወእንዘ ይትመየጥ ላከው ከላከውም ቦታ ሲመለስ እምኀበ ዘለአኮ ረከበ በፍኖት በመሰማሪያ የንጉሥን በቅሎዎች ኖሎተ አብቅልት ዘንጉሥ የሚጠብቁ እረኞች አገኘ፡፡
፲፱ ወእንዘ የኀልፍ ተሠግረ ገመደ ፲፱ የንጉሡንም የበቅሎ ገመድ በቅለ ንጉሥ ወአኀዝዎ ወወሰድዎ ተራምዶ ሲሔድ ይዘው ወደ ኀበ ሊቆሙ ወርእየ ሊቆሙ አለቃቸው ወሰዱት፡፡ አለቃቸውም ፊቃረ ዘውስተ ክሳዱ ለሕፃን በአንገቱ ያለ ቀሚሱን አይቶ ካህን ይቤሎሙ ኀድግዎ እስመ ውእቱ ነውና ተውት አትምቱት አላቸው ካህን ወኢትዝብጥዎ ወእምዝ ከዚያም ተውት፡፡	፳ ወኀለየ ሕፃን በልቡ እንዘ ይብል ፳ ሕፃኑም በልቡ ሚችቶ የሆኑ መዋትያን አግብርተ ንጉሥ መዋቲ የሚች ንጉሥ አገልጋዮች ስለ በእንተ ገመደ በቅል ዘተዐደውኩ አለፍሁት የበቅሎ ገመድ ይህን ዘመጠነዝ ድንጋፄ አደንገፁኒ እፎ ያህል ድንጋፄ ካስደነገጡኝ እንከ ያደነግፁኒ መላእክተ እሳት ግርማቸው የሚያስፈራ የእሳት ዘመፍርህ ግርማሆሙ በእንተ መላእክት የክብር ንጉሥ ትእዛዝን ዘተዐደውኩ ትእዛዞ ለንጉሠ ስለተላለፍሁ እንዴት /ምንኛ/ ስብሐት፡፡ ያስደነግጡኝ ይሆን? አለ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፩ ወሐረ ኅበ ደብር ዘመነኮሳት ወነበረ **፳፩** ህየ በጻማ ወበጸሎት ወሰምዐ አቡሁ ኅበ ሀሎ ወልዱ ወሐረ ህየ ወአኅዘ ይእስሮ ወአብጽሖ ኅበ እሙ ወይቤልዎ አቡሁ ወእሙ ንሣእ እክለ ወብላዕ፡፡

፳፪ ወአውሥአ ወይቤሎሙ አንሰ **፳፪** ኢይበልዕ እክለ ለእመኢኅደግሙኒ እኩን መነኮሰ ወይቤልዎ አቡሁ ወእሙ ኢነኅድገከ ትኩን መነኮሰ ወይቤሎሙ አነሂ ኢይበልዕ እክለ፡፡ ወዘበጦ አቡሁ ዐቢየ ዝብጠተ እስከ የሐምም ሥጋሁ፡፡

፳፫ ወካዕበ ይቤሎ አቡሁ ንሣእ ብላዕ **፳፫** ወስተይ ከመ ኢትሙት በበትር ወይቤሎ **አቡነ በጸሎተ ሚካኤል** አንሰ ኢይበልዕ ወኢይሰቲ እስከ አመ እመውት ለእመ ኢኅደግሙኒ እኩን መነኮሰ፡፡

፳፬ ወመልአ አቡሁ መዐተ ወተወሰከ **፳፬** ቊጥዓሁ ወነሥአ በትረ ወዘበጦ እንዘ ይብል አነኒ ኢይኅድግ ዘቢጦተከ ለእመ ኢገበርከ ዘእቤለከ ወደገመ አቡሁ ዘቢጦቶ ለወልዱ፡፡

ወደ መነኮሳትም ደብር ሔዶ በዚያም በገድልና በጸሎት ተቀመጠ፡፡ አባቱም ልጁ ያለበትን ሰምቶ ወደዚያ ሔደ፡፡ አስሮ ያዘውና ወደ እናቱ አደረሰው፡፡ አባቱና እናቱም እንካ ምግብ ብላ አሉት፡፡

መለሰላቸው እኔ መነኩሴ አንድሆን ካልተዋቸሁኝ እህል / ምግብ/ አልበላም አላቸው አባቱና እናቱም መነኩሴ ትሆን ዘንድ አንተውህም አሉት፡፡ እኔም ምግብ አልበላም አለው አባቱም ሥጋው እስኪታመም ድረስ ታላቅ አመታትን መታው፡፡

ዳግመኛም አባቱ በበትር እንዳትሞት ብላ ጠጣ አለው፡፡ **አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም** መነኩሴ እሆን ዘንድ ካልተዋቸሁኝ እስከሞት ድረስ እኔ አልበላም አልጠጣም አለው፡፡

አባቱም ቁጣን ተመላ ቁጣውም ተጨመረ፤ በትርም ይዞ እኔም የምልህን ካላደረግህ መማታቴን አልተውም እያለ መታው አባቱም መልሶ ልጁን መታው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፭ ወኅደኅ እሱሮ አማሃ በገዳም ወቤተ ኅብ ቀሩ በይእቲ ሌሊት ወበሣኒታ ነሥአ አቡሁ በትረ ወዘበጦ እንዘ ይብል ኢይኅደግ ዘቢጦተከ እስከ ትመውት ለእመ ኢኅደግ ከዊነ ምንኩስና፡፡

፳፮ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አንሰ እመውት በእንተ **እግዚአብሔር** ወኢይኅደግ ከዊነ ምንኩስና ወሶበ ስእነ አቡሁ አሆ አብሂሎቶ ኅደኅ ካዕበ እሱረ ይቢት ውስተ ቀሩ ወአሰሐትያ፡፡

፳፯ ወበሳኒታሁ ካዕበ ሐረ አቡሁ ኅብ ሀሎ እሱረ ወይቤሎ ስማዕ አ ወልድየ ዘእቤለከ ከመ ኢትሙት በእዴየ ወይቤሎ ወልዱ እመውት በእንተ **እግዚአብሔር** ወኢይኅደግ ፍቅሮ ለክርስቶስ አምላኪየ፡፡

፳፰ ወሶበ ሰምዐ አቡሁ ተምዐ ዐቢየ መዐተ ወነሥአ በትረ ወዘበጦ በዐቢይ ኅይል ዝብጠተ እስከ ይየብስ ሥጋሁ ከመ እብን ወከመዝ ነበረ **አቡነ በጸሎተ ሚካኤል** ሠሉሰ መዋዕለ ወሠሉሰ ለያልየ እንዘ ይዘብጦ አቡሁ በኑኅ መዐልት ወይበይት በዋዕየ ፀሐይ ወሌሊተ በቀሩ ወበአሰሐትያ እንዘ ኢይበልዕ እክለ ወኢይሰቲ ማየ እንዘ ሕሙይ እደዊሁ ድኅሪተ ወእገሪሁ ውስተ ጉንደ ዕፀው፡፡

፳፭ ያን ጊዜም በገዳም እንደታሰረ ተወው በዚያችም ሌሊት በውርጭ አደረ በማግሥቱም አባቱ በትር ይዞ ምንኩስናን ካልተውህ እስከትሞት ድረስ መማታትን አልተውም እያለ መታው፡፡

፳፮ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እኔ ስለ **እግዚአብሔር እሞታለሁ** ምንኩስናንም አልተውም አለው፤ አባቱም እሺ ማሰኘት በተሳነው ጊዜ በቅዝቃዜና በውርጭ ያድር ዘንድ እንደ ታሰረ ተወው፡፡

፳፯ በማግሥቱም ዳግመኛ አባቱ ወደ አለበት ሔዶ ልጄ ሆይ በእጄ እንዳትሞት የምልህን ስማ አለው፡፡ ልጄም ስለ **እግዚአብሔር** እሞታለሁ የአምላኬ የክርስቶስንም ፍቅር አልተውም አለው፡፡

፳፰ አባቱም በሰማ ጊዜ ታላቅ ቁጣን ተቆጣ፤ በትርም አንሥቶ ሥጋው እንደ ድንጋይ እስኪደርቅ ድረስ በታላቅ ኅይል መታው፡፡ **አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም** እንደዚህ ቀን አባቱ እየገረፈው ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ተቀመጠ፡፡ ቀን በፀሐዩ ሐሩር ሌሊትም በቅዝቃዜና በውርጭ እህል ሳይባለ ውኃም ሳይጠጣ እጁን እጁን የኋሊት ከእንጨት ግንድ ጋር ታስሮ ያድራል፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፱ ወውእቱስ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ቀደመ ስምዐ በእደ አቡሁ ወተፈጸመ ላዕሌሁ ቃለ **እግዚአብሔር** ዘይቤ በወንጌል “ኢይምሰልክሙ ዘአምጸእኩ ሰላመ ለምድር አላ መጥባሕተ ወመጸእኩስ እፈለጥ ብእሴ እምአቡሁ ወወለተኒ እምእማ ወመርዓተኒ እምሐማታ”፡፡ ማቴ. ፲፥፴፬

፴ ወዝንቱስ ብእሴ **እግዚአብሔር** አፍቀረ ንጽሐ ከመ መላእክት ወመነነ ሰብሳቢ ከመ ደናግል መነኮሳት ተመሰለ በኢያጥርዮ ንዋይ ከመ ሐዋርያት ወለብስ ጻማ ዮሐንስ ወልደ ዘካርያስ፡፡

፴፩ ለከዊነ ስምዕ ተደለወ ከመ ይኩን ሱታፌ ለሕማማቲሁ ለወልደ **እግዚአብሔር** ቀነተ ሰይፈ መለኮት ወአጥብዐ ለከዊነ ሐራሁ **ለኢየሱስ ክርስቶስ** አኅሠራ ለሥጋሁ በጾም ወበትሕርምት ከመ ትኩን ልምልምተ በዐጸደ መርዐሁ ለክርስቶስ፡፡

፳፱ እርሱ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም አስቀድሞ በአባቱ እጅ ሰማዕትነትን ተቀበለ፤ በወንጌልም ለምድር ሰላምን ያመጣሁ አይምሰላችሁ ሰይፍን ነው እንጂ የመጣሁስ ሰውን ከአባቱ ልጅንም ከእናቷ ምራትንም ከአማትዋ ልለይ ነው ያለው **የእግዚአብሔር** ቃል በእርሱ ላይ ተፈጸመ፡፡

ማቴ. ፲፥፴፬ ይህም **የእግዚአብሔር** ሰው እንደ መላእክት ንጽሕናን ወደደ እንደ ደናግል መነኮሳትም ጋብቻን ተወ /ናቀ/፤ ገንዘብንም ባለመፈለግ እንደ ሐዋርያት ተመሰለ እንደ ዘካርያስ ልጅ እንደ ዮሐንስም ተጋድሎን ለበሰ፡፡

፴፩ የወልደ **እግዚአብሔር** የመከራዎቹ ተሳታፊ ይሆን ዘንድ ሰማዕት ለመሆን ተዘጋጀ የመለኮትን ሰይፍ ታጠቀ **የኢየሱስ ክርስቶስ** ወታደር ለመሆን ጨከነ፡፡ በክርስቶስ በሙሽርነቱ ቦታ የለመለመች ትሆን ዘንድ ሥጋውን በጾምና በትሕርምት አጐስቆላት፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፴፪ አይበሳ ለጉርዔሁ በጽምዕ ከመ ትኩን ጥልልተ በማየ ገነት ንጹሕ አስተናሥኦ ለኅሊናሁ ምስለ ግዕዝ ሥጋ ከመ ይኩን ረድኦ ለወልደ **እግዚአብሔር** ወአሰራ ውስተ ጉንደ ፍቅሩ ወአንበራ ለማኅቶት ዲበ ተቅዋመ መስቀል ከመ ታብርህ ለኩሉ ዓለም፡፡

፴፫ ቀሰማ ለክህነቱ በጼወ መለኮት ወአሰርገዋ በባሕርየ ወንጌል ነሥኦ አፈወ እምነቢያት ወቅብዐ ዘይት እምሐዋርያት ወአምዐዛ ለዓለም በዕፍረተ ትምህርቱ፡፡

፴፬ ንትመየጥኬ ኅበ ነገረ ዜናሁ ለብእሴ **እግዚአብሔር** ወእምዝ ሶበ ስእነ አቡሁ መዬጦ ኅሊናሁ እምፍቅረ **እግዚአብሔር** በአብዝኖ ቅሥፈታት አዘዞ አቡሁ ለአሐዱ እም አግብርቲሁ ከመ ይሰዶ ኅበ መነኮስ ወየሀቦ ኪያሁ እንዘ ይብል ንሣእ ዘንተኦ ወልደኦ ከመኦ ይኩንከኦ ገብረኦ እስከ ዕለተ ሞቱኦ፡፡

፴፭ በንጹሕ የገነት ውኃ የለመለመች ትሆን ዘንድ ጉረሮውን በጥም አደረቃት የወልደ **እግዚአብሔር** ደቀ መዝሙር ይሆን ዘንድ ኅሊናውን ከሰውነቱ ጠባይዕ ጋር አነሣሣት በፍቅሩም ግንድ አሰራት፤ መብራቱንም ለዓለም ሁሉ ታበራ ዘንድ በመስቀል መቅረዝ አስቀመጣት፡፡

፴፮ ክህነቱንም በመለኮት ጨውነት አጣፈጣት በወንጌል ዕንቁም አስጌጣት ከነቢያት ሽቱን፤ ከሐዋርያትም ዘይትን ወሰደ ዓለምን በትምህርት ሽቱ አጣፈጣት፡፡

፴፯ የ**እግዚአብሔርን** ሰው ዜናውን ወደ መናገር እንመለስ ከዚያም በኋላ አባቱ በግርፋት ብዛት ዐሳቡን **ከእግዚአብሔር** ፍቅር መመለስ በተሳነው ጊዜ አባቱ ከአገልጋዮቹ አንዱን ወደ መነኩሴው ይወስደውና እስከ ዕለተ ሞቱ ባሪያ ይሆንህ ዘንድ ይህን ልጅ ውሰድ ብሎ ይሰጠው ዘንድ አዘዘው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፴፭ ወይቤሎ ውእቱ መነኮስ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ትነብርኑ ኀቤየ ከመ እኩንከ መምህረ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አንሰ ኢይፈቅድ ትኩነኒ መምህረ ወይቤሎ ውእቱ መነኮስ ለላእክ አግብኦ ኀበ አቡሁ ወነገሮ ዘከመ ይቤሎ መነኮስ ወዘከመ ይቤሎ በጸሎተ ሚካኤል፡፡

፴፮ ወሶበ ሰምዐ አቡሁ ነደ ልቡ በመዐት ወይቤልዎ ካልአን ኢትቅትል ዘንተ ወልደ በእዴከ ከመ ኢትኀዝን ድኅረ ወእምዝ ኀለየ አቡሁ በልቡ ከመ ይሰዶ ኀበ ካልእ መነኮስ ወይቤሎሙ ለአግብርቲሁ ሰድዎ ኀበ እገሌ መንኮስ ወይቤልዎ ንሣእ ይኩንከ ገብረ፡፡

፴፯ ወይቤሎ ውእቱ መነኮስ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ትፈቅድኑ ትንበር ኀቤየ ከመ እኩንከ መምህረ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አንሰ ኢይፈቅድ ትኩነኒ መምህረ ዳእሙ አስትየኒ ማየ በእንተ እግዚአብሔር እስመ ጸማዕኩ፡፡

፴፭ ያም መነኩሴ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን መምህር እሆንህ ዘንድ ከእኔ ጋር ትቀመጣለህን? አለው አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እኔ መምህር እንድትሆነኝ አልፈልግም አለው፡፡ ያም መነኩሴ መልእክተኛውን ወደ አባቱ መልሰው አለው፡፡ መልእክተኛውም ወደ አባቱ ወስዶ መነኩሴውም የነገረውንና በጸሎተ ሚካኤልም ያለውን ነገረው፡፡

፴፮ አባቱም በሰማ ጊዜ ልቡናው በቁጣ ነደደ፤ ሌሎችም ሰዎችም ኋላ እንዳታዝን በእጁ ይህን ልጅህ አትግደል አሉት፡፡ ከዚያም በኋላ ወደ ሌላ መነኩሴ ይወስደው ዘንድ አሰበ፤ አገልጋዮቹንም እገሌ ወደ ሚባል መነኩሴ ውሰዱት አላቸው እነርሱም አገልጋይ ይሆንህ ዘንድ ውሰድ አሉት፡፡

፴፯ ያም መነኩሴ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን መምህር እንድሆንህ ከእኔ ዘንድ ልትቀመጥ ትወዳለህን? አለው፡፡ አባታችንም እኔ መምህር እንድትሆነኝ አልፈልግም ነገር ግን ጠምቶኛልና ስለ እግዚአብሔር ብለህ ውኃ አጠጣኝ አለው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፴፰ ወእምዝ አግብእዎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ኅብ አቡሁ ወተምዐ አቡሁ ወሰዶ ኅብ ቤተ ክርስቲያን **ዘሚካኤል** ኅብ ተጋብኡ ካህናት ወዲያቆናት እድ ወአንስት ነሥአ መላጼ ወበጥሐ እዝኖ እንዘ ይብል ንሣእ ሚካኤል ይኩንከ ገብረ ይትለአክ ለቤተ ክርስቲያን እስከ ዕለተ ሞቱ።

፴፱ ወይቤ **አቡነ በጸሎተ ሚካኤል** አንሰ ኢኮንኩ ገብሮ ለሚካኤል አላ አነ ገብሩ **ለኢየሱስ ክርስቶስ** ወልደ **እግዚአብሔር** ዘወሀብክዎ ሎቱ ነፍስየ ወሥጋየ ወሶበ ሰምዐ አቡሁ ኅዘነ ዐቢየ ኅዘነ ወሐረ ኅብ **እግዚእ ክብራ** ብእሲቱ ወይቤ አስአነኒ አንሰ ደከምኩ በእንተ ዝንቱ ወልድኪ ምንተ እግበር።

፵ ወይቤሉ በበይናቲሆሙ ሀለወት ብእሲተ እኑሁ ዘላሕየ ገጽ ንእስሮ ምስሌሃ ከመ ታስሕቶ በዝሙት ወነገርዋ ለብእሲተ እኑሁ ዘንተ ምክረ ወተፈሥሐት ይእቲ ፈድፋደ ወትቤሎሙ አምጽእዎ ኅቤየ ፍጡነ ወኢትቅትልዎ በረኅብ።

፵፰ ከዚህ በኋላ **አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን** ወደ አባቱ መለሱት አባቱም ተቆጥቶ ካህናትና ዲያቆናት፣ ወንዶችና ሴቶችም ወደ ተሰበሰቡበት **የሚካኤል** ቤተ ክርስቲያን ወሰደው። ጆሮውንም በጥቶ ሚካኤል ሆይ እስከ ዕለተ ሞቱ አገልጋይ ይሆንህ ዘንድ ለቤተ ክርስቲያንም ይላላክ ዘንድ ውሰድ አለው።

፵፱ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እኔ የሚካኤል ባሪያ አይደለሁም ነፍሴንና ሥጋዬን የሰጠሁት **የእግዚአብሔር ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ** ባሪያ ነኝ እንጂ አለ። አባቱም በሰማ ጊዜ ታላቅ ኅዘን አዘነ፤ ወደ ሚስቱ እግዚእ ክብራም ሔዶ አደከመኝ ስለዚህ ልጅህ ደከምሁ ምን ላድርግ አለ።

፶ እርስ በርሳቸውም የወንድሙ ሚስት መልክ መልካም አለች። በዝሙት ታስተው ዘንድ ከእርስዋ ጋር እንሰረው አሉ፤ ለወንድሙም ሚስት ይህን ምክር ነገሯት፤ እርስዋም ፈጽሞ ደስ አላት፤ ወደ እኔ ፈጥናችሁ አምጡት በረኅብም አትግደሉት አለች።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፵፩ ወወሰድዎ ኅቤሃ ወአሰርዎ ምስሌሃ ፵፩ ወደ እርስዎም ወስደው ከእርስዎ ጋር
 ወጸለየ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አሰሩት፤ አባታችን በጸሎተ
 በለ-ኖሳስ ዘንተ ጸሎተ እንዘ ይብል ሚካኤልም ይህን ጸሎት እንዲህ
 አድኅነኒ እግዚአ እመሥገርተ ዝሙት ብሎ በለ-ኖሳስ ጸለየ፤ አቤቱ ወደ
 እንተ ታወርድ ውስተ ገሃነም አድኅነኒ ከምታወርድ ከዝሙት
 እግዚአ እመሥገርተ ጸላኢ ዘርቡብ ወጥመድ አድነኝ፤ አቤቱ በዓለም
 መሣግሪሁ ውስተ ዓለም፡፡

፵፪ አድኅነኒ እግዚአ እምእደ ብእሲት ፵፪ አቤቱ ከሴት እጅ የጎልማሶችንም ልብ
 ወእም ሂጠተ ቃል ዘያነድድ ልበ ከሚያናድድ የቃል ማታለል አድነኝ፤
 ወራዙት አድኅነኒ እግዚአ እምሥነ አቤቱ ዐይንን ከሚያጠምደው ደም
 ላሕይ ዘያሠግሮ ለዐይን ወእምሐብለ ግባትና/ውበትና/ ወደ ገደል ከሚሰብ
 ሙስና ዘይስሕብ ውስተ ጸድፍ የጥፋት ገመድ አድነኝ፡፡

፵፫ አድኅነኒ እግዚአ ዘአድኅንኮ ለያዕቆብ ፵፫ አቤቱ ያዕቆብን ከወንድሙ ከኤሳው
 እምእደ ኤሳው እኑሁ ወለሙሴ ሙሴንም ከፈርዖን እጅ ያዳንኸው
 እምእደ ፈርዖን አድኅነኒ እግዚአ አድነኝ፤ አቤቱ ዳዊትን ከሳኦል እጅ
 ዘአድኅንኮ ለዳዊት እምእደ ሳኦል ኤልያስንም ከአክሐብና ከኤልዛቤል
 ወኤልዛቤል አድኅነኒ እግዚአ ዘአድኅንኮ እጅ ያዳንኸው አድነኝ፡፡ አቤቱ
 ለዳንኤል እምእደ አናብስት ለዳንኤልን ከተራቡ አናብስት አፍ
 ለዳንኤልን ከተራቡ አናብስት አፍ ሦስቱ ልጆችንም ከባቢሎን እሳት
 ወለሠለስቱ ደቂቂ እምዕቶነ እሳት ያዳንካቸው አድነኝ፡፡
 ዘባቢሎን፡፡

፵፬ አድኅነኒ እግዚአ ዘአድኅንካ ለሶስና ፵፬ አቤቱ ሶስናን ከረበናት እጅ
 እምእደ ረበናት ወለመርዶክዮስንም ከሐማ ያዳንሃት መርዶክዮስንም
 ሐማ ወአውፅአኒ እግዚአ እምስሐተታ ከሐማ ያዳንኸው አድነኝ አቤቱ የናስን
 ወእምድግፀታ ለዛቲ ብእሲት፡፡ ከአንበሪ ሆድ ያወጣኸው ከዚህች
 ዘአውፃእኮ ለዮናስ እምከርሠ አንበሪ፡፡ ሴት ድቀትና ስሕተት አውጣኝ፡፡

፵፭ አቤቱ ሶስናን ከረበናት እጅ ያዳንሃት መርዶክዮስንም ከሐማ ያዳንኸው አድነኝ አቤቱ የናስን
 ከአንበሪ ሆድ ያወጣኸው ከዚህች ሴት ድቀትና ስሕተት አውጣኝ፡፡

፵፮ አቤቱ ሶስናን ከረበናት እጅ ያዳንሃት መርዶክዮስንም ከሐማ ያዳንኸው አድነኝ አቤቱ የናስን
 ከአንበሪ ሆድ ያወጣኸው ከዚህች ሴት ድቀትና ስሕተት አውጣኝ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፵፭ አውፅኦኒ **እግዚአ ጌምከረ** ጸላኢ
 ዘአምከሮሙ ለአቡየ ወለእምየ
 ከመያንብሩ ሣዕረ ምስለ እሳት
 አንሰእብል ወአውፅኦኒ እምዛቲ
 መሥገርት አንተ ኅብኡ ሊተ እስመ
 አንተ ረዳእየ እግዚአ ውስተ እዴከ
 አመሐፅን ነፍሰየ፡፡

፵፮ መኑ ዘየዐቀሩ ፍሕመ ውስተ ሕፅኑ
 ወኢይውዲ ወመኑ ዘይእኅዝ አቅራቢ
 በእደዊሁ ወኢይሐምም ወመኑ
 ዘየዐንቅ አፍዖተ ውስተ ከሳዱ
 ወኢይደነግፅ ወመኑ ዘይቀንት ከይሴ
 ውስተ ሐቋሁ ዘኢይትነሰክ፡፡

፵፯ ሡቀኒ **እግዚአ** እንበለ እደቅ ዕቀበኒ
 ንጹሐ እንበለ እርሳሕ ረስየኒ ጽኑዐ
 እንበለ እጽበስ ለከ ኅይል ወለከ
 ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፵፰ ወእምዝ ትቤሎ ብእሲተ እኑሁ
 ኢትቤለኒኑ አፈቅረኪ ጥቀ ወይቤላ
አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ፍቅረሰ
 አፈቅረኪ እምነ አቡየኒ ወእምየኒ
 ወፈድፋደ አፈቅሮ እምኔኪ
ለእግዚአብሔር ወትቤሎ ብእሲተ
 እኑሁ እመሰ ታፈቅረኒ ነዐ ንደመር
 በሥጋነ ምንትኑ ፍቅረ ብእሲ
 ወብእሲት ዘእንበለ ሩካቤ

፵፭ አቤቱ አባትና እናቴን ሣርን ከገለባ
 ጋር ያስቀምጡ ዘንድ ከመከራቸው
 ከጠላት ምክር አውጣኝ፡፡ እኔን
 ለማጥመድ ከሸመቋት ከዚህች
 ወጥመድ አውጣኝ እላለሁ አቤቱ
 አንተ ረዳቴ ነህና ነፍሴን በእጅህ
 አደራ እሰጣለሁ፡፡

፵፮ ፍሕምን ቋጥሮ የማይቃጠል ማን
 ነው? እፋኝትን በአንገቱ የሚያስር
 የማይደነግጥ፤ እባብን በወገቡ
 የሚታጠቅ የማይነከስስ ማን
 ነው?

፵፯ አቤቱ ሳልወድቅ ደግፈኝ ሳልረክስ
 በንጽሕና ጠብቀኝ ሳልደክምም
 የበረታሁ አድርገኝ ለአንተ ኅይል
 ምስጋና ይገባል ለዘለዓለሙ አሜን፡፡

፵፰ ከዚህ በኋላ የወንድሙ ሚስት
 እወድሻለሁ አላልኸኝምን አለችው፤
አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም
 መውደድስ ከአባቴና ከእናቴ
 አብልጬ እወድሻለሁ፤ ከአንቺ
 በበለጠ ደግሞ **እግዚአብሔርን**
 እወደዋለሁ አላት፤ የወንድሙም
 ሚስት እምትወደኝ ከሆነ በሥጋ
 አንድ እንሁን ያለ ሩካቤስ የወንድና
 የሴት ፍቅር ምንድን ነው? አለችው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፵፱ ወይቤላ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ይትመወድ እግዚአብሔር ላዕሌየ ለእመ ሐጻጽኩ ፍቅረ ዚአሁ እምፍቅረ ዚአኪ ወገበርኩ ምስሌኪ ኅጢአተ ወትቤሎ ይእቲ ብእሲተ እኑሁ እመሰ አበይከ ተደምሮ ምስሌየ ኢይፈትሐክ ትነብር ሙቁሐክ።
- ፶ ወእምዝ ኅለየ በጸሎተ ሚካኤል ከመ ኢትፈትሐ ዘእንበለ ኦሆ ይቤላ አውሥኦ ውእቱኒ ቢቃለ ጥበብ እንዘ ይብል እመሰ አፍተወኪ ትድምርተ ዚአየ ፍትሕኒ እመዋቅሕትየ እስመ ኅሣር ውእቱ ሩካቤ ብእሲ ወብእሲት እንዘ እሱራን እሙንቱ።
- ፶፩ ወዘንተ ዘይቤ ያምስጥ እም እዴሃ ወመሰላ ላቲሰ ዘይገብር ፈቃዳ ወዘያጸርዕ ምንኩስና ወተፈሥሐት ፈድፋዶ ወፈትሐቶ ፍጡነ እመዋቅሕቲሁ ወሐረት ኅበ አቡሁ ወእሙ ወነገረቶሙ ዘከመ ኦሆ ይቤላ ወተፈሥሐ እሙንቱሂ ዐቢየ ፍሥሐ።
- ፶፪ ወበይእቲ ሌሊት ተግኅሠ ጽሚተ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እምቤተ አቡሁ ወእሙ እምሀገረ ሙላዱ ወድኅነ በጸጋ እግዚአብሔር አመሥገርት እንተ ረበቡ ሎቱ አምሰጠ በግዕ እምአፈ ተኩላ ወርግብ ንጹሕ እምአፈ አንቄ።
- ፶፫ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ከአንቺ ፍቅር የእርሱን ፍቅር ካሳነስሁ ከአንቺም ጋር ኅጢአት ከሠራሁ እግዚአብሔር በእኔ ላይ ይቆጣል አላት፤ የወንድሙም ሚስት ከእኔ ጋር ካልተገናኘህ እንደታሰርክ ትቀመጣለህ አልፈታህም አለችው። ከዚያም በኋላ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል እሺ ሳይላት እንደማትፈታው አስቦ እርሱም በጥበብ ቃል ከእኔ ጋር መገናኘት ደስ ካሰኘሽ ታስረው የወንድና የሴት መገናኘት ተዋርዶ ነውና ከእስራቴ ፍችኝ አላት።
- ፶፬ ይህንም ያለ ከእጅዋ ያመልጥ ዘንድ ነው፤ ለእርስዋ ግን ፈቃዷን የሚያደርግ ምንኩስናውንም የሚተው መሰሏት ነበር። ፈጽሞ ደስ አላት ፈጥናም ከእስራቴ ፈታችው ወደ አባቱና እናቱም ሒዳ እሺ እንዳላት ነገረቻቸው እነርሱም ታላቅ ደስታ ተደሠቱ።
- ፶፭ በዚያችም ሌሊት አባታችን በጸሎተ ሚካኤል በቀስታ ከተወለደበት ሀገር ከ አ ባ ቱ ና ከ እ ና ቱ ሸ ሸ ፡ ፡ በእግዚአብሔርም ቸርነት ከዘረጉበት ወጥመድ ዳነ፤ በግ ከተኩላ አፍ ንጹሕ ርግብም ከጭልፊት አፍ አመለጠ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፶፫ ወእምዝ ጸለየ ወይቤ መሥገርትሰ ፶፫
ተቀጥቀጠት ወንሕነሰ ድኅነ
ረድኤትነሰ በስመ **እግዚአብሔር**
ወካዕበ ይቤ ሰበርከ መዋቅሕትየ ለከ
እሠውዕ መሥዋዕተ ስብሐት መዝ.
፻፳፫፥፯፤ መዝ.፻፲ ፭፥፯
ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ
ለዓለመ ዓለም አሜን።

ምዕራፍ ፫

፩ ወእምዝ በጽሐ ኀበ ደብረ ጐል ፩
ዘውእተ ደብረ ጽሙና ለአኖርዮስ
ቀሲስ ዘይነብር ግኑሠ ወይትጋደል
በጽምው ወነገሩስ በእንቲአሁ ለዝ
መነኮስ ከመ አስተርአየቶ **እግዝእትነ**
ማርያም ወአዋልደ ንግሥት ቅድሜሁ
ወተናገረቶ ቃለ በቃል።

፪ ወነሥአ **አቡነ በጸሎተ ሚካኤል** ልብሰ ፪
ምንኩስና አምእደ ውእቱ መነኮስ ወኮነ
ጽሙደ ለአርዑተ ቅዱሳን ወለቃለ
መጻሕፍትኒ ያበዝኀ ጸዊመ ወያፈደፍድ
ትሕርምተ ወያወትር ጸልዮ ወያፈጥን
ሰጊደ ወውእቱ የሐርጽ መባአ ቤተ
ክርስቲያን ውእቱ የእቱ ፯ ጸረ ፍልጻ
አውልዕ አሐደ ጸረ ለግብ ቤተ
ክርስቲያን ወ፯ ጸረ ለአበምኔት።

ከዚህም በኋላ እንዲህ ብሎ ጸለየ።
ወጥመድ ተሰበረች እኛ ግን ዳን
ረድኤታችንም ሰማይንና ምድርን
በፈጠረ **በእግዚአብሔር** ስም ነው።
ዳግመኛም እስራቴን ሰበርህ ለአንተ
የምስጋና መሥዋዕት እሠዋልሃለሁ
አለ። መዝ.፻፳፫፥፯፤ መዝ.፻፲ ፭፥፯
ጸሎቱና በረከቱ ከሁላችን ጋር
ይኑር ለዘለዓለሙ አሜን።

ምዕራፍ ሦስት

ከዚያም ወደ ደብረ ጐል ደረሰ
ይኸውም ቀሲስ አኖርዮስ በብቸኝነት
ሽሽቶ የሚጋደልበት ደብረ ጽሙና
ነው። ስለዚህም መነኩሴ
እመቤታችን ከመንግሥት ልጆች ጋር
በፊቱ ቃል በቃል እንደ ተገለጸችለት
ይናገራሉ።

አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ከዚያ
መነኩሴ እጅ የምንኩስና ልብሰን
ተቀበለ፤ በቅዱሳን ተጋድሎና
በመጻሕፍት ቃልም የተጠመደ ሆነ።
ጸምና ትሕርምትም ያበዛል፤ ዘወትር
ይጸልያል፤ ስግደትንም ያፋጥን ነበር።
የቤተ ክርስቲያንንም ግብር ይፈጭ
ነበር፤ ዘጠና ሽክም የወይራ ፍልጥም
ፈልጦ አንዱን ሽክም ለቤተ ክርስቲያን
ዘጠናውን ለአበምኔቱ ያመጣ ነበር።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፫ ወካዕበ ወፊሮ የአቱ ፩ዱ ጉንደ ፫ ለባሕታውያን ወኢይሴጽር ዕፀ ወጉንዳ በጉድብ ወበምሣር ዘእንበለ በመክርየ ሐጺን ዘይከርዩ ቦቱ መሬተ።	ዳግመኛም ለባሕታውያን ከተሰማራበት አንድ ግንድ ያመጣላቸዋል። እንጨቱንና ግንዱንም መሬት በሚቆፍሩበት በብረት መቆፈሪያ ነው እንጂ ምሣርና በመጥረቢያ አይፈልጠውም ነበር። ይኸንንም የሚያደርግ ከወጣትነት ኅይል ሥጋው ይደክም ዘንድ ነው። ይህን ሁሉ ሲሠራ ጸምን አይሸርም፤ ጸሎትንም አያስታጉልም፤ ስግደትንም አያጐልም ነበር፤ ዳግመኛም ውኃ ይቀዳ ነበር።
፬ ወዘንተ ዘይገብር ከመ ይድክም ፬ ሥጋሁ እም ኅይለ ውርዘት ዘንተ ኩሎ እንዘ ይትቀነይ ጸመሂ ኢያበጥል ጸሎተሂ ኢያፀርዕ ወሰጊደሂ ኢያውኅድ ወማየኒ ዳግመ ውእቱ ይቀድሕ።	ሦስት ሦስት ቀን የሚጸምበት ጊዜ አለ፤ አራት አራት ቀንም የሚጸምበት ጊዜ አለ፤ ስድስት ስድስት ቀንም የሚጸምበት ጊዜ አለ፤ እንዲህም እያደረገ ዐሥራ ሦስት ዓመት በዲቁና ሥራ ሲያገለግል ኖረ። በዚህም ሥጋውን ማድከም ተሳነው። በቀኑም እኩሌታ ፀሐይ ሲያቃጥል ምድርም ስትሞቅ ዐለቱ ሲግል በጀርባው የሥጋው ቁዳ እስኪበስል ድረስ በዐለቱ ላይ ይተኛ ነበር። ዳግመኛም በደረቱ ተደፍቶ ቁዳው፣ ደረቱ፣ ሆዱ እስኪበስል ድረስ በጋለው ዐለት ላይ ይተኛ ነበር በዚህም ሥጋውን ማድከም ተሳነው።
፭ ወበመንፈቀ መዐልት ሶበ ያውዲ ፭ ፀሐይ ወትልህብ ምድር ወይረስን ኩኩሕ ይሰክብ በዘባኑ ውስተ ውእቱ ኩኩሕ እስከ ይበስል አነዳ ሥጋሁ ወካዕበ ይትመየጥ በእንግድዓሁ ወይሰክብ በከርሡ ዲበ ኩኩሕ ርሱን እስከ ይበስል ማእሱ ወእንግዳዓሁ ወከርሡ ወይሰክብ ወበዝኒ ስእነ አድክም ሥጋሁ።	፭ በቀኑም እኩሌታ ፀሐይ ሲያቃጥል ምድርም ስትሞቅ ዐለቱ ሲግል በጀርባው የሥጋው ቁዳ እስኪበስል ድረስ በዐለቱ ላይ ይተኛ ነበር። ዳግመኛም በደረቱ ተደፍቶ ቁዳው፣ ደረቱ፣ ሆዱ እስኪበስል ድረስ በጋለው ዐለት ላይ ይተኛ ነበር በዚህም ሥጋውን ማድከም ተሳነው።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<p>፯ ወእምድኅረዝ ሐረ ኅበ ጳጳስ ወኮነ ፯
ቀሲስ ወአተወ ኅበ ማኅደሩ ወገብረ
ሎቱ ንሰቲተ ጾማዕተ ወቦአ ውስቴታ
ወነበረ ህየ በፈሪህ እግዚአብሔር
ወኩሎሙ ቅዱሳን ይፌስይዎ
መልአክ እግዚአብሔር፡፡</p>	<p>ከዚህ በኋላ ወደ ጳጳስ ሔዶ ቅስና
ተሹሞ ወደ ማደሪያው ተመለሰ፤
ትንሽ ዋሻ ሠርቶ በውስጥዋ ገባ
በዚያም እግዚአብሔርን በመፍራት
ተቀመጠ፤ ቅዱሳንም ሁሉ እንደ
እግዚአብሔር መልአክ ያደርጉታል፡፡</p>
<p>፰ ወእምዝ ሐረ ኅበ አሐዱ መካነ ፰
ጽሙና ወከረየ ግበ እስከ ይውኅጦ
ኩለንታሁ ኅደገ ተናግሮ ምስለ ሰብእ
ወተመሰለ ከመ በሐም ወኢይትናገር
ወኢምንተኒ ዘእንበለ አንብቦ
መጻሕፍት ወጸሎት፡፡</p>	<p>ከዚህ በኋላ ወደ አንድ የብቸኝነት
ቦታ ሔዶ ሁለንተናውን
እስኪውጠው ድረስ ጉድጓድ ቆፈረ፡፡
ከሰው ጋር መነጋገርን ትቶ እንደ ዲዳ
መሰለ፤ መጻሕፍትን ከማንበብና
ከጸሎት በቀር ምንም አይናገርም
ነበር፡፡</p>
<p>፱ ወእምዝ እምጉንዱይ መዋዕል መጽሐፍ
ኅቤሁ ቅዱሳን ወይቤልዎ ነዐ ፃእ
እምዝ ግብር ከመ ትኩን በቀኔተ
ለብዙኃን፡፡</p>	<p>ከብዙ ዘመን በኋላም ቅዱሳን ወደ
እርሱ መጥተው ለብዙዎች ጥቅም
ትሆን ዘንድ ከዚህ ሥራ ውጣ
አሉት፡፡</p>
<p>፲ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ፲
ሚካኤል ኅድጉኒ እብኪ በእንተ
ኅጢአትየ ከመ እርባሐ ለነፍስየ
በከመ ይቤ በወንጌል ምንት
ይበቀዶ ለሰብእ ለእመ ኩሎ
ዓለመ ረብሐ ወነፍስ ሐገላ
ወምንተ እምወሀበ ሰብእ ቤዛሃ
ለነፍሱ እስመ ትጌይሰኒ ዛቲ ግብ
እምግባ ለሲኦል ማቴ.፲፮፥፳፮</p>	<p>አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም
ነፍሴን እጠቅማት ዘንድ ስለ
ኅጢአቴ ላልቅስ ተዉኝ አላቸው፡፡
በወንጌል ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ
ነፍሱንም ቢያጠፋ ለሰው ምን
ይረባዋል? ሰውስ ለነፍሱ ቤዛ ምን
በሰጠ ነበር! እንዳለ፡፡ ከሲኦል
ጉድጓድ ይህች ጉድጓድ
ትሻለኛለችና ፡፡ ማቴ.፲፮፥፳፬</p>

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፲፩ ወይቤልዎ **ቅዱሳን** እመሰ ነበርክ ውስተ ፲፩ **ቅዱሳንም** በጉድጓድ ብትቀመጥ ግብ ትረብሕ ነፍሰክ ባሕቲታ ወእመሰ ነፍሰህን ብቻ ትጠቅማለህ ከጉድጓዱ ወጥተህ ግን ለብዙዎች ብታስተምር ራስህን የሚሰማህንም ታድናለህ አሉት።
- ፲፪ ተመሰልኬ ከመ ሐዋርያት ወመሀር ከመ ፲፪ እንደ ሐዋርያት ምስል እንደ ጳውሎስ ስብክ ውስተ አንሐስት ጳውሎስም አስተምር፤ በሰገነት ላይ ወአስምዕ ቃለክ በቅድመ ጉባኤ በከመ ስበክ በጉባኤም ቃልህን አሰማ፤ ይቤ ወንጌል “ኢትክል ተከብቶ ሀገር ወንጌል እንተ ተሐንጸት መልዕልተ ደብር ወዚያነትዉ ማኅቶተ ከመ ያንብርዋ ታሕተ ከፈር አላ ያንብርዋ ዲበ ተቅዋማ መብራትን አያበሩም በመቅረዝዋ ላይ ወታበርህ ለኩሎሙ እለ ውስተ ቤት። ማቴ.፭፥፲፬ አይቻላትም ዕንቅብም ሊደፉባት መብራትን አያበሩም በመቅረዝዋ ላይ አኑረዋት በቤት ላሉት ሁሉ ታበራለች እንጂ። ማቴ.፭፥፲፬
- ፲፫ ወሶበ አስተብቀዕዎ ብዙኅ ወአጽሐብዎ ፲፫ ብዙ በማለዱትና እጅግ ባስቸገሩት ፈድፋድ ወፅኦ እምግብ ወተአምሃዎ ጊዜ ከጉድጓዱ ወጣ፤ ቅዱሳኑም ሁሉ እጅ ነሱት እንደ ነቢያት የተሰወረውን እያየ እንደ ሐዋርያም ተአምራት እየሠራ ከእነርሱ ጋር **እግዚአብሔርን** በመፍራት ኖረ።
- ፲፬ ወመነነ አጥርዮ ንዋይ ከመ መዘምር ፲፬ እንደ መዝሙረኛው ዳዊትም ገንዘብ ዳዊት ወኢገብረ ሎቱ አዝርዕተ እስከ መሰብሰብን ናቀ። ከሰናፍጭ ቅንጣትም ኅጠተ ሰናፔ ወኢይኄሊ በእንተ ሲሳየ ድረስ ለራሱ ዘርን አልዘራም፤ ስለ ከርሡ ወኢይንህክ በእንተ አማዑቲሁ ሆዱም ምግብ አያስብም፤ አንጅቱ ስለሚርስበት ነገርም አያዝንም፤ ወኢይቴክዝ በእንተ ስታዩ ወኢይኅዝን ስለሚጠጣውም አይተክዝም ስለ በእንተ አልባሲሁ። ልብሱም አይጨነቅም።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፭ የሐጽባ ለሥጋሁ በማየ አንብቦ ወያረስና ለልቡ በላህበ መለኮት ወሀሎ እኩሁ ዘይልህቆ ካህን ወመነኮስ መምህረ ቅዱሳን ዘስሙ ኀረዮ **ክርስቶስ** አስተብቀኦ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል እንዘ ይብል ኀቡረ ንነብር በፍቅር ወበሰላም ወይቤ **አቡነ በጸሎተ ሚካኤል** አንስ አፈቅር ነቢረ እንዘ ባሕቲትየ፡፡

፲፮ ወእምዝ ገብሩ ሎቱ ጸማዕተ ወነበረ ውስቴታ እንዘ ይተግህ በጾም ወበጸሎት ወይሰግድ በኩኅ መዐልት ፳፱ ወበኩኅ ሌሊት ፳፱ ወእምዝኅ ሰገድ ተዐምቅ ምድር ወተውኅጦ እስከ ብረኪሁ ውኅበዘሰገደ ገጸ መካን ያንጸፈጽፍ ሐፉ ከመ ማይ እስከ ይፊስያ ጽቡረ ለመሬት ወትትሌለይ እመሐ ስዐተ አጣሊ ዘይለብሳ፡፡

፲፯ ወቦ ዘይቤ እንዘ ይትገህረት አሐተ ዕለተ በሰጊድ ውስተ ቤተ መቅደስ ላህበ እስትንፋስ አፉሁ አሕመማ ለሥጋየ ከመ ላህበ እሳት ይተግህ ኩሎ ሌሊተ እንዘ ይብል ወኢይሁቦን ንዋመ ለአዕይንትየ ወኢድቃስ ለቀራንብትየ ወኢዕረፍተ ለመላትሕየ እስከ እረክብ መካኖ **ለእግዚአብሔር** ወማኅደሮ **ለአምላክ** ያዕቆብ፡፡ መዝ. ፻፴፩፡፱

፲፭ ሥጋውን በእንባው ውኃ ያጥባታል በመለኮትም እሳት ልቡን ያቃጥላታል፤ ስሙ ኀረዮ **ክርስቶስ** የሚባል የቅዱሳን መምህር ካህንና መነኩሴ የሆነ ታላቅ ወንድም ነበረው አባታችን **በጸሎተ ሚካኤልን** በፍቅርና በሰላም በአንድነት እንቀመጥ ብሎ ለመነው አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እኔ ብቻይን መኖር እፈልጋለሁ አለው፡፡

፲፮ ከዚህም በኋላ ዋሻ ሠራለት፤ በውስጥም በጾምና በጸሎት እየተጋ ኖረ፤ በቀን ስምንት እልፍ በሌሊትም ስምንት እልፍ ይሰግድ ነበር ከሰግድቱም ብዛት የተካሄደ ምድር ጐድጐዳ እስከ ጉልበቱ ትውጠው ነበር፡፡ ከሰግደበትም ቦታ ወዙ መሬትን ጭቃ እስኪያደርጋት ድረስ እንደ ውኃ ይፈሰስ ነበር፡፡ የሚለብሳት የፍየል ሌጦም ሲሰግድ ከሰውነቱ ትላይ ነበር፡፡

፲፯ አንድ ቀንም በቤተ መቅደስ ውስጥ እየተፋጠነ ሲሰግድ የአፉ እስትንፋስ እንደ እሳት ነበልባል ሥጋይን አሳመማት ሌሊት ሁሉ እንዲህ እያለ ይተጋል፤ ለዐይኖቹ ምኝታን ለቅንድቦቹ እንቅልፍን ለጉንጮቹም ዕረፍትን አልሰጥም፤ **የእግዚአብሔርን ቦታ** የያዕቆብ **አምላክን** ማደሪያ እስካገኝ ድረስ የሚልበት ጊዜ አለ፡፡ መዝ. ፻፴፩፡፱

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፳፪** ወዘንተ ቃላተ ተዘኪሮ ብእሴ **፳፪** የእግዚአብሔርም ሰው ይህ ቃል እግዚአብሔር ረሰዖ ለነፍሱ ምወተ ለሰብ ዓለም ወዓለምኒ ምውቱ በኅበ ነፍሱ በከመ ይቤ ጳውሎስ “ወበኅቤየሰ ምወት ዓለም ወአነሂ ምወት በኅበ ዓለም፡፡ ገላ.፩፡፲፬
- ፳፫** ወተቀንየ በትሕትና በትጋህ ቅዱሳን **፳፫** ከዚህ በኋላ በወንገል ሥርዐት ለኅዝ ዕርፈ ወኢተመይጠ ድኅረ ከመ ኢይጽንን ትልሙ ወነሥኦ መስቀለ ሞቱ ወተለዎ ለወልደ እግዚአብሔር እንዘ ኢያስቆቁ እምንዋየ ዝዓለም፡፡
- ፳፬** ወተመሰሎሙ ለአዕዋፈ ሰማይ **፳፬** ዘር/ ምግብ/ ባለመሰብሰብም የሰማይ ወፎችን መሰላቸው ለሥጋውም ልብስ ባለማሰብ የዱር አራዊትን መሰላቸው፡፡
- ፳፭** ወተመሰላ ለንህብ በአስተጋብኦ ጽጌያት **፳፭** የማር ወለላን ለመሥራት አበባዎችን በመሰብሰብ ንብን መሰላት፡፡
- ፳፮** ነሥኦ ንጽሐ ኅሊና እምነቢያት ወመንኖ **፳፮** ከነቢያት ኅሊናን ንጹሕ ማድረግ፤ ከሐዋርያትም ዓለምን መናቅን ተማረ፡፡
- ፳፯** ወነሥኦ ንጽሐ ሥጋ እምደናግል **፳፯** የሥጋን ንጽሕና ከደናግል መነኮሳት ተማረ፤ ከገዳማውያንና በዋሻ ከሚኖሩም ብቸኝነትን ተማረ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፰	ወነሥአ ምህሮ ሠናይ እምጳውሎስ	፳፰	መልካም ነገር ማስተማርን ነገሩ አንደ
	ልሳነ ዕፍረት ወገቢረ መንክራት		ሹቱ ደስ ከሚያሰኝ ከጳውሎስ ተአምራት
	እምጴጥሮስ ከኩሐ ሃይማኖት፡፡		ማድረግንም የሃይማኖት መሠረት
			ከሆነ ከጴጥሮስ ተማረ፡፡
፳፱	ወነሥአ ተደንግሎ እምዮሐንስ	፳፱	ድንግልናን ከነባቤ መለኮት ዮሐንስ
	ቴዎንሎስ ወአብዝኖ ቀዊመ በጸልዮ		በጸሎት አብዝቶ መቆምን ከጌታችን
	እምያዕቆብ እኑሁ ለእግዚእነ፡፡		ወንድም ከያዕቆብ ተማረ፡፡
፴	ነሥአ ትዕግሥተ እምኢዮብ ምኩር	፴	ትዕግሥትን ከተፈተነ ከኢዮብ
	ወትዕግሥተ ጳጳ እምጳውሊ ኮከበ		በተጋድሎ መጽናትንም ከበረሃው
	ሐቅል፡፡		ኮከብ ከጳውሊ ተማረ፡፡
፴፩	ነሥአ ትግሀ እመላእክት ወአብዝኖ	፴፩	ትጋትን ከመላእክት ምስጋና
	ሰብሐት እምሊቃነ መላእክት፡፡		ማብዛትንም ከመላእክት አለቆች ተማረ፡፡
፴፪	ነሥአ ትዕግሥተ ቅሥፈት ወሙቃሔ		በግርፋትና በእስራት መታገሥን
	እምሰማዕታት ወስደታተ ከመ አበው		ከሰማዕታት ተማረ እንደ አበው
	ቅዱሳን ወፈላስያን፡፡		ቅዱሳንም መሰደድን መረጠ፡፡
፴፫	ወዘንተ ኩሎ አቅማተ ጽጌ አስተጋቢአ	፴፫	ይህን ሁሉ የተጋድሎ አበባ ፍሬዎች
	እምገድለ ቅዱሳን ገብረ ሎቱ ጸቃውዐ		ከቅዱሳን ገድል ሰብስቦ ላነበበው
	ዘይጥዕም ለዘአንበቦ ወይኤድም		የሚጣፍጥ ለሰማውም ያማረ ወለላን
	ለዘይሰምዖ፡፡		ሠራለት፡፡
፴፬	በከመ ይቤ በመዝሙር ጥዑም ለጉርዔየ	፴፬	በመዝሙር ቃልህ ለጉሮሮዬ ጣፋጭ
	ነቢብክ እመዐር ወሶከር ጥዕመኒ ለአፉየ		ነው ከማርና ከወለላ ይልቅ ለአፌ
	መዝ.፪፻፳፭፡፻፫		ጣፈጠኝ እንዳለ፡፡ መዝ.፪፻፳፭፡፻፫
፴፭	ወካዕበ ይቤ “ወይትፈተው እምወርቅ	፴፭	ዳግመኛም ከወርቅና ከክቡር ዕንቅሥ ይልቅ
	ወእምዕንቅሥ ከቡር ወይጥዕም እመዐር		ይወደዳል፤ ከስኳር ከመዐር ወለላም
	ወሦከር ወገብርከስ የዐቅቦ ወበዐቁቦቱ		ይልቅ ይጣፍጣል፤ ባሪያህ ይጠብቀዋል
	ይትዐሠይ ብዙኅ ወበዝኅ እንከ ፍሬ		በመጠበቁም ብዙ ዋጋ ይቀበላል አለ ፤
	ምግባር ዘፈረየ በውስተ ውእቱ		ስለዚህ በዚያ ቦታ ያፈራው የሥራ ፍሬ
	መካን፡፡ መዝ.፲፰፡፲ ጸሎቱ ወበረከቱ		በዛ፡፡ መዝ.፲፰፡፲ ጸሎቱና በረከቱ
	የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡		ከሁላችን ጋር ይኑር ለዘለዓለሙ አሜን፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

ምዕራፍ ፬

ምዕራፍ አራት

፩ ወእምድረ ጉንዱይ መዋዕል ተከዙ አኅው በእንተ ዘርሕቀ ፍኖት ዘመቅድሐ ማይ እስመ አልቦቱ ማይ ለውእቱ ደብር ወይቤሎሙ በጸሎተ ሚካኤል ንዑ ክርዩ ኅብ ዝንቱ መካን ወይቤልዎ አኅው እፎኬ ንከሪ ኅብ ኩኩሕ ይቡስ ሕቀ ንወርድ ውስተ ምድር ሠናይ ዘቦ ሣዕር፡፡

፩ ኩብዙ ዘመንም በኋላ የውኃ መቅጃው መንገድ ስለራቀ ወንድሞች አዘኑ፡፡ ያ ደብር ውኃ አልነበረውምና አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ኑ ከዚህ ቦታ ቆፍሩ አላቸው ወንድሞችም ከደረቅ ዐለት ላይ እንዴት እንቆፍራለን? ሣር ወደ አለበት ወደ መሬት እንወርዳለን አሉት፡፡

፪ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እስመ በይቡስ ይሴባሕ እግዚአብሔር ቀዳሚኒ በአውፅአ ማይ እምኩኩሕ በኮሬብ በእደ ሙሴ ቊልዔሁ ወካዕበ በአውፅአ ማይ እምሰሌዳ እብን በውስተ ቤተ ሞቅሕ በእደ እንድርያስ ወማትያስ አርዳኢሁ ወእምዝ ነሥአ አብ ክቡር ምርጉዞ በእደዊሁ ወደጐጾ ለውእቱ መካን፡፡

፪ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እግዚአብሔር መጀመሪያ በወዳጁ በሙሴ እጅ በኮሬብ ከዐለት ውኃ በማፍለቅ ዳግመኛም በእስር ቤት በደቀ መዛሙርቱ በእንድርያስና በማትያስ እጅ ከድንጋይ ዐምድ / ምሰሶ/ በደረቁ በማፍለቁ ይመሰገናልና አላቸው፡፡ ከዚያም ክቡር አባታችን መቋሚያውን አንሥቶ ያን ቦታ መታ መታ አደረገው፡፡

፫ ወእምዝ አኅዙ ይክርዩ አኅው መነኮሳት ወአኮ እንዘይትአመኑ ለአውፅአማይ አላኢይትዐደዉ ትእዛዞ ዘይመስሎሙ ዘበከ ይጸምዉ፡፡

፫ ከዚህ በኋላ ወንድሞች መነኮሳይት ይቆፍሩ ጀመር የሚቆፍሩም ውኃ ለማውጣት አምነው አይደለም፤ በከንቱ የሚደክሙ ስለ መሰላቸው ትእዛዙን እንዳይተላለፉ ነው እንጂ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፬ ወከረይዎ በኅይል እንዘ ይትፈነቀል ፬ ድንጋይ በድንጋይ ላይ እየተፈነቀለም በኅይል ቆፈሩት። አንድ ክንድ ያህል ከቆፈሩ በኋላ ደረቅ የሆነ ነጭ አፈርን አገኙ። አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ተውትም አላቸው በተውትም ጊዜ በውስጡ መስቀልን ተከለ በላዩም ወንጌል ሰቀለበት። ፭ ወመሬቱሰ ይቡሰ ከመሐመድ ፭ መሬቱም ርጥበት የሌለው እንደ አመድ ደረቅ ነበር አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ወደ ማደሪያው ተመለሰ፤ ወንድሞችም በከንቱ አደከመን ብለው እያዘኑ እየቤትአቸው ሔዱ። ፮ ወእምዝ ፈጸሞ ጸሎቶ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ሐረ በመንፈቀ ሌሊት ጽሚተ ኀብ ውእቱ መካን ዘአከረየ ወረከበ ማየ ፮ ከዚህም በኋላ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ጸሎቱን ፈጽሞ በሌሊት እኩሌታ ወደአስቆፈረበት ወደዚያ ቦታ በቀስታ /ብቻውን/ ሔደ። በጉድጓዱ አፍ ልክም የሞላ የሚጣፍጥ ውኃ አገኘ። ጽዋውንም ወደ ውስጥ አስገብቶ ውኃውን ቀድቶ ወደ ቤተ ክርስቲያን ገባ። ፯ ወእምዝ ጸቢሐ ይቤሎሙ ለአኀው ንዑ ፯ ከዚያም ከነጋ በኋላ ወንድሞችን የእግዚአብሔርን በረከት ታዩ ዘንድ ኑ አላቸው። ውኃ ወደ ተመላበት ወደዚያች ጉድጓድም ወሰዳቸው ወንድሞችም አይተው እግዚአብሔርን አመሰግኑ ለአባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ታዘዙለት።	፬ ወከረይዎ በኅይል እንዘ ይትፈነቀል ፬ ድንጋይ በድንጋይ ላይ እየተፈነቀለም በኅይል ቆፈሩት። አንድ ክንድ ያህል ከቆፈሩ በኋላ ደረቅ የሆነ ነጭ አፈርን አገኙ። አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ተውትም አላቸው በተውትም ጊዜ በውስጡ መስቀልን ተከለ በላዩም ወንጌል ሰቀለበት። ፭ ወመሬቱሰ ይቡሰ ከመሐመድ ፭ መሬቱም ርጥበት የሌለው እንደ አመድ ደረቅ ነበር አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ወደ ማደሪያው ተመለሰ፤ ወንድሞችም በከንቱ አደከመን ብለው እያዘኑ እየቤትአቸው ሔዱ። ፮ ወእምዝ ፈጸሞ ጸሎቶ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ሐረ በመንፈቀ ሌሊት ጽሚተ ኀብ ውእቱ መካን ዘአከረየ ወረከበ ማየ ፮ ከዚህም በኋላ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ጸሎቱን ፈጽሞ በሌሊት እኩሌታ ወደአስቆፈረበት ወደዚያ ቦታ በቀስታ /ብቻውን/ ሔደ። በጉድጓዱ አፍ ልክም የሞላ የሚጣፍጥ ውኃ አገኘ። ጽዋውንም ወደ ውስጥ አስገብቶ ውኃውን ቀድቶ ወደ ቤተ ክርስቲያን ገባ። ፯ ወእምዝ ጸቢሐ ይቤሎሙ ለአኀው ንዑ ፯ ከዚያም ከነጋ በኋላ ወንድሞችን የእግዚአብሔርን በረከት ታዩ ዘንድ ኑ አላቸው። ውኃ ወደ ተመላበት ወደዚያች ጉድጓድም ወሰዳቸው ወንድሞችም አይተው እግዚአብሔርን አመሰግኑ ለአባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ታዘዙለት።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳ ወሰበሂ ይቄድስ ቊርባነ ሶበ ነጻረ ርደተ ፳ ቅዳሴ ሲቀድስም የመንፈስ ቅዱስን መንፈስ ቅዱስ ይኬልሕ ወይብል መውረድ ባየ ጊዜ አሰምቶ በመጮህ ይምጻእ መንፈስ ቅዱስ ወወሂዖ መንፈስ ቅዱስ ይምጣ ይል ነበር እምቊርባን ኢይፊእዮ ሰብእ በአፍአ ከቊርባኑም ከወጣ በኋላ ሰው እያየውም ከማንም ጋር አይነጋገርም ነበር የፀሐይን ሙቀት አይሻውም፤ ፈጥኖ ወደ ቤቱ ይገባል እንጂ።	፳ ወሰበሂ ይቄድስ ቊርባነ ሶበ ነጻረ ርደተ ፳ ቅዳሴ ሲቀድስም የመንፈስ ቅዱስን መንፈስ ቅዱስ ይኬልሕ ወይብል መውረድ ባየ ጊዜ አሰምቶ በመጮህ ይምጻእ መንፈስ ቅዱስ ወወሂዖ መንፈስ ቅዱስ ይምጣ ይል ነበር እምቊርባን ኢይፊእዮ ሰብእ በአፍአ ከቊርባኑም ከወጣ በኋላ ሰው እያየውም ከማንም ጋር አይነጋገርም ነበር የፀሐይን ሙቀት አይሻውም፤ ፈጥኖ ወደ ቤቱ ይገባል እንጂ።
፱ ወማኅደሩኒ ሙሱን ከመልጐተ ዐቀቤ ቀምሕ አልቦቱ መስኮት ዘይፊኢ ብርሃነ እሳት ወአልቦቱ መንጻፍ በዘይዴቅስ ወእምአመኮነ መነኮስ ኢሰከበ በገቦሁ ለንዋም ዘእንበለ በእደዊሁ።	፱ ወማኅደሩኒ ሙሱን ከመልጐተ ዐቀቤ ቀምሕ አልቦቱ መስኮት ዘይፊኢ ብርሃነ እሳት ወአልቦቱ መንጻፍ በዘይዴቅስ ወእምአመኮነ መነኮስ ኢሰከበ በገቦሁ ለንዋም ዘእንበለ በእደዊሁ።
፲ ወአመ መጽአ ድካም ይነውም ንስቲተ እንዘ ንቡር ወእምዝ ይተግህ ኩሎ ሌሊተ ወኢያፀርዕ ቃለ መጻሕፍት እምአፍሁ ወኢያነትግ ጸልዮ ዘምስለ አንብዕ።	፲ ድካም በተሰማው ጊዜ ተቀምጦ ትንሽ ይተኛል። ከዚያም ሌሊቱን ሁሉ ለጸሎት ይተጋል፤ የመጻሕፍትን ቃል ከአፉ አያቋርጥም ከእንባም ጋር ጸሎትን አያስታጉልም ነበር።
<p>፲፩ ወእምዝ ኀለየ በልቡ ቃለ እግዚእነ ዘይቤ “ዘኢኀደገ አባሁ ወእም ወውሉዶ ወብእሲቶ ወኢይደሉ ሊተ ወኢይክል ይጸመደኒ ዘኢያጥብአ ወዘኢነሥአ መስቀለ ሞትየ ኢይክል ከዊነ ረድእየ።
ማቴ.፲፥፴፯፤ ሉቃ.፲፬፥፳፯</p>	፲፩ ከዚህም በኋላ በልቡ አባቱንና እናቱን፤ ሚስቱንና ልጆቹን ያልተወ ለእኔ አይገባም ሊያገለግለኝም አይችልም ያልጨከነ ለሞት የሚያበቃውንም መከራ ተቀብሎ ያልተከተለኝ ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም ያለውን የጌታን ቃል አሰበ። ማቴ.፲፥፴፯፤ ሉቃ.፲፬፥፳፯

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፲፪ ወዘንተ ኩሎ ተዘኪሮ ወረደ ምድረ ፲፪ ይህን ሁሉ አስቦ አባቱ **ኢየሱስ ክርስቶስን** ያየው ዘንድ አባትና እናቱን ትቶ ወደ ትግራይ ምድር ሔደ። የብርሃን ሠራዊት ዘመድ ይሆኑት ዘንድ የሥጋ ዘመዶቹን ተወ።
- ፲፫ ኀደገ ርስተ ዘበምድር ከመትኩኖ ርስተ ፲፫ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ርስት ትሆነው ዘንድ በምድር ያለ ርስትን ተወ። በላይኛው ዓለም ያለ የዕንቅፋ አክሊልን ገንዘብ ያደርግ ዘንድ የዚህን ዓለም ገንዘብ ተወ።
- ፲፬ ኀደገ አልባስ ዘይኤድሞ ለዐይን ወለብስ ፲፬ ለዐይን ደስ የሚያሰኘውን ልብስ ትቶ የሙሽራ ልብስና የብርሃን ሐር ይጐናጸፍ ዘንድ ያደፈ ጨርቅንና የተሰፋ ቁርበትን ለበሰ። በሰማያት ያለ የክብር ሙሽርነትን ያይ ዘንድ ምድራዊ ሙሽርነትን ናቀ።
- ፲፭ ተአንገደ እመካን ውስተ መካን ዘእንበለ ፲፭ ለዕለት ምግቡ እንጀራና የስንቅ መያዣ ሳይዝ ከቦታ ወደቦታ ተንከራተተ። በቅዱሳንም ቦታ ይዞራል አስቀድሞ ደብረ ዳሞ ደረሰ።
- ፲፮ ወነበረ ህየ እንዘያነብብ መጻሕፍተ ፲፮ በዚያም የብሉይና የሐዲስ መጻሕፍትን እያነበበ ተቀመጦ ከልቡም በትጋት ትርጉማቸውን ይመለከት ነበር። መጻሕፍትንም ማንበብ ከማብዛቱ የተነሣ የአንደበቱ ቆዳ እንደ ሰይፍ ማኅደር /ሰገባ/ ተላጠ። በዚህም መጻሕፍትን ማንበብን አልተወም።
- ፲፬ ኀደገ አልባስ ዘይኤድሞ ለዐይን ወለብስ ፲፬ ለዐይን ደስ የሚያሰኘውን ልብስ ትቶ የሙሽራ ልብስና የብርሃን ሐር ይጐናጸፍ ዘንድ ያደፈ ጨርቅንና የተሰፋ ቁርበትን ለበሰ። በሰማያት ያለ የክብር ሙሽርነትን ያይ ዘንድ ምድራዊ ሙሽርነትን ናቀ።
- ፲፭ ተአንገደ እመካን ውስተ መካን ዘእንበለ ፲፭ ለዕለት ምግቡ እንጀራና የስንቅ መያዣ ሳይዝ ከቦታ ወደቦታ ተንከራተተ። በቅዱሳንም ቦታ ይዞራል አስቀድሞ ደብረ ዳሞ ደረሰ።
- ፲፮ ወነበረ ህየ እንዘያነብብ መጻሕፍተ ፲፮ በዚያም የብሉይና የሐዲስ መጻሕፍትን እያነበበ ተቀመጦ ከልቡም በትጋት ትርጉማቸውን ይመለከት ነበር። መጻሕፍትንም ማንበብ ከማብዛቱ የተነሣ የአንደበቱ ቆዳ እንደ ሰይፍ ማኅደር /ሰገባ/ ተላጠ። በዚህም መጻሕፍትን ማንበብን አልተወም።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፲፯ ወደምዝ ተግኅሠ ወበጽሐ ቤተ አባ ፲፯ ከዚያም ተነሥቶ ወደ አባ መጣዕ ቤት ደረሰ፤ የብፁዕ ሊባኖስ በረከትንም መጣዕ ወነሥአ በረከቶ ለብፁዕ ሊባኖስ በረከትንም ተቀበለ፤ መጻሕፍትንም በማንበብ በአንብቦ መጻሕፍት፡፡ እየተጋ በዚያ ጥቂት ተቀመጠ፡፡
- ፲፰ ወደምዝ ፈለሰ ወበጽሐ መካነ ቅፍርያ ፲፰ ከዚያም በኋላ ወደ ቅፍርያ ሔደ፡፡ ከዚያም ቋኢት ወደሚባል ቦት ሔደ ከቋኢትም ወደ በአልተቤሐት ከበአልተቤሐትም ወደ መቀሌ ከመቀሌም ወደ ወዳጁ ወደ ገብረ ናዝራዊ ጌፌ ደረሰ፡፡ በደረሰበትም ቦታ ለራሱ ማደሪያን ሠርቶ በመዓልትና በሌሊት መጻሕፍትን በማንበብ ይተጋል፤ **እግዚአብሔር** የተሰወረ የመጻሕፍትን ምስጢራቸውን ይገልጽለት ዘንድ በጾምና በጸሎት ይማለላል /ይለምናል/፡፡
- ፲፱ ወጾመ ሿ መዐልተ ወሿ ሌሊተ እንዘ ፲፱ የድንኳንንንም ሥራ ይገልጥለት ዘንድ ከሰንበት ቀናት በስተቀር ምንም ምን ሳይቀምስ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ጾመ፡፡ **መንፈስ ቅዱስ** ተገለጠለት የድንኳኗን ሥራ ሁሉ **እግዚአብሔር** ለሙሴ እንዳሳየው ለእርሱም እንዲሁ አሳየው፡፡ ዳግመኛም ሰሎሞን የሠራው የቤተ መቅደስ ሥራ ሕንፃ ውበት ይገልጻለት ዘንድ እንደ መጀመሪያው ሥርዐት አርባ ቀንና እርባ ሌሊት ጾመ **በእግዚአብሔርም** ጸጋ ወርዷ ቁመቷ፤ ስፋቷ፤ የጣራዋ መደምደሟ፤ ምስሶዎቿ፤ የኪሩብ አምሳል የሆነው ሁሉ ተገለጸለት፡፡
- ፳ ወካዕበ ጾመ ሿ መዓልተ ወሿ ሌሊተ ፳ በከመ ቀዳሚ ሥርዐት ከመይትከሠት ሎቱ ሥነ ሕንጻሃ ለቤተ መቅደስ ዘገብረ ሰሎሞን ወተከሥተ ሎቱ በጸጋ **እግዚአብሔር** አምጣና ኑኃ ወግድማ ወአዘቅተ ጠፈራ አዕማደ ሳናጉግ ዘውስተ ኤልማ አርአያ ኪሩብ ዘውስተ ነቢቲራ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፩ ወሥዕለ በቀልት ዘውስቴታ ወድርኩኳት ወመአጽዊሃ ክልኤ ክልኤ ለለ አሐዱ ኅኅት ወሜላንታራ ዘውስተ ቀጸላሁ ወባሕር ዘብርት ዘይነብር ዲበ ዘበና ፲ወ፪ አልሕምተ ብርት ዘስብኮ ወሚኮኖት ዘየዐውዶ ከመ ማዕርት ወመስፈርተ ኩዲስ ወኪጥሮ ጋውሎስ ወኩሉ ንዋየ ግበሪሃ ለቤተ መቅደስ፡፡

፳፩ የዘንባባው ሥዕል ሳንቃዎቿና መዝጊያዎቿ እያንዳንዱ መስኮት ሁለት ሁለት የሆኑት በጣራው ያለው ዘውድ በትከሻዋ ያለው ከብረት የተሠራው ባሕር ዐሥራ ሁለት የብረት ላሞች ምስል እንደመሸፈኛ ሆኖ የሚሠረው ሚካኖት የኩዲስና የኬጥሮ ጋውሎስ መስፈሪያ የቤተ መቅደስ አሠራርዋ ሁሉ ተገለጸለት፡፡

፳፪ ወእምዝ ጾመ ሿ መዐልተ ወሿ ሌሊተ ወተማሕለለ ይከሥት ሎቱ ሚጠተ ብርሃናት ወኑበሬ ኅዋኅወ ፀሐይ ዘሙፃኢሁ ወሙባኢሁ ወዑደታተ አቅማሪሁ፡፡

፳፪ ከዚያም በኋላ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ጾመ፤ የብርሃናትን መመላስ፣ የፀሐይን መስኮቶች አቀማመጥ፣ መውጫውንና መግቢያውን የቀጥጥንም ዑደት ይገልጽለት ዘንድ ምሕላ ያዘ /ጸለየ/፡፡

፳፫ ወተከሥተ ሎቱ በረድኤተ መንፈስ ቅዱስ ወእንዘ ይጼሊ በኑኅ ሌሊት ርእየ ምስጢራተ ሰማይ ዘሀሎ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ሄኖክ ወልደ ያሬድ፡፡

፳፫ በመንፈስ ቅዱስም አጋዥነት ተገለጸለት ሌሊትም ሲጸለይ በያሬድ ልጅ በሄኖክ መጽሐፍ የተጽፎ ያለ የሰማይ ምስጢርን አየ፡፡

፳፬ ርእየ ኅዋኅወ ፀሐይ ወመሳክወ ወእንዘ የዐውድ በዘይመጽእ ለሐበ ፀሐይ ወከመ ያውዲ ሠረገላተ፡፡

፳፬ የፀሐይን መመላለሻና መስኮቶች ዙሮ በሚመለስበትም የፀሐዩ ሙቀት ሠረገላዎቹን እንደሚያቃጥል አየ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<p>፳፭ ወርአየ ሠረገላተ ነፋስ ዘይጸውርዎ መላእክት
መላእክት ዘይሜግብዎ ወኮብብ እንዘ
ይመርሖ ወርአየ ሰሪቆቶ ዘከመ
ያስተባሪ ለለአውራጊሁ አመ
ወርኅሄናስን ዘበራብዕ ወርኅ ጥኅተ
እስከ ወርኃ አዴር።</p>	<p>፳፭ በእርሱ ላይ የተሾሙ መላእክት
የተሾከሙት የነፋስ ሠረገላዎችን
አየ ኮከብም ይመራው ነበር፤
በየወሮቹም ከሚያዝያ ከአራተኛው
ወር እስከ አዴር ወር እንዴት
እንደሚፈራረቅ አየ።</p>
<p>፳፮ ርእየ ዘከመ የሐጽጽ መዐልት
እምሌሊት ወእም ወርኅ ተሰሪን
ቀዳማይ ኮኩን ቀዳማይ በመስፈርተ
ሑረቱ ለፀሐይ ርእየ ከመ
ይፈደፍድ መዐልት እምሌሊት
እምወርኅ ኒሳን እስከ ወርኅ
ሐዜራን ርእየ ዘከመ ይዔሪ
መዐልት ወሌሊት በወርኅ ኤሎል
ወበወርኅ አዴር።</p>	<p>፳፮ በታኅሣሥ ወር ቀኑ ከሌሊቱ
እንደሚጐድል በመጀመሪያ በፀሐይ
ምሕዋር አሰፋፈር መዓልቱ
ከሌሊቱ እንደሚረዝም ከሚያዝያ
ወር እስከ ወርኃ አዜራ ያለውን
ሁሉ አየ፤ በመስከረምና
በመጋቢት መዓልቱና ሌሊቱ
እንደሚስተካከል አየ።</p>
<p>፳፯ ርእየ ሚጠተ ብርሃናት ዘልደተ ወርኅ
ወዘከመ ይመልእ ሐምስተ ብርሃን
እምዕለተ ዕርቃኑ እስከ ዕለተ ገሀሁ
ወዘከመ ይትወሀቦ ብርሃን
በመስፈርት።</p>	<p>፳፯ የብርሃናትን መመላለስና የጨረቃን
ልደት ከብርሃን ከጐደለችበት ቀን
ጀምሮ ሐምስት እጅ ብርሃን
እንደሚመላ በመስፈሪያም ብርሃን
እንደሚሰጠው አየ።</p>
<p>፳፰ ርእየ ሑጸጻሁኒ ዘበሠለስቱ ትሕማሰ
እምዕለተ ምልአተ ብርሃን እስከ
ዕለተ ይተርፍ በከመ ዐውዱ።
እስመ በመደልው ጥበቡ
ለእግዚአብሔር ተሰርአ ዓለም።</p>	<p>፳፰ በየሦስቱ ደረጃ ብርሃን ከመላበት
ባዶ እስከሚቀርበት የብርሃኑን
ምልአትና ጉድለት በዙሪያው
እንዴት እንደሚሰልበት አየ ዓለም
በእግዚአብሔር የጥበብ መለኪያ
ተሠርቶአልና።</p>

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፳፱ ርእየ ሙያጤሁ ፍናዊሁ ወሰሪቶቶ ፳፱ የመንገዱን መመላለሻ አወጣጡን
 ዘይትወላወል እምኖሳት ኅበ ኖሳት ከበር ወደ በር አመላለሱን አየ፤
 ወአኮ ከመ ፀሐይ ዘይሠርቅ በ፴ እንደ ፀሐይ በሠላሳ ቀን በአንድ
 ጽባሕ ዘበአሐቲ ኖሳት አላ የዐውድ መስኮት ብቻ አይወጣም፤
 ኩሎ ኅዋሳወ በ፴ ጽባሕ ርእየ በሠላሳው ቀን ሁሉ በሮቹን
 ኬክሩሳተ መዋዕል በ፬ ይዞራል እንጂ፡፡ በአራት ክፍልና
 ወሐምስ ዘሚጠተ ፀሐይ ርእየ በአምስት የፀሐይ መመላለሻ
 ከንትሮሳተ አዝማን ዘበ፬ ክፍል የሚሆነውን የኬክሮስ ዘመን አየ፡፡
 ዘኩባሬ ዓመት ዘበበ ፯ ወአሐቲ በየዘጠና አንድ ቀን የከንትሮስን
 ዕለት፡፡ ዘመን የዓመቱን አቀማመጥ አየ፡፡
- ፴ ርእየ መሳክወ ነፋሳት ፲ ዘመንገለ ፴ በምሥራቅ በኩል ዐሥር
 ጽባሕ ፲ ዘመንገለ ዐረብ ፲ ዘመንገለ በምዕራብ በኩል ዐሥር
 ጽባሕ ፲ ዘመንገለ አዜብ፡፡ በሰሜን በኩል ዐሥር በደቡብም በኩል
 ዐሥር የነፋሳት መስኮቶቹን አየ፡፡
- ፴፩ ወሶበ ተከሥተ ሎቱ ዝንቱ ኩሉ ፴፩ ይህ ሁሉ የሰማይ ምስጢር
 ምስጢረ ሰማይ እንዘ ይጸሊ በሌሊት እየጸለየ በተገለጠለት ጊዜ
 በሌሊት ከልሐ በዐቢይ ቃል ወይቤ ከፍ ባለ ቃል ሄኖክ ሆይ የራእይህ
 አ ሄኖክ ከመዝኑ ውእቱ ብሩህ ምስጢር እንደዚህ ብሩህ ነውን
 ምስጢረ ራእይክ ወከመዝኑ ውእቱ የምስጢርህስ መሰወር እንዲህ
 ከሡት ስዋሬ ኅቡአቲክ ግልጥ ነውን አለ፡፡
- ፴፪ አማንኬ ሐዋርያ ዘይቤ ኩሉ ዘኅጥአ ፴፪ ሐዋርያ ጥበብን ያጣት ሰው ቢኖር
 ለጥበብ ለይስአል ኅበ ወሀቢ ሳይገዳደር ሳይነፍግ ለሁሉ በሰፊው
እግዚአብሔር ዘይሁብ ለኩሉ የሚሰጥ ለጋስ **እግዚአብሔርን**
 በስፋሕ እንዘ ኢይትዔየር ይለምን ይሰጠዋል ያለው እውነት
 ወኢይዘረኪ ወይትወሀብ ሎቱ፡፡ ነው፡፡ ያዕ.፩፥፭
 ያዕ.፩፥፭

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<p>፴፫ ወዓዲ ወጠነ ከመይዱም ወይትመሐለል ፴፫ ዳመኛም የነቢዩ ዳንኤልን የትንቢቱን
፵ መዐልተ ወ፵ ሌሊተ ከመ ይክሥት ራእይ ይገልጥለት ዘንድ አርባ ቀንና
ሎቱ ራእየ ትንቢቱ ለዳንኤል ነቢይ። አርባ ሌሊት ይጸምና ይማለል ጀመር።</p>	<p>፴፬ ወእምድኅረ ሰቡዕ መዋዕል እምዘወጠነ ፴፬ ጸም ከጀመረ ከሰባት ቀን በኋላም
ጸዊመ መጽአ ቃል እምሰማይ ዘይብል ከሰማይ የነቢዩ ዳንኤልን የትንቢት
ኢኮነ ለከ መክፈልተ አእምሮ ፍካሬ ትርጉም የማወቅ ዕድል የአንተ አይደለም
ትንቢቱ ለዳንኤል ነቢይ እስመ ሀብተ ይህን የመተርጎም ጸጋ የተሰጠው
ጸጋሁ ውእቱ ለናትናኤል። ለናትናኤል ነውና የሚል ቃል መጣ።</p>
<p>፴፭ ወበጽባሕ ጸውዖ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ፴፭ በነጋም ጊዜ አባታችን በጸሎተ
ለናትናኤል ወልዱ ወይቤሎ እስመ ሀብተ ሚካኤል ልጁ ናትናኤልን ጠርቶ የነቢዩ
ጸጋ ተውህበ ለከ እምነበ እግዚአብሔር የዳንኤልን ትንቢት ትተረጉም ዘንድ
ከመ ትፈክር ትንቢተ ዳንኤል ነቢይ። ሀብተ ጸጋ ተሰጥቶሃል እኮን አለው።</p>	<p>፴፮ ወእምዘ በርሀ ኅሊናሁ ከመ ማኅቶተ ፴፮ ከዚያም በኋላ ልቡ እንደ መብረቅ
መብረቅ ወፈከረ ትንቢተ ለዳንኤል ብልጭታ/ብርሃን/ በራሉት የነቢዩ
ነቢይ እምጥንቱ እስከ ተፍጻሜቱ። የዳንኤልንም ትንቢት ከመጀመሪያ
እስከ መጨረሻ ተረጎመ።</p>
<p>፴፯ ወተሠውጠ ላዕሌሁ መንፈስ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ፴፯ የአባታችን በጸሎተ ሚካኤልም
በከመ ተሠውጠ መንፈሱ ለሙሴ ላዕለ እያሱ መንፈስ መንፈሱ፤ የሙሴ መንፈሱ፤ በኢያሱ፤
ኤልያስ ላዕለ ኤልሳዕ። የኤልያስም መንፈስ በኤልሳዕ ላይ
እንዳደረ በእርሱ ላይ አደረ።</p>	<p>፴፰ ስምዐ ኮነ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ፴፰ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ምስክር
ወነገሮሙ ለደቂቁ እንዘ ይብል ኅደረ ሆኖ ለልጆቹ በጌታዬ ፍቅር
ቃለ መጻሕፍት ውስተ ከርሥየ በፍቅረ የመጻሕፍት ቃል በልቡናዬ አደረ ብሎ
እግዚእየ ወሶበ እጸርሕ ወእብል አባ ነገራቸው። ሦስት ጊዜም አባ አባቴ
ወአቡየ ፫ ጊዜ ወይጸርሕ በውስተ ብዬ በጮሁ ጊዜ አፌ ሳይገለጥ ዝም
ነፍስየ እንዘ አፉየ ያረምም። ብሎ ሳለ በነፍሴ ይጮኻል።</p>

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፴፱ ለለ ፍጻሜ ጸሎትየ ከመዝኒ ይትናገረኒ ወይሰጠወኒ እግዚእየ ዝ ቃል ኅደረ ላዕሌየ ወይጸርሕ ለለ መዋዕል ጊዜ ጸሎት።	፴፱ በጸሎቴም መጨረሻ እንደዚህ ይነግረኛል፤ ጌታዬ ይመልስልኛል። ይህ ቃል በእኔ ስላደረ በጸሎት ጊዜ በየ ጊዜው ይሰማል።
፵ ወእምዝ ኅለየ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ከመ ይትአጸው ኩሉ ዓለም በግዘቶሙ ለሐዋርያት በእንተ ዘይሁብ ክህነተ በሕልያን ጳጳስ።	፵ ከዚህ በኋላ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል በመማለጃ /ጉቦ/ ክህነት በሚሰጥ ጳጳስ ምክንያት በሐዋርያት ግዝት ዓለም ሁሉ እንደሚዘጋ ዐሰበ።
፵፩ ወሐረ ኅቤሁ ለአባ ዮሐንስ ጳጳስ ወተባረከ እምኔሁ ወይቤሎ ጳጳስ ዳኅንኑ አ ወልድየ በጸሎተ ሚካኤል ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እወ ዳኅን ወይቤሎ ጳጳስ በእንተ ምንት መጻእከ።	፵፩ ወደ ጳጳሱ አባ ዮሐንስም ሔዶ ከእርሱ ተባረከ ጳጳሱም ልጄ በጸሎተ ሚካኤል ደኅና ነህን? አለው። አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም አዎን ደኅና ነኝ አለው። ጳጳሱም መልሶ ስለምን መጣህ? አለው።
፵፪ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ብየ ኑዛዜ በእንተ ትካዘ ርእሰከ ወበእንተ ትካዘ ርእሰየኒ ወተግኅሠ ኩሉ ሰብእ ወተርፉ ክልኤሆሙ።	፵፪ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ስለ አንተና ስለ እኔ ጉዳይ ዐስብ አለኝ አለው። ሰው ሁሉ ሔዶ ሁለቱ ብቻ ቀሩ።
፵፫ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ለጳጳስ ኢሰማዕከኑ ዘይቤ ጴጥሮስ ርእሰ ሐዋርያት በመጽሐፈ ሲኖዶስ ምቹር ውእቱ ዘነሥአ ወዘወሀበ ክህነተ በሕልያን።	፵፫ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ጳጳሱን የሐዋርያት አለቃ ጴጥሮስ በሲኖዶስ መጽሐፍ በመማለጃ ክህነትን የተቀበለና የሰጠ የተለየ ነው ያለውን አልሰማህምን አለው።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፵፬** ወካዕበ ኢሰማክኑ ዘከመ አውግዞ **፵፬** ዳግመኛም እጄን በጫንሁበት
ለሲሞን መሰርይ ሶበ አምጽአ ወርቀ **መንፈስ ቅዱስ** ይወርድ ዘንድ ተናገሩ
ታሕተ እግሪሆሙ ለሐዋርያት እንዘ **ብሎ** በሐዋርያት እግር ወርቁን
ይብል በሉ ኀበ ወደይኩ እዴየ ይረድ **አምጥቶ** ባፈሰሰው ጊዜ ሲሞን
መንፈስ ቅዱስ መሠርይን እንዳወገዘው አልሰማህምን
- ፵፭** ወይቤሎ ጴጥሮስ ወርቅከሰ ወብሩርከ **፵፭** ጴጥሮስም ወርቅህና ብርሃ ለጥፋት
ምስሌከ ለይኩን ለሕርትምና ይሁንህ **የእግዚአብሔርን** ጸጋ በወርቅ
ይመስለከኑ ዘበወርቅ ትሣየጦ ለጸጋ **የምትገዛ** ይመስልህልን? አለው፤
እግዚአብሔር እስመ ሕምዝ መሪር በመራራ መርዝ ተመርዘህ
እፊእየከ ሐዋ.፰፥፲፱ አይሃለሁና። ሐዋ.፰፥፲፱
- ፵፮** ሰማዕ ኦ አባ አይኑ ለማይ ለእመ ኮነ **፵፮** አባቴ ሆይ የውኃ ምንጭ የደፈረሰ
ሕሙግ የሐምግ ኩሎሙ ውሒዘ ማይ እንደሆነ የሚፈሰሰው ውኃ ሁሉ
ወለእመ ኮነ ጽሩየ ይከውን ጽሩየ ኩሉ ይደፈርሳል። ምንጩ ንጹሕ ከሆነ
ውሒዘ አፍላግ። የውኃው ፈሳሽም ሁሉ የጠራ
ይሆናል።
- ፵፯** ወለእመ አንተ ቦእከ ውስተ ግዘቶሙ **፵፯** አንተ በሐዋርያት ውግዘት ብትገባ
ለሐዋርያት ኩሉ ዓለም ይከውን ውጉዘ። ሁሉም የተወገዘ ይሆናል።
- ፵፰** ተምዐ ጳጳስ ወይቤ አንተኑ ትከውነኒ **፵፰** ጳጳሱም ተቆጥቶ አንተ ከእኔ ተማር
መምህረ አላ አንተ ተመሀር እምኔየ። እንጂ ለእኔ መምህር ትሆነኛለህን?
አለ።
- ፵፱** ወተፈጸመ እምኔሁ ቃለ **እግዚአብሔር** **፵፱** በወንጌል እናንተ ግብዞች ጸሐፍትና
ዘይቤ በወንጌል አሌ ለክሙ ጸሐፍት ፈሪሳውያን መንግሥተ ሰማያትን
ወፈሪሳውያን እለተአጽዉ ቅድመ ገጹ በሰው ፊት ስለምትዘጉ ወየላችሁ
ለሰብእ አንቀጸ መንግሥተ ሰማያት እናንተ አትገቡም የሚገቡትንም
ለሊክሙኑ ኢትበውኡ ወለእለሂ ከመግባት ትከለክሏቸዋላችሁ ያለው
ይበውኡ ትከልእዎሙ በዊአ። **የእግዚአብሔር** ቃል በእርሱ ላይ
ማቴ.፳፫፥፲፬ ተፈጸመ። ማቴ.፳፫፥፲፬

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፶ ወመጽሐፈ ሲኖዶስኒ ይብል ኤጲስ ቆጶስ ዘይሜህር ዘእንበለ ሕግ ኢኮነ ኤጲስ ቆጶስ አላ ሓሳዌ **ክርስቶስ፡፡**
- ፶ ወመጽሐፈ ሲኖዶስም ያለ ሕግ የሚያስተምር ኤጲስ ቆጶስ ኤጲስ ቆጶስ አይደለም **በክርስቶስ** ላይ የሚዋሽ ነው እንጂ ይላል፡፡
- ፶፩ ወካዕበ ይቤ በወንጌል አንትሙ ውእቱ ጼዉ ለምድር ወእመስ ጼዉ ለስሐ በምንት እንከ ይቄስምዎ አልቦኬ እንዘ ዘይበቀዕ ዘእንበለ ዘይገድፍዎ አፍአ ወይከይድዎ ሰብእ በእገሪሆሙ አንትሙ ውእቱ ብርሃኑ ለዓለም፡፡ ማቴ.፭፥፲፫
- ፶፩ ዳግመኛም በወንጌል እናንት የምድር ጨው ናችሁ ጨው አልጫ ከሆነ እንግዲህ በምን ያጣፍጡታል? እንግዲህ የሚጠቅመው የለም ሰዎች ወደ ውጭ አውጥተው ይጥሉታል በእግራቸው ይጠቀጥቁታል እንጂ የዓለም ብርሃን እናንት ናችሁ፡፡ ማቴ.፭፥፲፫
- ፶፪ ወዘንተ ኩሎ አእሚሮ **አቡነ በጸሎተ ሚካኤል** ሐረ ኀበ ካህናተ ደብተራ ወተናገሮሙ ከመ ያብእዎ ኀበ ንጉሥ፡፡
- ፶፪ **አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም** ይህን ሁሉ ዐውቆ ወደ ካህናተ ደብተራ ሔደ ከንጉሡም ያገናኙት ዘንድ ነገራቸው፡፡
- ፶፫ ወካህናተ ደብተራ ነገርዎ ለንጉሥ ወአብእዎ **ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል** ወይቤሎ **አቡነ በጸሎተ ሚካኤል** ጸልመት መንግሥትከ በግዘት እስመ ሐዋርያት ቀደሙ አውግዞ እመቦ ጥምቀተ አው ክህነተ ዘይሁብ ወዘይነሥእ በሕልያን፡፡
- ፶፫ የቤተ መንግሥት ካህናትም ለንጉሡ ነግረው አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን አስገቡት **አባታችን በጸሎተ ሚካኤል** መንግሥትህ በግዘት ጨለመች ሐዋርያት ጥምቀትም ቢሆን ወይም ክህነት በመማለጃ /ጉቦ/ የሚሰጥንና የሚቀበልን አስቀድመው አውግዘዋልና አለው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፶፬ ወዝንቱስ ጳጳስ ኣብዮ ትእዛዞሙ ናሁ ፶፬ እነሆ ይህ ጳጳስ የሐዋርያትን ትእዛዝ ይሁብ ክህነተ በሕልያን ለእመ ጳጳስ ተላልፎ በጉቦ ክህነት ይሰጣል፤ ቦአ ውስተ ግዘቶሙ ለሐዋርያት ጳጳሱም በሐዋርያት ግዘት ከገባ በእጁ የተጠመቁና የተሾሙት ሁሉ የተወገዙ ይሆናሉ፤ እንደዚሁ ዓለሙ ሁሉ በውግዘት ውስጥ ይኖራል አለው።
- ፶፭ ወይቤሎ ንጉሥ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ንጉሡም አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን አመ ይመጽእ ጳጳስ ነዐ አንተኒ ጳጳሱ በመጣ ጊዜ በአንድነት ከመ ንትናገር ኅቡረ። እንናገርበት ዘንድ አንተም ና አለው።
- ፶፮ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል በጽሐ ኀበ ንጉሥ ወአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ከጥቂት ጊዜም በኋላ ጳጳሱ ወደ ንጉሡ ደረሰ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ከዚያ ሔደ፤ ንጉሡና ጳጳሱም ብቻቸውን ሆነው ስለዚህ ነገር ተነጋገሩ።
- ፶፯ ወይቤሎ ጳጳስ ለንጉሥ ዝንቱስ በጸሎተ ሚካኤል ጳጳሱም ንጉሡን ይህ በጸሎተ ሚካኤል ይፈቅድ ይሰአረነ ሊተ እኔን ከሹመቴ አንተንም ከመንግሥትህ ሊሸረን ይፈልጋል። ስለዚህ ልጄ ሆይ የምንግርህን ስማኝ ይእስርዎ ወይሰድዎ ምድረ ትግራይ።
- ፶፰ ወይቤ ንጉሥ ይኩን በከመትቤ ወአዘዘ ንጉሡም አንተ እንዳልኸው ይሁን ይእስርዎ ያብእዎ ወያብጽሕዎ ምድረ ብሎ በጽኑዕ ማሰሪያ አሰረው ወደ ሳርድ ያደርሱትና ያስገቡት ዘንድ አዘዘ። የንጉሡም መልእክተኞች ወገብሩ ላእካነ ንጉሥ በከመ ተአዘዙ እንደታዘዙ አደረጉ በዚያም ሁለት ወነበረ ህየ እሱረ ፪ ዓመተ። ዓመት ታስሮ ቆየ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፶፱ ወእምዝ ወሰድዎ ምድረ ጽራዕ ፶ ወዘያም ወደ ጽራዕ ምድር ወሰዱት ወወሀብዎ ለዐቃቤ ሰዓት ለመካነ ቁራር ፱ ቁራር በተባለ ቦታ ለተሾመ ዐቃቤ ወይቤልዎ ንሥኦ ለዝንቱ መነኮስ ወእስሮ ሰዓትም ሰጡት ይህን መነኮሴ በጽኑዕ መዋቅሕት በከመ ትእዛዙ ወስደህ እንደ ንጉሡ ትእዛዝ በጽኑ ለንጉሥ፡፡ ማሰሪያ እሰረው አሉት፡፡	፷ ወሰሚያ ዘንተ ፈርሀ ዐቃቤ ሰዓት ፷ ዐቃቤ ሰዐቱም ይህን ሰምቶ ፈራ ወአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ተፈሥሐ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ግን በመዋቅሕቲሁ፡፡ በእስራቱ ተደሰተ፡፡
፷፩ ወሰብአ መካንኒ አፍቀርዎ ፈድፋድ ፷ የሀገሩም ሰዎች እጅግ ወደዱት ወፈቀዱ ይፍትሕዎ እምዋቅሕቲሁ ፩ ከእስራቱም ሊፈቱት ወደዱ፤ ንጉሥ ወአበዮሙ እንዘ ይብል ንጉሥ የአሰረኝን እናንተ ትፈታላችሁን? እኔ ዘአሰረኒ አንትሙ ትፈትሑኑ ወአነ ሦስት ዓመት እታሰራለሁ ብሎ እሱር ፫ተ ዓመተ፡፡ አይሆንም አላቸው፡፡	፷፪ ከዚህ በኋላ የሀገሩ ሰዎች በጽራዕ ፷ ወደተሾመው መስፍን ሔደው ይህ ወእምዝ ሐሩ ሰብአ ሀገር ኀበ ሥዩመ ፪ የእግዚአብሔር ሰው እንደታሰረ ለምን እሱረ ዝንቱ ብእሴ እግዚአብሔር ይቀራል? አሉት፡፡ በጽራዕ የተሾመውም ወይቤሎሙ ሥዩመ ጽራዕ ፍትሕዎ እንደወደዳችሁ ፍቱት አላቸው አባታችን በከመ ፈቀድከሙ ወፈትሕዎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤልንም ፈቱት፡፡
፷፫ ወእምዝ ሐሩ ሰብአ ሀገር ኀበ ሥዩመ ፷፫ ከዚህ በኋላ የሀገሩ ሰዎች በጽራዕ ጽራዕ ወይቤልዎ ለምንት ይነብር ፪ ወደተሾመው መስፍን ሔደው ይህ እሱረ ዝንቱ ብእሴ እግዚአብሔር የእግዚአብሔር ሰው እንደታሰረ ለምን ወይቤሎሙ ሥዩመ ጽራዕ ፍትሕዎ ይቀራል? አሉት፡፡ በጽራዕ የተሾመውም በከመ ፈቀድከሙ ወፈትሕዎ ለአቡነ እንደወደዳችሁ ፍቱት አላቸው አባታችን በጸሎተ ሚካኤል፡፡ በጸሎተ ሚካኤልንም ፈቱት፡፡ ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምሳሌን ጸሎቱና በረከቱ ከሀላችን ጋር ይሁን አሜን፡፡ አሜን፡፡	፷፬ ከጥቂት ጊዜ በኋላም ወደ ልጁ ፷ ከጥቂት ጊዜ በኋላም ወደ ልጁ ወእምድኅረ ኀዳጥ መዋዕል ፈቀደ ፷ ሳሙኤል ሊሔድ ወደደ፡፡ ሲሔድም ይሐር ኀበ ወልዱ ሳሙኤል ወእንዘ ወዳጁ ገብረ ነዝራዊ ደረሰና አብረው የሐውር በጽሐ ገብረ ነዝራዊ ፍቁረ ወዳጁ፤ በማግሥቱም በነጋ ጊዜ ወደ ቤቱ ህየ ወበጽባሕ በሳኒታ ሐረ ኀበ ልጁ ሳሙኤል ሔደ፡፡ ሳሙኤልም ወልድ ሳሙኤል ወተቀበሎ ሳሙኤል ከልጆቹ ጋር በታላቅ ደስታ ተቀበለው፡፡ ወምስለ ደቂቁ በዐቢይ ፍሥሐ፡፡

ምዕራፍ ፭

- ፩ ወእምድኅረ ኀዳጥ መዋዕል ፈቀደ
- ይሐር ኀበ ወልዱ ሳሙኤል ወእንዘ
- የሐውር በጽሐ ገብረ ነዝራዊ ፍቁረ
- ቤቱ ህየ ወበጽባሕ በሳኒታ ሐረ ኀበ
- ወልድ ሳሙኤል ወተቀበሎ ሳሙኤል
- ወምስለ ደቂቁ በዐቢይ ፍሥሐ፡፡

ምዕራፍ አምስት

- ፩ ከጥቂት ጊዜ በኋላም ወደ ልጁ
- ሳሙኤል ሊሔድ ወደደ፡፡ ሲሔድም
- ወዳጁ ገብረ ነዝራዊ ደረሰና አብረው
- አደሩ፤ በማግሥቱም በነጋ ጊዜ ወደ
- ልጁ ሳሙኤል ሔደ፡፡ ሳሙኤልም
- ከልጆቹ ጋር በታላቅ ደስታ ተቀበለው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፪ ወእምዝ ይቤልዎ ደቂቁ ንፈቅድ ነጊደ ፪ ከዚያም በኋላ ልጆቹ ወደ ኢየሩሳሌም መሔድ እንፈልጋለን አሉት **አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም** የቅዱሳን ሀገራቸው ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ናት ልጆቹ ዳዊት ታገሡ ልባችሁንም አጽኑ እንዳለ ታገሡ አላቸው።
- ፫ ወአሐተ ዕለተ እንዘይቄድስ ቀሩርባን ርእዩ ፫ አንድ ቀንም ሲቀድስ በጸሐሉ ላይ ያለው ኅብስት የሚያበራ ሕፃን ሆኖ በመንበሩ ተቀምጦ ወንድሞች አዩ። ክቡር **አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም** እንባውን እንደ ውኃ ምንጭ ያፈሳል በጸሎተ ቅዱሴ ጊዜም አስምቶ ያለቅሳል።
- ፬ ወሕፃን ይስሐቅ እንዘ ይሰክብ ዲበ ፬ ሕፃኑም እናቱን በማየት እንደሚደሰት ሕፃን በመሠዊያው ላይ ሆኖ ይስቃል፤ አባታችን **በጸሎተ ሚካኤልም** ኅብስቱን ከሚፈትትበት በደረሰ ጊዜ ሕፃኑ መለያያውን የሚገልጥና ለመፈተት ይዳስሰው ዘንድ ጐኑን የሚሰጠው ሆነ።
- ፭ ወሶበ ይፌትት ሥጋሁ ለሕፃን ይከውን ፭ የሕፃኑንም ሥጋ በፈተተው ጊዜ በአባታችን **በጸሎተ ሚካኤል** እጅ እንደልማዱ ቅዱስ ቀሩርባን ይሆናል። የሕፃኑም ጐኖች እንደ ቀድሞው በሕፃን ሥርዐት በለመለመ ሥጋ ይታይ ነበር፤ የመታረድ ምልክትም አይታይበትም ነበር ከእርሱም ስለወሰደ አይጐድልም ነበር።
- ፮ ወሶበ ይፌትት ሥጋሁ ለሕፃን ይከውን ፮ ወስተ እዴሁ ለአቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** ኅብስተ ቀሩርባን ዘልማድ ወገበዋቲሁኒ ለሕፃን ኮነ እንከ ያስተርኢ በከመ ህላዌሁ ዘትካት በሥጋ ልምልምት ሥርዐተ ሕፃን ወአልቦ ዐሠረ ተጠብሐ ውስቴቱ ወኢይከውን ንትጋ በእንተ ዘነሥአ እምኔሁ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፮ ወኮነ እንከ ዘይሠወጥ ደሙ ውስተ ጽዋዕ መድኅኒት ወእለ ርእዩ አኅው ፈርሁ እምነጽሮ ዝንቱ ምስጢር ወአልቦ ዘተናገሩ ፩ ምስለ ካልኡ ሶበ ተፈጸመ ጸሎተ ቅዳሴ ተሰወረ ሕፃን እምአዕይንቲሆሙ ለአኅው ወተረፈ ፍተታተ ኅብስት ዲበ ጸሕል ወደመ ወይንኒ ውስተ ጽዋዕ መድኅኒት።

፯ ወተመጠዉ አኅው እምስጢረ ቅድሳት በትፍሥሕት ዘምስለ ፍርሀት ወበሐሄት ዘምስለ ረአድ ወወዲሖም እምቀርባን ተሰአልዎ አኅው ለአቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** ወይቤልዎ ብፅዕት ከርሥ እንተ ጸረተከ ወብፁዓት አጥባት እለ ሐፀናከ ቡርክት ይእቲ ሰዓት እንተ ባቲ ተፀነስከ ወቡርክት ዕለት እንተ ባቲ ተወለድከ።

፰ ርኢከኑ ዮም ዘገብረ ለከ **እግዚአብሔር** ዘከመ ተወለጠ ኅብስተ ቀርባን ለከዊነ ሕፃን ፍሡሕ ርኢናሁ ሶበ ትገሥሥ እንዘ ይትፌሣሕ ወሶበ ትፌትቶ እንዘ ይስሕቅ ወይሜጥወከ ገበዋቲሁ በተባርዮ ዲበ ምሥዋዕ።

፮ ደሙም በመድኅኒት ጽዋው ውስጥ ይጨመር ነበር የተመለከቱትም ይህን ምስጢር ከማየታቸው የተነሣ ፈሩ። አንዱ ከሌላው ጋር ምንም አልተናገሩም፤ የቅዳሴው ጸሎት በተፈጸመ ጊዜ ሕፃኑ ከወንድሞች ዐይን ተሰወረ፤ ተረፈ ኅብስቱ በጸሕሉ ላይ ደሙም በጽዋ ውስጥ ነበር።

፯ ወንድሞችም ከፍርሀት ጋር በደስታ ከመንቀጥቀጥም ጋር በሐሄት ሥጋውና ደሙን ተቀበሉ፤ ወንድሞች ሥጋውንና ደሙን ከተቀበሉ በኋላ ወጥተው አባታችን **በጸሎተ ሚካኤልን** ጠየቁት እንዲህም አሉት። አንተን የተሸከመች ማሕፀን ብፅዕት ናት፤ አንተን ያሳደጉ ጡቶችም ብፁዓት ናቸው፤ የተፀነስህባት ሰዓት የተባረከች ናት የተወለድህባትም ዕለት የከበረች ናት።

፰ የቀርባኑ ኅብስት የሚደሰት ሕፃን በመሆን እንደተለወጠ **እግዚአብሔር** ያደረገልህን አየህን? እኛ ስትዳስሰው ሲደሰት ስትፈትተውም ሲስቅ አካሉንም በጸሕሉ ላይ ተራ በተራ ሲሰጥህ አይተናል።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፱ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ሊተሰ ኢየሱስተርአየኒ በአምሳለ ሕፃን ዘእንበለ በከዊነ ኅብስት ዘልማድ ወባሕቱ አንሰ እትሐዘብ ከመ ነበረ ኑፋቄ ውስተ ልብክሙ እንዘ ትብሉ ይክልኑ ኅብስት ከዊነ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወወይንኑ ከዊነ ደሙ ወበእንተዝ አስተርአየክሙ በአምሳለ ሕፃን እንዘ ይጠባሕ።	፱ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ለኔስ እንደተለመደው በኅብስት መልክ ነው እንጂ በሕፃን አምሳል አይታየኝምን? አላቸው። ነገር ግን እኔ ኅብስቱ የክርስቶስ ሥጋ መሆን ወይኑም ደሙ መሆን ይችላልን? ስትሉ በልባችሁ እንደተጠራጠራችሁ አስተዋልሁ፤ ስለዚህም በሕፃን አምሳል ሲሠዋ ታያችሁ አላቸው።
፲ ወይቤልዎ ናስተበቀዎከ ከመ ኢይቀድስ ለነ ካልእ ዘእንበሌከ እምዝ ዳግመ ወይቤልዎ ካዕበ ንፈቅድ ንስእለከ ፩ ነገረ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል በሉ ተሰአሉኒ ዘፈቀድክሙ።	፲ እነርሱም ከዛሬ ጀምሮ ከአንተ በስተቀር ሌላ ሰው እንዳይቀድስ እንለምንሃለን አሉት። ዳግመኛም አንድ ነገር ልንጠይቅህ እንወዳለን አሉት፤ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም በሉ የወደዳችሁትን ጠይቁኝ አላቸው።
፲፩ ወይቤልዎ ቅዱሳን ነገርኮኑ ለንጉሥ በእንተ ዘአውሰበ ብእሲተ አቡሁ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወኢተናገርከዎ እምቅድመዝሰ እስመ በሙቃሔ ነበርኩ በማእሰር ጽኑዕ።	፲፩ ቅዱሳንንም የአባቱን ሚስት ስላገባ ለንጉሡ ነግረኸዋልን አሉት አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም በጽኑ ማሰሪያ ታሰፊ በእስር ስለነበርሁ ከዚህ በፊት አልነገርሁትም አላቸው።
፲፪ ወይቤልዎ ቅዱሳን ንገሮ ይእዜ ወኢትፍርሆ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አነ እነግሮ ወኢይፈርሆ ለእመ ሠምረ እግዚአብሔር ወለእመ ይሰምዐኒ ውእቱ።	፲፪ ቅዱሳንንም ዛሬ ንገረው አትፍራው አሉት አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም መልሶ እግዚአብሔር ቢፈቅድ እርሱም ቢሰማኝ እነግረዋለሁ አልፈራውም አላቸው።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፫ ወይቤሉ ቅዱሳን ወለአመቦ ብእሲ ዘጠብእ ወዘለፎ ለንጉሥ እንዘ ይብል ኢይደልወክ ታውሰብ ብእሲተ አቡከ ወኢይከውኖኑ ስምዐ እመቀሠፍዎ አው ለእመ ኩነንዎ አው ለእመ አሰርዎ ወወሰድዎ አው ለእመ ቀተልዎ በእንተ ዝንቱ።

፲፬ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ይከውኖ ስምዐ እወ ወባሕቱ ንጹም ወንጸሊ ወንትማሕለል ከመ ያክህለነ እግዚአብሔርጸዊረ ጻማ።

፲፭ ወእንዘ ነሐውር ኢንንሣእ ስንቀ ለፍኖትነ ወኢመስነቀተ ለሙዳየ ሲሳይነ ወኢመንጸፈ ለገበዋቲነ ወኢአሣእነ ለእገሪነ።

፲፮ ወኢጽዋዐ በዘንሰቲ ማየ ወኢጻሕለ በዘንበልዕ ጸብሐ ኢይንሣእ ወኢመኑሂ እምኔከሙ ዘእንበለ በትር ባሕቲታ ዘውስተ እዴሁ ዘበማዕተበ መስቀል ዘላዕሌሁ ወዘእንበለ መከርየ ሐጺን በዘንከሪ ምድረ ወንቀብሮ ለእመቦ ዘሞተ እምአጎዊነ።

፲፯ ወሐሩ በዘከመዝ ገብር በጻማ ፍኖት እንዘ ይትመነደቡ ወቦ አመ ይበይቱ ጽወማኒሆሙ ወቦ አመ ይትወከፍዎሙ።

፲፫ ቅዱሳኑም የአባትህን ሚስት ልታገባ አይገባህም ብሎ ንጉሡን የዘለፈውና ለመገሠጽም የጨከነ ሰው ቢኖር ቢገርፉት ወይም ቢያሰቃዩት አስረው ቢወስዱት ወይም ስለዚህ ነገር ምክንያት ቢገሉት ሰማዕትነት አይሆንለትምን? አሉት።

፲፬ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል አዎን ሰማዕትነት ይሆንለታል፤ ነገር ግን እግዚአብሔር መከራውን ሁሉ መሸከም እንዲያስችለን እንጹም እንጸልይ ምሕላም አንያዝ አላቸው።

፲፭ ስንሔድም ለመንገዳችን ስንቅ፤ ለምግባችንም መያዣ ከረጢት፤ / አቁማዳ/ ለጐናችን ምንጣፍ ለእግራችንም ጫማ አንያዝ።

፲፮ ውኃ የምንጠጣበት ጽዋ በወጥ የምንበላበት ጻሕል አንያዝ ከእናንተ አንዱ ስንኳ በላዩ ላይ የመስቀል ምልክት ካለበት በእጁ ካለች መቋሚያ ብቻና ከወንድሞች አንዱ ቢሞት መሬቱን ቆፍረን ከምንቀብርበት የብረት መቆፈሪያ በስተቀር ሌላ አይያዝ።

፲፯ በዚህም ሁኔታ በየመንገዱ እየተቸገሩ ሔዱ፤ ጸማቸውን የሚያድሩበት ጊዜ አለ ሰዎች የሚቀበሏቸውም ጊዜ አለ፤

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፰ ወይቤ አሐዱ እምደቂቁ ዘስሙ እንድርያስ ተስእልክዎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወእቤሎ ተከሥተኑ ለከ እምነበ እግዚአብሔር ኦ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ከመ ይወርድ ላዕሌነ ረድኤት መንፈስ ቅዱስ ከመ ንጹር ሕማማተ ስምዕ በእንተ ትእዛዛቲሁ ወኩነኔሁ ወሕጉ ለእግዚአብሔር።	፲፰ ከደቀ መዛሙርቱም መካከል አንዱ ስሙ እንድርያስ የሚባለው እንዲህ አለ፤ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን ጠየቅሁት፤ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ሆይ ስለ እግዚአብሔር ትእዛዝ፤ ፍርድና ሕግም መከራውን ሁሉ እንሸከም ዘንድ የመንፈስ ቅዱስ ረድኤት በእኛ ላይ እንደሚወርድ ከእግዚአብሔር ተገለጠልህን? አልሁት።
፲፱ ወይቤለኒ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወተከሥተ ሊተ ከመ ይወርድ ላዕሌነ መንፈስ ረድኤት።	፲፱ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም የመንፈስ ቅዱስ ረድኤቱ በእኛ ላይ እንደሚወርድ ተገልጦልኛል አለኝ።
፳ ወሶበ ተሰአሉኒ አኀው ወይቤሉኒ ለእመ ዘለፎ ለንጉሥ በእንተ ብእሲተ አቡሁ ይከውኖኑ ስምዐ ወእቤሎሙ እወ ይከውኖ ወውእተ ጊዜ ርኢኩ እንዘ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ዲበ ኩሎሙ።	፳ ወንድሞችም የአባቱን ሚስት በማግባቱ ንጉሡን ቢዘልፈው ሰማዕትነት ይሆንለታልን ብለው በጠየቁኝ ጊዜ አዎን ይሆንለታል አልኳቸው ያን ጊዜም መንፈስ ቅዱስ በሁሉም ላይ ሲወርድ አየሁ።
፳፩ ወሐሩ ቅዱሳን ምስለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል በረኅብ ወጽምዕ ወበኩሉ ዐጸባ ወበጽሑ እምሀገረ ትግራይ ኀበ ሀገረ ሴዋ እንተ ትሰመይ ሰወን እስመ ህየ ሀሎ ንጉሥ።	፳፩ ቅዱሳንም ከአባታችን በጸሎተ ሚካኤል ጋር በረኅብ፤ በጥም፤ በብዙ ችግር ሔደው ከትግራይ ሀገር ሰወን ከምትባል ሀገር ሴዋ ደረሱ፤ ንጉሡ ከዚያ ነበርና።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፳፪** ወሶበ በጽሑ ቅዱሳን ኀበ ተዐይነ **፳፪** ቅዱሳኑም ከንጉሥ ከተማ በደረሱ
ንጉሥ ወመጽአ ብእሲ ዘይትዋረዶ ጊዜ ጋኔን የሚጥለው ሰው
ጋኔን እንዘ ይረውጽ ዕራቆ ገዲፎ ልብሱን ጥሎ ራቁቱን እየሮጠ
አልባሲሁ።
- ፳፫** ወይጌዬ ሕዝብ እምቅድመ ገጹ **፳፫** ሕዝቡም ከእብደቱ የተነሳ ፈርተው
እምፍርሀተ እበዲሁ ከመ ኢያሕስም በላያቸው ክፉ እንዳያመጣባቸው
ላዕሌሆሙ ከመ ኢይፍቅሐሙ።
- ፳፬** ወይቤሎሙ አቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** **፳፬** አባታችን **በጸሎተ ሚካኤልም** እኔ
አንሰ አሐውር እትቀበሎ ለዝንቱ በሚጠቅመኝ ገንዘብ ምክሩን
አብድ ከመ ይምሀረኒ ምዕዳነ ያስተምረኝ ዘንድ ይህን እብድ
በዘይከውነኒ።
- ፳፭** ወይቤልዎ ቅዱሳን ዘገደፈ ነፍሶ **፳፭** ቅዱሳንም አእምሮው ከመታመሙ
እምእንባዜ ልቡ እፎ ይምዕደከ የተነሳ ራሱን የጣለ ይህ እንዴት
ወዘይሰድዶሙ ለሰብእ በአብትር ይመክርሃል፤ ሰዎችን በበትርና
ወበአእባን እፎ ለከ ይትቀበለከ በቃለ በድንጋይ የሚያባርራቸው አንተን
ተግሣጽ።
- ፳፮** ወይቤሎሙ **በጸሎተ ሚካኤል** **፳፮** **በጸሎተ ሚካኤልም** ጳውሎስ
ኢሰማዕክሙኑ ዘይቤ ጳውሎስ እስመ “እግዚአብሔር ጥበበኞችን ሊያሳፍር
አብዳኒሁ ለዝ ዓለም ኀረየ ለነፎች መርጧልና የዚህን ዓለም ሰነፎች
እግዚአብሔር ከመ ያስተኀፍሮሙ መርጧልና ሲል የተናገረውን አልሰማችሁምን?
ለጠቢባን። ፩ ቆሮ.፩፥፳፯ አላቸው። ፩ኛ ቆሮ.፩፥፳፯
- ፳፯** ወካዕበ ኢሰማዕክሙኑ ዘይቤ **፳፯** ሁለተኛውም ሐዋርያው ያዕቆብ
ያዕቆብ ሐዋርያ አጋንንትኒ የእምኑ አጋንንት ያምናሉ ይደነግጣሉም
ወይደነግፁ። ያዕ.፪፥፳፱ ያለውን አልሰማችሁምን? ያዕ.፪፥፳፱

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፰ ወግብረ ሐዋርያትኒ ይቤ ወቦ
እምአይሁድ እለ አጎዙ ይዑዱ
ወይርቅዩ ወይጾውዑ ሎሙ
ለአጋንንት እኩያን በስመ **እግዚእነ
ኢየሱስ ክርስቶስ** ወይቤልዎሙ
ናምሕለክሙ በስሙ ለኢየሱስ
ዘጳውሎስ ይሜህር በስሙ። ወእሉ
እለ ከመዝ ይገብሩ አይሁድ እሙንቱ
ደቂቀ ሊቀ ካህናት ዘስሙ አስቄዋ
ወሰብዐቱ እሙንቱ።

፳፱ ወተሰጥዎሙ ውእቱ ጋኔን እኩይ
ወይቤሎሙ **በኢየሱስኒ** አአምን
ወለጳውሎስኒ አእምሮ አንትሙኬ እንከ
መኑ አንትሙ።

፴ ወአብደ ላዕሌሆሙ ውእቱ ጋኔን እኩይ
ወጎላሎሙ ወሞአሙ ወአቀሳሎሙ
ወፈቅዖሙ ወሰደደሙ እምውእቱ ቤት
ግብሐዋ. ፲፱፥፲፫

፴፩ ወበወንጌልኒ ይቤ ወተመይጡ እልክቱ
ሰብዓ እንዘ ይትፌሥሑ ወይብልዎ
አጋንንትኒ ይትኤዘዙ ለነ በስምከ ወገነዩ
ለነ። ሉቃ.፲፥፲፯

፴፪ ወዘንተ ብሂሎ ሖረ **አቡነ በጸሎተ
ሚካኤል** ጎበ ውእቱ ብእሲ
ዘይትዋረዶ ጋኔን ወይቤሎ ንግረኒ
በቀዳሱ ነፍስዩ በከመ አንበበከ
እግዚአብሔር።

፳፰ የሐዋርያት ሥራም እንዲህ ይላል
“ከአይሁድም አዙረው የሚረጩ
ነበሩ ከክፉዎች አጋንንት ላይም
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ስም
ይጠሩ ነበር። ጳውሎስ ስሙን
በሚያስተምርበት በኢየሱስ ስም
እናማጽናችኋለን እያሉ እሊህ እንዲህ
ያደርጉ የነበሩት አይሁድም አስቄዋ
የሚባለው የሊቀ ካህናቱ ልጆች
ናቸው፤ እነርሱም ሰባት ነበሩ።

ያም ክፉ ጋኔን **በኢየሱስ** አምናለሁ፤
ጳውሎስንም ዐውቀዋለሁ፤ እንግዲህ
እናንተ እነማን ናችሁ? ብሎ
መለሰላቸው።

ያ ክፉ ጋኔን የያዘው ሰውም
ተነሣባቸው አየለባቸው፤ አሸነፋቸው
ገምሶ አቀሳሎ ከዚያ ቤት አስወጥቶ
አባረራቸው። ግብሐዋ. ፲፱፥፲፫

በወንጌልም “እነዚያ ሰባው መልእክተኞች
ደስ ብሎአቸው ተመለሱና አጋንንት
በስምህ ታዘዙልን ተገዙልንም አሉት
አለ። ሉቃ.፲፥፲፯

ይህንም ብሎ **አባትችን በጸሎተ
ሚካኤል** ጋኔን ወደሚያሳብደው
ወደዚያ ሰው ሔደና **እግዚአብሔር**
እንዳናገረህ ለነፍሴ ጥቅም
የሚሆነውን ንገረኝ አለው።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፴፫ ወይቤሎ ውእቱ ጋኔን እንዘ ይዘፍን በእገሪሁ ወይጠፍሕ በእደዊሁ **በጸሎተ ሚካኤል** ጽናዕ በዘሀሎከ ወጥባዕ በዘኅለይከ ወተጋደል በእንተ ጽድቅ ወኢትትመየጥ ድኅሪተ።

፴፬ ወአንከሩ ቅዱሳን በእንተ ምዕዳነ ጽድቁ ዘወፅአ እምአፉሁ ለአብድ በጽንዕ ሃይማኖቱ ለአቡነ **በጸሎተ ሚካኤል**።። ጸሎቱና ወበረከቱ የሁሉ ምስሌነ አሜን።

፴፫ ያም ጋኔን በእግሩ እየዘፈነ በእጁም እያጨበጨበ **በጸሎተ ሚካኤል** ሆይ ባለህበት ጽና ባሰብኸውም ጨክን ስለ ጽድቅ ተጋደል ወደ ኋላም አትመለስ አለው።

፴፬ ቅዱሳንም በአባታችን **በጸሎተ ሚካኤል** የሃይማኖት ጽናት ከአብዱ አፍ ስለወጣው የእውነት ምክር አደነቁ። ጸሎቱና በረከቱ ከሁላችን ጋር ይሁን አሜን።

ምዕራፍ ፮

፩ ወእምዝ ተሰምዐ ዜና ቅዱሳን ከመ መጽኡ ኅበ ዐምደ ጽዮን ንጉሥ ወአዘዘሙ ንጉሥ ለመኳንንቲሁ መለመሳፍንቲሁ አርእስተ ሐራሁ ከመ ይምጽኡ ኅቤሁ ተሰርጊዎሙ በትርሲተ ክብር መስተጽዕናነ ሠረገላት በትርሲተ አራሆሙ።።

፪ ወሰብአ አፍራስኒ በትርሲተ አፍራሲሆሙ ምስለ ንዋየ ሐቅሎሙ ዘድልው ለጸብዕ ወሰብአ አእጋርኒ በትርሲተ ወላቲዊሆሙ ወኩያኒዊሆሙ ወአቅስስቲሆሙ ወቆሙ ቅድሜሁ ርሱያኒሆሙ ወአዘዘ ይእስሩ ቅድሜሁ አናብስተ ግሩማነ ወመፍርሀነ።።

ምዕራፍ ስድስት

፩ ከዚህ በኋላ ቅዱሳን ወደ ንጉሡ ዐምደ ጽዮን እንደመጡ ዜናቸው ተሰማ።። ንጉሡም መኳንንቱን መሳፍንቱን፣ የሠራዊቱን አለቆች በክብር ሸልመው በሠረገላ ጭነው ጦራቸውንና ሰይፋቸውን ይዘው ወደ እርሱ ይመጡ ዘንድ አዘዛቸው።።

፪ ፈረሰኞችም ለሰልፍ እንደተዘጋጁ ሆነው ከጦራቸው ጋር ፈረሶቻቸውን ሸልመው እግረኞችም ጋሻቸውንና ጦራቸውንና ቀስቶቻቸውን ሸልመው ሁሉም ተሸልሞ በፊቱ ቆሙ፤ የሚያስፈሩና የሚያስደነግጡ አንበሶችን በፊቱ ያስሩ ዘንድ አዘዘ።።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፫ ወዘንተ ኩሎ ገብረ ንጉሥ ከመ ይፍርሁ ፫ ንጉሡም መነኮሳቱ ይፈሩና እርሱን መነኮሳት ወይኅድጉ ተዛልፎቶ ፬ ወውቱሂ ለብስ ልብስ ዘየኅይድ አዕይንተ ፬ እርሱም ዐይን የሚያንጸባርቅ ልብስን ለበስ፤ ግርማ መንግሥቱን የማያሳይ ወወደየ ግርማ መንግሥት ዲበ ርእሱ ዘውዱን በራሱ ላይ አደረገ፤ የወርቅ ወአሕጋላተ ወርቅ ውስተ አቀሃያጸ መከዳውን በእጁ አጠገብ አስቀመጠ፤ እደዊሁ ወሎቱኒ ጥቀ አዳም ሞገስ ሥኑ እርሱ ደም ግባቱ እጅግ ያማረና ወመፍርህ አካለ ግርማሁ ወላሕይ ግርማውም የሚያስፈራ ነው፡፡ ጥንጮቹ ያማሩ ዐይኖቹም በጣም ታላላቅ ነበሩ፡፡ ፭ ወእምዝ አዘዘ ያምጽእዎሙ ለቅዱሳን ፭ ከዚህ በኋላ ቅዱሳንን ወደ መንግሥቱ ወያብጽሕዎሙ ውስተ መንግሥቱ፡፡ እንዲያመጧቸው አዘዘ፡፡ ፮ አብእዎሙ ሐራሁ ወዐቀምዎሙ ፮ ከዚያም ወታደሮቹ አስገብተው ቅድሜሁ እንዘ የዐውዶሙ ነጸብራቀ የጋሻው ነጸብራቅና የጦሩ ወጥመድ ወልታሁ ወማዕገተ ኩያንዊሁ፡፡ እየዞራቸው ከፊቱ ቆሙ፡፡ ፯ ወአውሥኦ ንጉሥ ወይቤሎሙ ለቅዱሳን ፯ ንጉሡም መልሶ ስለምን ነገር በእንተ ምንት ግብር መጻእከሙ መጣችሁ? አላቸው፤ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እውነትን ስለማጽናት ከእንተ ጋር ልንናገር ነው አለው፡፡ ፰ ወይቤሎሙ ንጉሥ በሉ ንግሩኒ ፰ ንጉሡም በሉ እስቲ ንገሩኝ አላቸው፡፡ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ከፍ ባለ ወአውሥኦ ወይቤ በጸሎተ ሚካኤል ቃል መልሶ እንዲህ አለ፤ በመጀመሪያ በዐቢይ ቃል ወይቤ በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ ወእምዝ ሰማይንና ምድርን ፈጠረ ከዚያም አያይዞ ስለ ዓለም ፍጥረት ለንጉሡ ነገረው፡፡	

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፱ ወእምዝ ነገሮ በእንተ ልደተ አበው ፱ ከዚያ በኋላ ስለ አበው ልደት፣ በሰው
ወበእንተ ርደተ አይኅ ዘኮነ በእንተ ልጆች ኅጢአት ምክንያት ስለወረደው
ኅጣውኢሆሙ ለዕጓለ እመሕያው፡፡ የጥፋት ውኃም ነገረው፡፡
- ፲ ወእምድኅረዝ ነገሮ በእንተ ዜና ፲ ከዚያም የኦብርሃምን የይስሐቅን
ኦብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ ዘከመ የያዕቆብንም ታሪክ ትእዛዙን ስለጠበቁ
አፍቀሮሙ **እግዚአብሔር** በእንተ ዐቂበ **እግዚአብሔር** እንደወደዳቸው
ትእዛዛቲሁ ወካዕበ ነገሮ ዘከመ ነገረው፡፡ ዳግመኛም **እግዚአብሔር**
ገፍትዖሙ **እግዚአብሔር** ለሰዶም በሚኖሩባቸው ሰዎች ኅጢአት
ወገሞራ በእንተ ኅጣውኢሆሙ ለእለ ሰዶምንና ገሞራን እንደገለበጣቸው
ይነብሩ ኅቤሁ፡፡ ነገረው፡፡
- ፲፩ ወካዕበ ነገሮ ዘከመ ወሀበ ሕገ ፲፩ ዳግመኛም ሕግን የሰጠ **እግዚአብሔር**
እግዚአብሔር ወፈለጠ ሎቱ ማእከለ በሚያረክሱና በማያረክሱ በሚበሉና
ዘያነጽሑ ወማእከለ ዘያረኩሱ ወማእከለ በማይበሉ መካከል እንደ ለየ ነገረው፡፡
ዘይበልዑ ወማእከለ ዘኢይበልዑ ባገቡትና ባላገቡትም መካከል ያለውን
ማእከለ ዘአውሰቡ ወማእከለ ነገረው፡፡ **እግዚአብሔር** ሙሴን
ዘኢያውሰቡ እስመ ከመዝ ይቤሎ እንዲህ ብሎታልና፤ እኔ **እግዚአብሔር**
እግዚአብሔር ለሙሴ አነ ውእቱ **አምላክክሙ** ነኝ ሰው ኅፍረተ ሥጋውን
እግዚአብሔር አምላክክሙ ብእሲ ኀበ ይገለጥ ዘንድ ወደ ሥጋ ዘመዱ
ኩሉ ሰብኡ ወሥጋሁ ዘይከውን ኢይባእ አይቅረብ፡፡
- ፲፪ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ፲፪ እኔ እግዚአብሔር አምላክክሁ ነኝ፡፡
ወኅፍረተ አቡከ ወኅፍረተ እምከ የአባትህን ኅፍረተ ሥጋና የእናትህን
ኢትክሥት እስመ እምከ ይእቲ ኅፍረተ ሥጋ አትግለጥ እናትህ ናትና
ኢትክሥት ኅፍረታ ወኢትክሥት አፍረተ ኅፍረተ ሥጋዋን አትግለጥ የአባትህን
አቡከ እስመ አፍረተ አቡከ ውእቱ፡፡ ሚስት ኅፍረተ ሥጋ አትግለጥ
የአባትህ ኅፍረተ ሥጋ ነውና፡፡
ዘሌ.፲፰፡፮ ዘሌ.፲፰፡፮

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፫ ወበካልእኒ ገጽ ይብል ዘሰከበ ምስለ ብእሲተ አቡሁ ኅፍረተ አቡሁ ከሠተ ሞተ ለይሙት ክልኤሆሙ ጊጉያን እሙንቱ።

፲፬ ጳውሎስኒ ይቤ እፎኑ ትፈቅዱ እምጸእ ክሙ በበትርኑ አው በተፋቅሮ ወበየውሀት ፩ቆሮ. ፬፥፳፩

፲፭ እስመ ይሰማዕ በላዕሌክሙ ዝሙት ወዝሙትኒ ዘከመዝ ዘኢይገብርዎ አረሚ ጥቀ ሀሎ ኦ ዘአውሰበ ብእሲተ አቡሁ

፲፮ ወአንትሙሰ ምስለዝኒ ዕቡያን ወበእንተዝ ለምንት ፊድፋደ ኢለሀውክምዎ ከመ ያእትት እምኔክሙ ዘገብረ ዘንተ ግብረ ወአንሰ እመ ኢሀለውኩ በሥጋየ ምስሌክሙ በመንፈስየ ሀሎኩ ምስሌክሙ። ወናሁ እኳንኖ ከመ ዘሀሎኩ ለዘገብሮ ለዝንቱ ግብር።

፲፯ አንገሊዝክሙ በስመ **እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ** ምስለ መንፈስየ ወምስለ ኅይለ **እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ** መጥውዎ ለሰይጣን ከመ ይሥርዎ ሥጋሁ ወትድኅን መንፈሱ በዕለተ ምጽአቱ **ለእግዚእነ ኢየሱስ።** ፩ቆሮ. ፮፥፩

፲፫ በሌላም ክፍል ከአባቱ ሚስት ጋር የተኛ የአባቱን ኅፍረት ገልጧልና መሞትን ይሙት ሁለቱም በደለኞች ናቸውና ይሙቱ ይላል።

፲፬ ጳውሎስም እንዴት ሆኜ ወደ እናንተ ልመጣ ትወዳላችሁ? በጽብ ነውን ወይስ? በፍቅርና በልብ ቅንነት አለ። ፩ቆሮ. ፬፥፳፩

፲፭ በእናንተ ላይ ዝሙት ይሰማል፤ እንደዚህ ያለው ዝሙትም አረማውያን እንኳ የማያደርጉት ነው፤ የአባቱን ሚስት ያገባ አለና።

፲፮ እናንተስ ከዚህም ጋር ቢሆን ትዕቢተኞች ናችሁ፤ ስለዚህ ይህን ያደረገው ከእናንተ ይለይ ዘንድ ለምን እጅግ ያላዘናችሁበት እኔ በሥጋዬ ከእናንተ ጋር ባልኖር በመንፈሴ ከእናንተ ጋር አለሁ፤ እነሆ ከእናንተ ጋር እንዳለሁ ሁኜ ይህን ሥራ የሠራውን እፈርድበታለሁ።

፲፯ በጌታችን **በኢየሱስ ክርስቶስ** ስም ተሰብስባችሁ በእኔ ሥልጣን በጌታችን ኅይል ለሰይጣን አሳልፋችሁ ስጡት፤ ሥጋውን ጐድቶት **ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ** በሚመጣበት ቀን ነፍሱ ትድን ዘንድ። ፩ቆሮ. ፮፥፩

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፰ ስማዕ እንግርክ ዘከመ ፈጠረ ፲፰ እግዚአብሔር ፍጥረትን ሁሉ እግዚአብሔር ኩሎ ፍጥረተ ወወህበ ሕገ ለሰብእ ወሥርዐተ።	፲፰ ከሰዎችም ለእኛ ለክርስቲያኖች እግዚአብሔር ሁለት ሚስቶች እንዳናገባ፣ ዕቁባትም እንዳናስቀምጥ፣ ወደ ሌላ ሰው ሚስት እንዳንሔድ አዝዞናል። በአንተ ዘንድ ግን ሁሉም የእግዚአብሔር ትእዛዝ ተሸሮአል። ከሁሉም የበለጠ ደግሞ የአባትህን ሚስት አግብተሃል። ቁጥራቸው ብዙ የሆኑ ሌሎች ሚስቶችንም ይዘሃል።
፲፱ ወእምሰብእኒ ለክርስቲያን ይብለነ እግዚአብሔር ከመ ኢንንሣእ ክልኤተ አንስተ ወከመ ኢናጥሪ ዕቁባተ ወከመ ኢንሑር ኀበ ብእሲተ ብእሲ ወኩሉ ትእዛዝ እግዚአብሔር ተጸርአ በኀቤከ ወእምኩሉሰ ዘየዐቢ አውሰብከ ብእሲተ አቡከ ወካልአተሂ አንስተ ዘብዙኀ ኅልቆን።	፲፱ ጥንቆላንና ሚርትንም አልተውህም ንጉሡም የአባቴ ሚስት ማን ናት አለ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም የውድም ረአ/ፈ አባትህ ሚስት ዘንመንገሣ ናት አለው።
፳ ሰገለሂ ወማሪተ ኢኀደገ ወይቤ ንጉሥ መኑ ይእቲ ብእሲተ አቡየ ወይቤ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ዘንመንገሣ ይእቲ ብእሲተ አቡከ ውድም ረአደ።	፳ ንጉሡም ውድም ረአድ አባቴ አይደለም፣ አልወለደኝም አለ። ንጉሡም ይህን ያመካኘ ሰዎች የአባቴ ወንድም አስቀድሞ በስግደት ከእርሱ እናት ጋር ተኝቶ የተወለደ ነው ስለሚሉ ነበር ስለዚህ ውድም ረአድ አልወለደኝም አለ።
፳፩ ወይቤ ንጉሥ ወኢኮነ አቡየ ውድም ረአደ ኢወለደኒ ወዘንተ ያመከኒ ንጉሥ እስመ ይብሉ ሰብእ ከመ አኀወ አቡሁ ቅድመ ሰገደ ሰከበ ምስሌሃ ለእሙ ወእምኔሁ ተወልደ ይብልዎ ወበእንተዝ ይቤ ኢወለደኒ ውድም ረአድ።	

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<u>፳፪</u>	ወተምዐ ንጉሥ ዐቢየ መዐተ ወሶበ	<u>፳፪</u>	ንጉሡም ታላቅ ቁጣን ተቈጣ፤
	ርእዩ መላሕቅተ ሐራሁ ለንጉሥ ከመ		የንጉሡ ሠራዊትም እንደ ተቈጣ ባዩ
	ተምዐ አኅዙ ይዝብጥዎሙ ለቅዱሳን።		ጊዜ ቅዱሳኑን ይደበድቧቸው ጀመር።
<u>፳፫</u>	ወኮነ ሐከክ ዐቢይ ወሁከት እስከ	<u>፳፫</u>	ከጩኸቱ ብዛት የተነሣ አንዱ
	ኢያዳምዕ ፩ ቃለ ካልኡ እምብዝኅ		የሁለተኛውን ቃል እስከማይሰማበት
	ከላሕ።		ድረስ ታላቅ ሹከትና ክርክር ሆነ።
<u>፳፬</u>	ተንሥኦ ንጉሥ እመንበሩ ወነሥኦ	<u>፳፬</u>	ንጉሡም ከተቀመጠበት ጦሩን ይዞ
	ኩናቶ ወአኅደጎሙ ለቅዱሳን እምእለ		ተነሣና ቅዱሳንን ከሚደበድቧቸው
	ይዘብጥዎሙ ወይቤሎሙ ለሐራሁ		ሰዎች አስተዋቸው። ሠራዊቱንም
	ሐሩ ንሥእዎሙ በበ፩ዱ ወኢይትራከቡ		ሐዱ እያንዳንዱን ውሰዷቸው
	፩ዱ ምስለ ካልኡ በዛቲ ሌሊት		በዚህችም ሌሊት አንዱ ከአንዱ ጋር
	ወበጽባሕ አምጽእዎሙ ኅቤየ።		አይገናኙ፤ ሲነጋ ወደ እኔ
			አምጧቸው አላቸው።
<u>፳፭</u>	ወወሰድዎሙ ሐራሁ ለንጉሥ ወቤቱ	<u>፳፭</u>	የንጉሡም ወታደሮች ወሰዷቸው፤
	ቅዱሳን ሕሙያኒሆሙ ወእንዘ ይተግሁ		ቅዱሳንም እንደ ታሰሩ ወደ
	ወይጼልዩ ኅበ እግዚአብሔር ወበሳኒታ		እግዚአብሔር እየተገናኙ እየጸለዩ
	አም ጽእዎሙ። ኅበ ንጉሥ		አደሩ። በማግሥቱም ወደ ንጉሡ
	ወዐቀምዎሙ ቅድመ ንጉሥ።		አምጥተው ከንጉሡ ፊት አቆሟቸው።
<u>፳፮</u>	ወሶበ ርእዮሙ ንጉሥ ነደ ልቡ በመዐት	<u>፳፮</u>	ንጉሡም ባያቸው ጊዜ ልቡ በቁጣ
	ወአዘዘ ይዝብጥዎሙ ወይቅሥፍዎሙ		ነደደ፤ እያንዳንዳቸውን መነኮሳት
	ለለ፩ መነኮሳት በበ፯ ጥብጣቤ ወውሕዘ		በሰባት ጅራፍ ይደበድቧቸውና
	ደሞሙ ከመ ማይ።		ይገርፏቸው ዘንድ አዘዘ። ደማቸውም
			እንደ ውኃ ፈሰሰ።
<u>፳፯</u>	ወወፅኦ እሳት ኅበ ተቀሥፉ መካን	<u>፳፯</u>	ቅዱሳን ከተገረፉበት ቦታ ላይም እሳት
	ወአንበልበለ ውስተ ዴዴሁ ለንጉሥ		ወጣና በንጉሡ እጅ ተቀጣጠለ፤
	ወነበረ ከመዝ እንዘ ይነደድ መዐልተ		እንዲህም እየነደደ ሦስት ቀንና ሦስት
	ወሌሊተ።		ሌሊት ቆየ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<p>፳፰ ወደንገፀ ንጉሥ በእንተ ውእቱ እሳት
 ወአዘዘሙ ንጉሥ ለሰራዊቱ ከመ
 ይቅድሑ ማየ ፈለግ ወይከዐዉ ላዕሌሁ
 ለእሳት።</p> <p>፳፱ ወሶበ ከዐዉ ላዕሌሁ ሰራዊተ ንጉሥ
 አስተርአዮ ኅበ ሠለስቱ ገጸ መካን።</p> <p>፴ ወዓዲ አዘዘ ንጉሥ ከመ ይከዐዉ
 ላዕሌሁ መብዝኅተ ሕዝብ።</p> <p>፴፩ ወሶበ ከዐዉ ላዕሌሁ ደገመ ዓዲ
 አስተርአዮ እሳት ኅበ ፯ቱ ገጸ
 መካን።</p> <p>፴፪ ወእምዝ አዘዘ ንጉሥ ከመ ይሚጡ
 ውሒዘ ፈለግ ዐቢይ ከመ ያጥፍእዎ
 ለእሳተ መዐቱ ለእግዚአብሔር</p> <p>፴፫ ወእምዝ ተነስነስ ውእቱ እሳት
 ውስተ ኩሉ ገጸ መካን ወትቤሎ
 ንግሥት ዘንመንገሣ ለዐምደ ጽዮን
 ንጉሥ ትክልኑ በማይ ከመ
 ታጥፍኦ ለእሳተ ቅንዐቱ
 ለእግዚአብሔር።</p> <p>፴፬ ወእምዝ ወፅአ ጽንጽንያ ፀዐዳ
 ወነሰኩሙ ለአፍራስ ወለአብቅልት
 ወኮነ ሞተ እንሰሳ ብዙኅ በንስከተ
 ውእቱ ጽንጽንያ።</p> | <p>፳፰ ስለዚያም እሳት ንጉሡ ደነገጠ፤
 ንጉሡም ሠራዊቱን የወንዝ
 ውኃ እንዲቀዱና በእሳቱ ላይ
 እንዲያፈሰሱበት አዘዘ።</p> <p>፳፱ የንጉሡም ሠራዊት ውኃ ባፈሰሱበት
 ጊዜ እሳቱ በሦስት ቦታ ሲነድድ
 ታየው።</p> <p>፴ ዳግመኛም ብዙ ሕዝብ መጥተው
 እንዲያፈሰሱበት አዘዘ።</p> <p>፴፩ ባፈሰሱበትም ጊዜ ዳግመኛ እሳቱ
 ባለበት ቦታ ሲቀጣጠል ታየ።</p> <p>፴፪ ከዚህ በኋላ ንጉሡ የእግዚአብሔርን
 የቁጣ እሳት ያጠፉት ዘንድ
 ትልቁን የወንዝ ውኃ በቦይ
 እንዲመልሱት አዘዘ።</p> <p>፴፫ ከዚያም ያ እሳት በቦታው ሁሉ
 ተሰራጨ። ንግሥቲቱ ዛንመንገሣም
 ንጉሥ ዐምደ ጽዮንን
 የእግዚአብሔርን የቁጣ እሳት
 በውኃ ልታጠፋው ትችላለህን?
 አለችው።</p> <p>፴፬ ከዚህ በኋላ ነጭ ዝንብ ወጥቶ
 ፈረሶቹንና በቅሎዎቹን ነከሳቸው
 በዚያ ዝንብ ንክሻም ብዙ እንሰሳት
 ሞቱ።</p> |
|--|---|

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፴፭ ወእምዝ ፈርሀ ንጉሥ ወተግኅሠ ጽሚተ ፴፭ ከዚህ በኋላ ንጉሡ ፈርቶ ከሠራዊቱ በሌሊት ምስለ ሕዘቢሁ፡፡ ጋር ሌሊት በቀስታ ሸሸ፡፡
- ፴፮ ወእምዝ አዘዘ ንጉሥ ከመ ፴፮ ከዚያም ንጉሡ ቅዱሳንን ይስድድዎሙ ለቅዱሳን እንዘ እንደታሰሩ ከአባታችን በጸሎተ ሚካኤል ጋር ከአንድ ቦታ በስተቀር ሙሉጫና መግቢያ ወደ ሌለበት ውስተ ሀገረ ጸወን እንተ ትሰመይ ደራ እንተ አልባቲ ሙፃእ ወኢሙባእ ደጋጋሚ ይሆናል ይህም ጸድፍ ዐበይ ይላቲ፡፡
- ፴፯ ወእለሂ ይነብሩ ላዕሌሁ ተንባለት ፴፯ በዚያም የሚኖሩት አሕዛብ እሙንቱ ወኢያእመርዎ ለክርስቶስ ናቸው፡፡ ክርስቶስንም አያውቁትም፤ ቀተልተ ነፍስ እሙንቱ እመ ነፍስ ገዳዮች ስለሆኑ ንጉሥ ከተበቀለ እነርሱ ይገድሉለት ዘንድ ይትቤቀል ንጉሥ ይፌኑ ኀቤሆሙ ወደ እነርሱ ይልክ ነበር፡፡
- ፴፰ ወሶበ በጽሐ ኀቤሆሙ ሰበከ ሎሙ ፴፰ ወደ እርሱም በደረሰ ጊዜ የመንግሥተ ሰማያት ወንጌልን ወንጌለ መንግሥተ ሰማያት ወንጌልን አስተማራቸው፡፡ እንደ ብርሃን ወአብርሃ ሎሙ ከመ ዐምደ ብርሃን ዐምድም አበራላቸው፡፡ በስብከቱም አጥምቀነ በስመ አብ ወወልድ አምነው በአብና በወልድ **በመንፈስ ቅዱስ** ስም አጥምቀን አሉ፡፡
- ፴፱ ወይቤሎሙ አቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** ፴፱ አባታችን **በጸሎተ ሚካኤልም** ሒዱና ሒዱ ንግርዎ ለንጉሥ እንዘ ትብሉ **በክርስቶስ** አምነናል ብላችሁ ለንጉሡ ንገሩት አላቸው፡፡ የደራ ሰዎችም ወደ መኩ ያበውአነ ኀበ ንጉሥ፡፡ ንጉሡ ማን ያስገባናል? አሉት፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፵	ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ሐሩ ጎበ ካህናተ ደብተራ ውእቶሙ ይነግርዎ ለንጉሥ።	፵	አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ወደ ካህናተ ደብተራ ሒዱ እነርሱ ለንጉሡ ይነግሩታል አላቸው።
፵፩	ወሐሩ ተንባለተ ደራ በከመ ይቤሎሙ በጸሎተ ሚካኤል ወበጽሑ ጎበ ካህናተ ደብተራ ወይቤልዎሙ ንፈቅድ ንጠመቅ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።	፵፩	የደራ ተንባለትም አባታችን በጸሎተ ሚካኤል እንደነገራቸው ሔደው ወደ ካህናተ ደብተራ ደረሱ በአብ፣ በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስ ስም ልንጠመቅ እንፈልጋለን አሏቸው።
፵፪	ወሐሩ ካህናተ ደብተራ ወነገርዎ ለንጉሥ ዘከመ ይቤልዎሙ ተንባለተ ደራ።	፵፪	ካህናተ ደብተራም ሔደው የደራ ተንባለት እንደነገሯቸው ነገሩት።
፵፫	ወአዘዘ ንጉሥ ያብእዎሙ ጎቤሁ ለእሙንቱ ተንባለት ወይቤሎሙ ንጉሥ መኑ መሀረክሙ ከመ ትእመኑ በክርስቶስ ከመ ትኩኑ ክርስቲያነ ወይቤልዎ ተንባለት ሀሎ ጎቤነ ፩ዱ ሙቁሕ መነኮስ ዘመጽአ እምዝየ ውእቱ ነገረነ።	፵፫	ንጉሡም እነዚያን ተንባለት ወደ እርሱ ያመጧቸው ዘንድ አዘዘ። ንጉሡም ክርስቲያን ትሆኑ ዘንድ በክርስቶስ አንድታምኑ ማን አስተማራችሁ? አላቸው። ተንባለቱም /አሕዛብ/ መልሰው ከዚህ ወደ እኛ የመጣ አንድ እስረኛ መነኩሴ አለ እርሱ አስተማረን አሉት።
፵፬	ወይቤ ንጉሥ በጸሎተ ሚካኤል ውእቱ ዘአነ ሰደድክዎ እምዝየ በእንተ ዘሆክ ታዕካ መንግሥትየ	፵፬	ንጉሡም ቤተ መንግሥቱን ስለ አወከ ከዚህ እኔ ያሳደድሁት በጸሎተ ሚካኤል ነው አለ።
፵፭	ወናሁ በህየኒ አእመነ ብዙነነ ሚ እግበሮ ለዝ ሀዋኪ ወይቤሎሙ ለተንባለት ሐሩ ንበሩ በሕገ አበዊክሙ ወተመይጡ እሙንቱ ተንባለት ሕዙናኒሆሙ ጎበ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል።	፵፭	እነሆ በዚያም ብዙዎችን አሳመነ ይህን አዋኪ /ሁከተኛ/ ምን ላድርገው? ተንባለቱንም ሒዱና በአባቶቻችሁ ሕግ ኑሩ አላቸው። እነዚያም ተንባለት እያዘኑ ወደ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ተመለሱ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፵፯ ወይቤሎሙ ኢትሕዝኑ ደቂቅየ ሑሩ ርሑቀ ብሔረ ኀበ አህጉር ዘቦን አብያተ ክርስቲያን ወይሑር ወይንሣእ ፩ ፩ ጥምቀተ ወይትመጠዉ እምስጢር ቅዱስ ወተመይጡ ዝየ፡፡

፵፯ ሑሩ ወገብሩ በከመ አዘዞሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወነሢሕሙ ጥምቀተ ወተመጢዎሙ እምስጢረ ቅድሳት ተመይጡ ኀቤሁ በፍሥሓ ወነበረ እ ን ዘ ይ ሜ ህ ሮ ሙ ተ ግ ሣ ጸ **እግዚአብሔር፡፡**
ጸሎቱ ወበረከቱ የሁሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

ምዕራፍ ፯

፩ ወሀሎ ፩ዱ እምኔሆሙ ዘያፈቅሮ አቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** ዘስሙ አብርሃም ወእምድኅረ ተጠምቀ ሰመዮ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አብርሃም

፪ ወአሐተ ዕለተ ይቤሎ **አቡነ በጸሎተ ሚካኤል** እፈቅድ ታሥግር ሊተ ዓሣ ወትፈኑ ኀቤየ እስመ በጽሐ በዓለ ትስብእቱ **ለመድኅኒነ፡፡**

፵፯ እርሱም ልጆቹ አትዘኑ አብያተ ክርስቲያናት ወደ አሉባቸው ሩቅ ሀገር ሒዱ፡፡ አንዱም አንዱ ጥምቀትን ይጠመቅ ሥጋውንና ደሙንም ይቀበል አላቸው እነርሱም ከዚያ ተመለሱ፡፡

፵፯ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እንዳዘዛቸው ሔደው አደረጉ ተጠምቀው ሥጋውንና ደሙንም ተቀብለው በደስታ ወደ እርሱ ተመለሱ እርሱም **የእግዚአብሔርን** ተግሣጽ እያስተማራቸው ተቀመጡ፡፡ ጸሎቱና በረከቱ ከሁላችን ጋር ይኑር ለዘለዓለሙ አሜን፡፡

ምዕራፍ ሰባት

፩ ከተጠመቁ በኋላ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ስሙን አብርሃም ብሎ የሰየመው አባታችን **በጸሎተ ሚካኤል** የሚወደው ሰሙ አብርሃም የሚባል አንድ ሰው ነበር፡፡

፪ አንድ ቀንም አባታችን **በጸሎተ ሚካኤል መድኅኒታችን** ሰው የሆነበት በዓል ደርሷልና ዓሣ አጥምደህ ወደ እኔ እንድትልክልኝ እፈልጋለሁ አለው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፫ ወሐረ አብርሃም በከመ ይቤሎ አቡነ ፫ አብርሃምም አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ከመ ይኅሥሥ ዓሣ እስመ ርሐቅ ውእቱ ፈለገ ዓሣ ወእምዕፀብ ረከበ እም ፩ዱ ብእሲ ወፈነወ ፫ ዓሣ ጥቡሰ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል፡፡
- ፬ ወሶበ አጐንደየ አብጽሐ ይቤሎሙ አቡነ ፬ ዓሣውንም ማድረስ ባዘገየ ጊዜ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ቅዱሳንን የራት መመገቢያው ሰዓት ደረሰ፤ በቅዱሳን ሥርዐት መሠረት የማኅበሩ የመመገቢያ ሰዓት እንዳያልፍ ወደ ምርፋቅ ቤቱ እንግባ አላቸው፡፡
- ፭ ወሶበ ቦሑ ውስተ ቤት ዘአስተዳለዉ ፭ እንደችግራቸው ማዕድ ወደአዘጋጁበት ቤት በገቡ ጊዜ የማዕድ ጸሎት ሲጸልዩ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ፈገግ አለ በእርሱ ላይ ባደረ የትንቢት መንፈስ በመንገድ ያደረገውን ዐውቋልና ዓሣ የሚያመጣለት የአብርሃም መልእክተኛው ከተጠበሱት ከሦስቱ ዓሣዎች አንዱን ዓሣ በእንጨት መካከል ሰውሮታልና፡፡
- ፮ ወይቤልዎ ቅዱሳን ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ምንትኑ አስሐቀከ ወይቤ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እስመ ቦ ዘሰረቀኒ ዘበውስተ ፍኖት ኅደገ ፩ ዓሣ ወእምጽአ ሊተ ፪፡፡
- ፯ ዓሣ እምሠለስቱ ዓሣት ጥቡባት ፯ ቅዱሳንም አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን ያሳቀህ ምንድን ነው? አሉት፡፡ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም በመንገድ ዓሣ የሰረቀኝ ሰው አለ፤ አንዱን ዓሣ ደብቆ ሁለት ዓሣት አምጥቶልኛልና አለ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፯ ወእንዘ ዘንተ ይትናገር በጽሐ ላእከ ፯ ይህንንም ሲነጋገሩ ከአብርሃም አብርሃም ወየቤሎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ይቤለከ ንሣእአ እሎንተአ የተላከው ሰው ደረሰ፤ አባታችን ዓሣተአ እስመአ በብዙኅአ መኅሥሥአ በጸሎተ ሚካኤልን እነዚህን ዓሣዎች ረከብኩአ ወበእንተዝ አጐንደይኩ ተቀበል በብዙ ፍለጋ ስለአገኘኋቸው ፈንዎቶአ፡፡ ስለዚህ መላኩን አዘገየሁ አለህ	አለው፡፡
፰ ወይቤ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እግዚአብሔር ያብዝኅ በረከቶ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ወይቤሎ ለላእከ ሑር በውስተ ፍኖት እግዚአብሔር በረከረቱን ያብዛ ወሶበ ትትመየጥ ኢይምሠጥከ፡፡ አለ፡፡ መልእክተኛውንም ሒድ በተመለስህ ጊዜ ግን በመንገድ	እንዳይነጥቅህ አለው፡፡
፱ ወኢሥጦ ውስተ ልቡ ውእቱ ወልድ ፱ ያም ልጅ ይህን ነገር በልቡናው ለዝነገር ወሶበ በጽሐ ኀበ መካን አላስገባውም የተጠበሰውን ዓሣ ዘኅብአ ውስቴቱ ዓሣ ጥቡሰ ሰፍሐ ከደበቀበት ቦታ በደረሰ ጊዜ ለማንሣት እዴሁ ለተመጥዎቱ፡፡ እጁን ዘረጋ፡፡	ያም የተጠበሰ ዓሣ ታላቅ ዘንዶ ሆኖ
፲ ወኮነ ውእቱ ዓሣ ጥቡሰ ከይሴ ዐቢየ ፲ ያም የተጠበሰ ዓሣ ታላቅ ዘንዶ ሆኖ ተሐውሰ ወእንሥአ ርእሶ ይንስኮ ያን ልጅ ሊነከሰው ተነሣቶ ራሱን ለውእቱ ወልድ አንቀሳቀሰ፡፡	ያም ልጅ ከዚያ እባብ ፊት ሸሸ
፲፩ ወጐየ ውእቱ ወልድ እምገጸ ውእቱ ፲፩ ያም ልጅ ከዚያ እባብ ፊት ሸሸ አርዌ ምድር ወእንዘ ይጐይይ ይጸርሕ ሲሸሸም ቅዱሳን ርዳኝ በጸሎተ ወይብል ርድኡኒ ቅዱሳን በጸሎተ ሚካኤል ርድኡኒ ወሶበ ሰምዑ ዘንተ ጽራሐ ተሐውኩ ቅዱሳን በድራረ ሚካኤልን እያለ ይጮህ ነበር፡፡ ማኅበር ወእመ ይቤሉ ምንትኑ ዝንቱ ቅዱሳንም በማኅበራት ላይ ሳሉ ይህን ጽራሕ ዘውስተ ሀገር፡፡ ወይቤሎም ጩኸት በሰሙ ጊዜ ታወኩ፡፡ በሀገሩ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ንዑ ንፃእ ከመ ያለ ይህ ጩኸት ምንድን? ባሉ ጊዜ ንርእይ ኀይለ እግዚአብሔር፡፡ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል የእግዚአብሔርን ኀይል እናይ ዘንድ ኑ እንውጣ አላቸው፡፡	እንውጣ አላቸው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፪ ወሶበ ወፅኡ በጽሐ ውእቱ ወልድ ወሐቀፎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል፡፡ ፲፫ ወይቤሎ መሰለኒ ከመ ሰብእ አንተ ዘከማየ ወሰረቁ እምውስተ ዓሣት ዘአምጸእኩ ለከ ወሶበ ተመየጥኩ እንሥኦ ወናሁ ይዴግነኒ በከዊነ አርዌ ምድር፡፡ ፲፬ ወይቤ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አንሰ ኅጥእ ወአባሲ ወባሕቱ ተግሣጸ እግዚአብሔር አደንገፀከ በዝንቱ አርአያ ግሩም፡፡ ፲፭ ወባረከ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ላዕለ ውእቱ አርዌ ምድር እንዘ ይብል ተመየጥ በኃይለ ኢየሱስ ክርስቶስ ኅበ ዘትካት ህላዌከ ተመይጦ ውእቱ አርዌ ምድር ወኮነ ዓሣ ጥቡሰ፡፡ ፲፮ ወአንከሩ ከሎሙ ቅዱሳን ወሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ወሰገዱ ታሕተ እገሪሁ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ፡፡ ፲፯ ወይቤሉ ዐቢየ ነቢየ አንሥኦ ለነ እግዚአብሔር ሐዋርያ ሐዲሰ አንሥኦ ለነ እግዚአብሔር ብእሴ ሰማያዊ ወመልአከ ምድራዊ አንሥኦ ለነ እግዚአብሔር ሐራዌ ዘይጸብእ በእንተ ሃይማኖት ወመስተቃትላን ዘይትቃተል በሰይፍ ዘውእቱ ቃለ እግዚአብሔር አንሥኦ ለነ እግዚአብሔር ወቦኡ ቅዱሳን ውስተ ማኅበሮሙ	፲፪ በወጡም ጊዜ ያ ልጅ ደረሰ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልንም አቀፈው፡፡ ፲፫ አንተ እንደ እኔ ያለ ሰው መሰልኸኝ ስለዚህ ካመጣሁልህ ዓሣ ሰረቅሁ አለው ላነሣውም ልወስደውም በተመለስሁ ጊዜ እነሆ የምድር እባብ ሆኖ ይከተለኛል አለው፡፡ ፲፬ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል እኔ በደለኛና ኅጢአተኛ ነኝ ነገር ግን የእግዚአብሔር ተግሣጽ አስፈሪ በሆነ በዚህ አርአያ አስደነገጠህ አለ፡፡ ፲፭ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ያንን አውሬ በኢየሱስ ክርስቶስ ኃይል ወደ ቀደመ ተፈጥሮህ /አኗኗርህ/ ተመለስ ብሎ ባረከው ያም አውሬ ተመልሶ / ተለውጦ/ የተጠበሰ ዓሣ ሆነ፡፡ ፲፮ ሁሉም ቅዱሳን አደነቁ እግዚአብሔርን አመሰገኑ ከአባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እግር በታች ሰገዱ፡፡ ፲፯ እግዚአብሔር ታላቅ ነቢያን አስሣልን፤ እግዚአብሔር ሐዲሰ ሐዋርያን አስሣልን፤ ሰማያዊ ሰውን ምድራዊ መልአክን እግዚአብሔር አስነሣልን፤ ስለ ሃይማኖት የሚዋጋና የእግዚአብሔር ቃል በሆነ ሰይፍ የሚጋደል አርበኛን እግዚአብሔር አስነሣልን፤ አሉ ቅዱሳንም ወደ ማደሪያቸው ገቡ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፰ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ለቅዱሳን ምንትኑ ዘንገብር በእንተ ዝንቱ ዓሣ ለእመ ንፈቅድ ንብልዖ አስተርአየነ በአርአያ ከይሲ ወለእመ ንፈቅድ ንግድፎ አስተርአየ መንክራተ **እግዚአብሔር** ላዕሌሁ።

፲፱ ንዑኬ ናሕርሮ በእሳት ሥጋሁ ወአዕፅምቲሁ ወንጽዐጦ በቅብዕ ወንደዮ ውስተ ቀርን ከመ ይኩን ፈውሰ

፳ ይቤ ፩ዱ እምአዕረግ እምድጎረዝ ርኢኩ በአዕይንትየ እንዘ ይኔጽሩ ዕዉራን፤ ወይነጽሑ ልሙጻን በሥጋ ዓሣ

፳፩ ወተሰምዐ ዜና መንክራቲሁ ጎበ ንጉሥ ወአዘዘ ንጉሥ ከመ ያፍልስዎሙ እምህየ ለቅዱሳን ወያብእዎሙ ውስተ ባሕር ዐቢይ ዘስሙ ዝዋይ ወባሕሩኒ ዕሙቅ ውእቱ፤ በቅልየቱ ወርኅበቱ ወኢይበውእዎ ዘእንበለ በሐብል።

፳፪ ወኡብእዎሙ ውስተ ደሴት ጎበ ይነበሩ ውስቴቱ ዓረሚ እለ ኢይአምሩ ሕገ ወሥርዐተ ወይበልዑ ዘሕሩድ ወዘኢሕሩድ ወይበልዑ በህየኒ ወባዕዳነሂ አራዊተ እለ ኢይበልዑ ወነበሩ ህየ በጾም ወጸሎት በብዙኅ ምንዳቤ እንዘ ይትቀነዩ **ለእግዚአብሔር** በልብ ጽፉቅ ወበአንብዕ ውዑይ።

፲፰ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ቅዱሳንን ስለዚህ ዓሣ የምናደርገው ምንድን ነው? ልንበላው ብንፈልግ በእባብ መልክ ታይቶናል ልንጥለውም ብንፈልግ **የእግዚአብሔር** ተአምር በእርሱ ላይ ተገልጧልና አላቸው።

፲፱ ኑና ሥጋውንና አጥንቱን በእሳት እናሳርረው፤ በዘይትም አጣፍጠን ለድውያን ፈውስ ይሆን ዘንድ በቀንድ

፳ ከታላላቆቹ አንዱ ከዚህ በኋላ በእሳት በአሳረሩትና በዘይት በለወሱት የዓሣ ሥጋ ዕውራን ሲያዩ ለምጻሞችም ሲነጹ

፳፩ የተአምራቱም ዜና በንጉሡ ዘንድ ተሰማ ንጉሡም ቅዱሳንን ከዚያ አስድደው ስሙ ዝዋይ በሚባል ታላቅ ባሕር ውስጥ ያስገቧቸው ዘንድ አዘዘ ባሕሩም በጥልቀቱና በስፋቱ በጣም ጥልቅ ነው ያለ ገመድም አይገቡበትም።

፳፪ ቅዱሳንንም ሕግንና ሥርዐትን የማያውቁ አረማውያን ወዳሉበት ደሴት አስገቧቸው እነዚያም አረማውያን በዚያ የታረደውንና ያልተረደውን ሌሎችም የማይበሉ አራዊትን ይበሉ ነበር። ቅዱሳንም በጾምና በጸሎት በብዙም ችግር፤ በጠነከረ ልብና በሚያቃጥል እንባ **ለእግዚአብሔር** እየተገዙ በዚያ ተቀመጡ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፫ ወእምዝ አዘዘ ንጉሥ ከመ ያውፅእዎሙ እም ባሕር ወአዖደ ዐዋዴ እንዘ ይብል እሉአ ቅዱሳን ይስብኩአ በአድያመ ሴዋአ ወይምሀሩአ።	፳፫ ከዚያ በኋላ ንጉሡ ከባሕሩ ያወጥዋቸው ዘንድ አዘዘ። እሊህ ቅዱሳን በሴዋ አውራጃ ይስብኩ ያስተምሩም ሲል ዐዋጅ አስነገረ።
፳፬ ወሰበኩ ቅዱሳን ውስተ ኩሉ ምድረ ሴዋ ወአጎደግዎው አምልኮ ጣዖት ወሐቲተ ማርያን ወኩሎ ተረፈ ጣዖት።	፳፬ ቅዱሳንም በሴዋ ምድር ሁሉ አስተማሩ ጣዖት ማምለክን፣ ጠንቋይ መፈለግን፣ ለጣዖት መሠዋትን ሁሉ አስተዋቸው።
፳፭ ወእምዝ ይቤሎ ለ፩ዱ እምደቂቁ መሃይምን ኅሥሥ ሊተ መካነ ጽምወ ወይቤሎ ውእቱ መሃይምን እወ አባ እገብር ፈቃደክ ወኅሠሠ ሎቱ መካነ ሰውረ።	፳፭ ከዚህ በኋላ ካመኑ ልጆቹ አንዱን ሰው የሌለበት ባዶ ቦታ ፈልግልኝ አለው። ያም ምእመን አባት አዎን ፈቃድህን አደርጋለሁ አለው ሰውር ቦታንም ፈለገለት።
፳፮ ወወሰዶ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ኅብ ውእቱ መካነ ምስለ ውኑዳን ደቂቁ ወለባዕዳንሰ ደቂቁ አዘዘሙ ይእትዉ ለለመካናቲሆሙ ይስብኩ ውስተ ምድረ ሴዋ ወንጌለ መንግሥተ ሰማያት።	፳፮ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልንም ከጥቂት ልጆቹ ጋር ወደዚያ ቦታ ወሰደው ሌሎች ልጆቹን /ደቀ መዛሙርቱን/ ግን በየቦታቸው ሔደው የመንግሥተ ሰማያት ወንጌልን ይስብኩ ዘንድ አዘዛቸው።
፳፯ ወሰበኩ ደቂቁ በከመ ተአዘዙ አጎደግምሙ ለሰብአ ሲዋ ተማርዮ ወሰገለ ወኩሎ ተረፈ ጣዖት ወአርሐቁ እምኔሆሙ ዝሙተ ወትዕግልተ ወኩሎ ዘይጸልእ እግዚአብሔር።	፳፯ ደቀ መዛሙርቱም እንደ ታዘዙ አስተማሩ። የሴዋንም ሰዎች ሚርትን ጥንቆላንና ለጣዖት መሠዋትን አስተዋቸው፤ ከእነርሱም ዝሙትን፣ ቅሚያን፣ እግዚአብሔር የሚጠላውን ሁሉ አራቁ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፰ ወንጉሥስ ሐረ ብሔረ ፀር ከመ ይጽብአሙ ለዕልዋኒሁ ወሰምዐ ንጉሥ ከመ ተመይጡ ኀበ ትምህርቱ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ውኀበ ትምህርቶሙ ለደቂቁ። አዘዘ ይእስርዎሙ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወለደቂቁ።

፳፱ ወአስርዎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል እምድኀረ ነበረ ውስተ መካን ጽምው ፪ተ ዓመተ ወስመ ሀገሩኒ ናርእት ወአሲሮሙ አንበርዎ እስከ ይገብእ ንጉሥ እምጽብእ።

፴ ወሶበ አተወ ንጉሥ እምጽብእ አዘዘ ንጉሥ ያምጽእዎ ምስለ ኩሎሙ ደቂቁ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል። ወእምዝ ጸንሐሙ በትግርምቱ ከመ ያፍርሆሙ በዕበየ መንግሥቱ።

፴፩ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ለደቂቁ ኢትፍርሁ ኦ ደቂቅየ እስመ ዝሰ ትግርምቱ ለንጉሥ አኮ እምኀበ እግዚአብሔር አላ እምኀበ ጸላኢ ውእቱ እስመ ዘይትገረም በምክረ ሰይጣን ይትመዋእ በኀይለ እግዚአብሔር።

፳፰ ንጉሡም ጠላቶቹን ይወጋ ዘንድ ወደ ጠላት ሀገር ሔደ። ንጉሡም ሰዎቹ ወደ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ትምህርት እንደ ተመለሱ ሰማ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልንና ደቀ መዛሙርቱን ያስሯቸው ዘንድ አዘዘ።

፳፱ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልንም ሁለት ዓመት በብቸኝነት ቦታ ከተቀመጠ በኋላ አሰሩት። የሀገሩም ስም ናርእት ይባላል ንጉሡ ከሰልፍ እስኪመለስ ድረስ አሰረው አስቀመጡት።

፴ ንጉሡም /ከጦርነት/ በተመለሰ ጊዜ፤ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ከሁሉም ልጆቹ ጋር ያመጡት ዘንድ አዘዘ ከዚህ በኋላ በትግርምቱና በመንግሥቱ ክብር ያስፈራቸው ዘንድ ጠበቃቸው።

፴፩ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ደቀ መዛሙርቱን ልጆቹ ሆይ ይህ የንጉሥ ማስፈራቱ ከእግዚአብሔር ዘንድ አይደለም ከጸላኢ ነው እንጂ በሰይጣን ምክር የሚያስፈራ በእግዚአብሔር ኀይል ድል ይነሣልና አላቸው።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፴፪ ወፈርሀ አብአቶሙ ንጉሥ ቅድሜሁ ፴፪ ንጉሥሙ ከፊቱ ለማስገባት ፈራ።
እስመ ቀዳሚ አደንገፅዎ በዘለፋሁ። በመጀመሪያ በዘለፋ አስደንግጠውት
ወለአከ ኀቤሆሙ ንጉሥ አንዘ ይብል ነበርና ንጉሡም ለነገሥታት መጸለይ
ለምንትኦ ኢትጻልዩ ሊተኦ በከመ እንደሚገባ ሁሉ ለእኔም ለምን
ይደሉ አስተብቀሁ ለነገሥት። አትጻልዩኝም? አላቸው።
- ፴፫ ወለአከ ኀቤሁ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ፴፫ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ለነገሠው
እንዘ ይብል ለኩሉኑኦ ለዘነግሠ ሁሉ መጸለይ ይገባልን? ብሎ ወደ
ይደልዎ አስተብቀሁ ወለኩሉኑኦ ንጉሡ ላከ። በፍርድ ዙፋን ላይ
ለዘነበረ ዲበ መንበረ ምኩናን የተቀመጠሰ የእግዚአብሔር ወዳጅ
ይደልዎ መፍቀሬ እግዚአብሔር አኮኑ ይባላልን ሙሴና አሮን ፈርዖንን
መሥራ ወአሮን ተቃወመዎ ለፈርዖን ተቃውመውት በእርሱና በግብጽ ሰዎች
ወአውረዱ ላዕሌሁ ወለዕለ ሰብአ ላይስ ዐሥራ ሁለት መቅሠፍት
ግብጽ ፲ወ፪ መቅሠፍተ። ዘፀ. ፯፥፲፬ አውርደው የለምን። ዘፀ. ፯፥፲፬
ወሳሙኤልኒ ይቤሎ ለሳኦል እስመ ሳሙኤልም ሳኦልን የእግዚአብሔርን
ወክልኦ ዝናመ በመዋዕሊሁ ቃል አቃለሃልና አለው። ኤልያስም
ወክልኦን ዘልፎ በዘመኑም ሦስት ክልክልዋል። ዓመት ከስድስት ወር ዝናምን
ዓመተ ወ፯ አውራኅ።
- ፴፭ ወሐረ ላእክ ወነገሮ ለንጉሥ ከመ ፴፭ መልእክተኛውም ሔዶ አባታችን
ይቤ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እንዳለው ለንጉሡ በጸሎተ ሚካኤል እንዳለው
ንጉሥ ኀብ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እንደሚገባ ሁሉ ለእኔም ለምን
ይደሉ አስተብቀሁ ለነገሥት። አትጻልዩኝም? አላቸው።
- ፴፮ ወይቤ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወምትኑ ፴፮ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም
ኀጥእ ዘእንበለ ከመ ይሚጦ እንደሚገባ ሁሉ ለእኔም ለምን ይላልን? ብሎ
እግዚአብሔር ውስተ ንስሐ ላከ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፴፯ ወይቤሎ ለላእክ ሑር በሎ ለንጉሥ ኢይፈርህ ትግርምተከ ወኢየሐዝን ሥቃያቲክ እመኒ አዘዝከ ከመ ይርግዙኒ በኩናት እዜከሮ ለሕዝቅኤል ወእመኒ አዘዝከ ይብልዑኒ ለአናብስት እዜከሮ ለዳንኤል እመኒ አዘዝከ ይደዩኒ ውስተ እቶነ እሳት እዜከሮሙ ለአናንያ ወአዛርያ ወሚሳኤል።

፴፰ ወእመኒ አዘዝከ ይውሥሩኒ በሞሠርተ ዕፅ እዜከሮ ለኢሳይያስ ወእመኒ አዘዝከ ይውግሩኒ በአእባን እዜከሮ ለኤርምያስ ወእመኒ አዘዝከ ይምትሩ ክሳድየ በመጥባሕት እዜከሮ ለዮሐንስ ወልደ ዘካርያስ ዘቀተሎ ሄሮድስ በእንተ ሄሮድያዳ ብእሲተ ፊልጶስ እኑሁ።

፴፱ ወእመኒ አምጸእክ ላዕሌየ ካልአተ ሥቃያተ እዜከሮሙ ለሐዋርያት ቅዱሳን ወለሰማዕት መዋዕያን እለ ጸሩ ሕማማተ ዘዘዚአሁ። ይመስለከኑ በትግርምተከ ይቀንይዎሙ ለቅዱሳን ዘእንበለ በትሕትና ወቀደምትኒ ነገሥት አኮኑ ይትማሐለሉ ሶበ መጽአሙ ትንሣኤ ፀር ጐድጐደሙ ጸማዕቶሙ ለቅዱሳን ከመ ይርከቡ ረድኤተ በውስተ ጸብእ።

፴፯ መልእክተኛውንም ሒደህ ለንጉሡ ማስፈራሪያህን አፈፈረም፤ በምታመጣውም መከራ አላዝንም በለው አለው። በጦር እንዲወጉኝ ብታዝዝ ሕዝቅኤልን አስበዋለሁ፤ አንበሶች እንዲበሉኝ ብታዝዝም ዳንኤልን አስበዋለሁ፤ ወደ እሳት እንዲጥሉኝ ብታዝዝም አናንያን፤ አዛርያንና ሚሳኤልንም አስባቸዋለሁ።

፴፰ በእንጨት መቁረጫ መጋዝ እንዲቆርጡኝ ብታዝዝም ኢሳይያስን አስበዋለሁ፤ በድንጋይም እንዲወግሩኝ ብታዝዝ ኤርምያስን አስበዋለሁ፤ በሰይፍ አንገቴን እንዲቆርጡኝም ብታዝዝ በወንድሙ ፊልጶስ ሚስት ምክንያት የገደለው የዘካርያስ ልጅ ዮሐንስ መጥምቅን አስበዋለሁ። ፴፱ ከዚህ የተለዩ መከራዎችን በእኔ ላይ ብታመጣብኝም ልዩ ልዩ መከራዎችን የተቀበሉ ቅዱሳን ሐዋርያትንና አሸናፊዎች ሰማዕታትን አስባቸዋለሁ፤ ቅዱሳንን ያለትሕትና በማስፈራራት የሚገዙአቸው ይመስልሃልን? የቀደሙ ነገሥታትስ ጠላት በተነሣባቸው ጊዜ በጦርነት ርዳታን /ኢጋዥ/ ያገኙ ዘንድ የቅዱሳንን ዋሻ አንጻኩተው ይማፀኗቸው የለምን?

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፱ ወአንተስ ትትጌረም ላዕለ ቅዱሳን ፱ አንተ ግን በቅዱሳን ላይ ይመስለከኑ ዘትትበአስ ምስሌን ምስለ ታስፈራራለህ፤ /ትዝታለህ/ ከእኛ ነዳያን አኮኑ ምስለ እግዚአብሔር ከነዳያን ጋር የምትጣላ ይመስልሃልን? ዘትትበአስ እስመ ላዕሌሁ ገደፍነ ነፍሰነ ከእግዚአብሔር ጋር የምትጠላ አይደለምን? ወሥጋነ ወሰሚያ ንጉሥ እምነበ ላእካን ነፍሳችንና ሥጋችን በእርሱ ላይ ጥለናልና ንጉሡም ዘንተ ነገረ ፈርህ ዐቢየ ፍርህተ፡፡ ከመልእክተኞቹ ይህን ነገር በሰማ ጊዜ ታላቅ ፍርህትን ፈራ፡፡
- ፲፩ ወለአከ ኅቤሁ እንዘ ይብል ሥረይ ሊተ ፲፩ ንጉሡም ይቅር በለኝ፤ ከዛሬ ጀምሮ እምይእዜሰ እገብር ፈቃደክ ወካህናትኒ ፈቃድህን አደርጋለሁ፤ ሲል ይምጽኡ ኅቤክ ከመ ትንግሮሙ ቃለ መልእክተኛ ላከ፡፡ ካህናትም ሕይወት ወለእመ ፈቀድክ እንተ ትንበር የሕይወትን ቃል ትነግራቸው ዘንድ ያሕይወትን ቃል ትነግራቸው ዘንድ ወደ አንተ ይመጣሉ፡፡ አንተም ከእኔ ዘንድ መኖር ብትወድ እያስተማርህ ተቀመጥ ለእኔም የሚጠቅመኝን ተቀመጥ ለእኔም የሚጠቅመኝን ኅገረኝ፡፡
- ፲፪ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ፲፪ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም በኅጢአተ ሕዝብኒ ወበኅጢአተ በሕዝቡና በመነኮሳቱ ኅጢአት አንተ መነኮሳትኒ አንተ ትትወቀስ ወይቤ ትወቀሳለህ አለው፡፡ ንጉሡም ንጉሥ በእንተ ምንት እትወቀስ በእንተ መነኮሳትኒ ኅጢአት ስለምን እወቀሳለሁ? አለ፡፡
- ፲፫ ወይቤ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ፲፫ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም መልሶ በኅጢአተ ሕዝብኒ ወበኅጢአተ መነኮሳትኒ ከሴቶች መበለቶች ጋር ለምን ይረዳዳሉ /ይቀመጣሉ/? ለምን ይረዳዳሉ /ይቀመጣሉ/? መነኮሳትኒ ይንበሩ እንተ ብሕቲቶሙ እስመ ኢመፍትው ኅዲረ ብሕቲቶሙ እስመ ኢመፍትው ኅዲረ እሳት ወሣዕር ውስተ ፩ መካን፡፡ ብቻቸውን ይቀመጡ እሳት ከሣር /ገለባ/ ጋር በአንድ ቦታ ማደር አይገባምና አለው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፵፬ ወእምዝ ይቤ ንጉሥ ይዑድ ዓዋዲ እንዘ ይብል ለአመ ቦ ዘተረከበአ መነኮስአ ይትበርበርአ ንዋዩአ ይትሐበልዎአ ሥዩማንአ ጥሪቶ ወኪያሁኒአ ያምጽእዎአ። ኅቤየአ ምስለ መበለቱአ እንተ ትረጽኦአ ከመ ይርከቡአ መቅሠፍቶሙአ በጥብጣቤአ ወእምዝ ተሰነአወ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወተሳለመ ንጉሥ ወአተወ ውስተ መካኑ።

፵፭ ወካዕበ ነገርዎ ለንጉሥ እንዘ ይብሉ ዝንቱ መነኮስ ዘስሙ በጸሎተ ሚካኤል አግብአ ኩሎ ሰራዊተከ ውስተ ንስሐ ወይቤ ንጉሥ እለ መኑ እሙንቱ እለ ገብኡ ውስተ ንስሐ ወነገርዎ አስማቲሆሙ ለእድ ወለአንስት ወለሠየምት።

፵፮ ወሀለወት አሐቲ ብእሲት ዘቀዲሙስ ብእሲተ ንጉሥ ወድ ኅረስ ወሀባ ለአሐዱ እምሐራሁ ወነገርዎ ለንጉሥ በከመ ነስሐት ወአበየቶ ሩካቤ ለብእሲሃ ወይቤ ንጉሥ ያምጽእዎ ኅቤየ ከመ አርኩሳ በምስካብየ ወተፈነወ ላእክ ኅቤሃ ከመ ያምጽኦ።

፵፬ ከዚህ በኋላ ንጉሡ ከመበለት ጋር እየኖረ የተገኘ መነኩሴ ቢኖር ገንዘቡ ይወሰድ ሹማምንትም ጥሪቱን ይዝረፉት፤ እርሱንም ከምትረዳው ከመበለት ጋር ወደ እኔ ያምጡት በጅራፍ መቀጫቸውን ያገኙ ዘንድ በማለት ዐዋጅ ነጋሪ ይዙር አለ ከዚህ በኋላ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ከንጉሥ ጋር ተስማማ ንጉሡም ተባርኮ ወደ ቦታው ተመለሰ።

፵፭ ዳግመኛም ስሙ በጸሎተ ሚካኤል የተባለው መነኩሴ ሠራዊትህን ሁሉ ወደ ንስሐ መለሳቸው ብለው ለንጉሡ ነገሩት፤ ንጉሡም ወደ ንስሐ የተመለሱት /ንስሐ/ የገቡት እነማን ናቸው? አለ የወንዶችንና የሴቶችን የሹማምንቱንም ስም ነገሩት።

፵፮ በመጀመሪያ የንጉሡ ሚስት የነበረች በኋላ ግን ከወታደሮቹ ለአንዱ የሰጣት አንዲት ሴት ነበረች እርሷ ንስሐ እንደ ገባች ከባልዋም ጋር ሩካቤን እንቢ እንዳለች ነገሩት፤ ንጉሡም በመኝታዬ አዋርዳት ዘንድ ወደ እኔ ያምጥዋት አለ፤ ያመጣት ዘንድ መልእክተኛ ወደ እርስዋ ተላከ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<p>፵፯ ወሶበ በጽሐ ላእክ ንጉሥ ኅቤሃ ፵፯ ወደ እርስዎ መልእክተኛ ወደ እርስዎ
ለአከት ይእቲ ኅበ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እንዘ ትብል ኦ አባ ርድኦኒ
በጸሎትክ ወወስክ ትጋህ በዲበ ትጋህክ እስመ ናሁ አዘዘ ንጉሥ
ከመ ይሰዱኒ ኅቤሁ ከመ ያኅድገኒ ንስሐየ ወያርኩሰኒ በውስተ
ምስካቡ፡፡</p>	<p>፵፯ የንጉሡም መልእክተኛ ወደ እርስዎ
በደረሰ ጊዜ እርስዎም አባት ሆይ
በጸሎትህ ርዳኝ በትጋትህም ላይ
ትጋትን ጨምር ብላ ወደ አባታችን
በጸሎተ ሚካኤል ላከች እነሆ
ንጉሥ ንስሐዬን ሊያስተወኝና
በመኝታውም ሊያወርድኝ ወደ
እርሱ እንዲወስዱኝ አዝዘዋልና፡፡</p>
<p>፵፰ ወበጽሐ ላእክ ፍና ሠርክ ጊዜ ይበውኡ ፵፰ መልእክተኛውም ቅዱሳን በማኅበር
ቅዱሳን ውስተ ድራረ ማኅበር ወእንዘ ወደ ሚመገቡበት ሲገቡ ወደ ማታ
ይጸልዩ ጸሎተ ማዕድ ነገርዎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ከመ በጽሐ ላእክ
ወአዘዘ ያብእዎ እምቅድመ ይጥዑም ደረሰ፡፡ የማዕድ ጸሎትም ሲጸልዩ
እመፍቅዶሙ ቅዱሳን እስመ ጥቀ ደፈቅርዎ ለይእቲ ብእሲት ወነገሮ ላእክ
ውኣተ መልእክታ፡፡</p>	<p>፵፰ መልእክተኛውም ቅዱሳን በማኅበር
ወደ ሚመገቡበት ሲገቡ ወደ ማታ
ደረሰ፡፡ የማዕድ ጸሎትም ሲጸልዩ
መልእክተኛው እንደ ደረሰ
ለአባታችን በጸሎተ ሚካኤል
ነገሩት፡፡ ቅዱሳንም ከምግባቸው ገና
ሳይቀምሱ ያስገቡት ዘንድ አዘዘ፤
ያችን ሴት እጅግ ይወዳት ነበርና
መልእክተኛውም መልእክቷን
ነገረው፡፡</p>
<p>፵፱ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ፵፱ ላባታችን በጸሎተ ሚካኤልም
ለቅዱሳን ወኢአሐዱሂ እምኔክሙ ቅዱሳንን ከእናንተ አንዱ እንኳ እህል
ኢይጥዐም እክለ ወማየ ወኢአሐዱሂ አይቅመስ ውኃም አይጠጣ፤
እምኔክሙ ኢይባእ ውስተ ማኅደሩ፡፡ ከእናንተ አንዱም ወደ ቤቱ አይግባ
አላቸው፡፡</p>	<p>፵፱ ላባታችን በጸሎተ ሚካኤልም
ቅዱሳንን ከእናንተ አንዱ እንኳ እህል
አይቅመስ ውኃም አይጠጣ፤
ከእናንተ አንዱም ወደ ቤቱ አይግባ
አላቸው፡፡</p>
<p>፺ ወአሐዱሂ እምኔክሙ ኢይሁብ ንዋመ ፺ ከእናንተ አንዱም በዚህች ሌሊት
ለቀራንብቱሁ በዛቲ ሌሊት ወአብአሙ ለቅንድቦቹ እንቅልፍን እንዳይሰጥ
ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወአዘዘሙ ወደ ቤተ ክርስቲያንም አስገብቶ
ይዕጥቁ ድርማንቀ፡፡ በመታጠቂያ እንዲታጠቁ አዘዛቸው፡፡</p>	<p>፺ ከእናንተ አንዱም በዚህች ሌሊት
ለቅንድቦቹ እንቅልፍን እንዳይሰጥ
ወደ ቤተ ክርስቲያንም አስገብቶ
በመታጠቂያ እንዲታጠቁ አዘዛቸው፡፡</p>

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፶፩ ወካዕበ አዘዘሙ ያውፅኦ አልባሲሆሙ ወቆብዐቲሆሙ ወቆሙ ዕሩቃኒሆሙ ወተማሕለሉ ኩሎ ሌሊተ ቦ ዘይሰግድ በብረኪሁ መጠነ ኀይሉ ወቦ ዘያውሕዝ አንብዐ እምአዕይንቲሁ ከመ ነጠብጣበ ዝናም ወቦ ዘያወትር ቀዊመ ከመ ሐውልት ወካህናትኒ ተማሕለሉ እምሠርክ እስከ ነግህ እንዘ የዐጥኑ ምሥዋዐ በበዕብሬቶሙ፡፡

፶፩ ዳግመኛም ልብሳቸውንና ቆባቸውን እንዲያወልቁ አዘዛቸው፡፡ ራቁታቸውንም ቁመው ሌሊቱን ሁሉ ለመኑ፡፡ በኀይሉ መጠን የሚሰግድ አለ ከዐይኖቹም እንደዝናም ጠብታ እንባን የሚያፈስስ አለ፤ እንደ ሐውልትም ቁመትን የሚያበዛ አለ፤ ካህናቱም ከማታ እስከ ጧት መንበሩን በየተራቸው እያጠኑ ይለምኑ ነበር፡፡

፶፪ ወበይእቲ ሌሊት ደወየ ንጉሥ ዐቢየ ደዌ እስከ አልጸቀ ለመዊት ወይቤሎሙ ንጉሥ ለእሊኣሁ ዝንቱ ደዌየ ኢኮነ እምነበ ካልእ ዘመጽአ ኀቤየ ዘእንበለ እንበይነ ጸሎቱ **ለበጸሎተ ሚካኤል** በእንተ ዘአዘዝኩ ያምጽእዋ ለእንተ ተማሕፀነት ኀቤሁ ወይእዜኒ ትትመየጥ ኀበ ዘነበረት፡፡

፶፪ በዚያችም ሌሊት ንጉሡ ለሞት በሚያደርስ ከባድ በሽታ ታመመ ንጉሡም ወገኖቹን እንዲህ አላቸው፤ ወደ እርሱ የተማፀነቸውን ሴት ያመጥዋት ዘንድ ስላዘዘሁ ከበጸሎተ **ሚካኤል ጸሎት** በስተቀር ይህ በሽታዬ /ሕማሜ/ ከሌላ የመጣ አይደለም፡፡ አሁንም ወደ ነበረችበት ትመለስ፡፡

፶፫ ወለኣከ ኀበ አቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** እንዘ ይብል ሥረይ ሊተ ኦ አባ ዘንተ ኩሎ ደዌ ዘረከበኒ በእንተ ዘአዘዝኩ ያምጽእዋ ለዘእንተ ተማሕፀነት ብከ ወይእዜኒ አዘዝኩ ትትመየጥ ኀበ ቀዳሚ ንብረታ፡፡

፶፫ ወደ አባታችን **በጸሎተ ሚካኤልም** አባት ሆይ ይቅር በለኝ ብሎ መልእክተኛን ላከ፡፡ ይህ ሁሉ ደዌ ያገኘኝ በእንተ የተማፀነቸውን ሴት ያመጥዋት ዘንድ ስላዘዘሁ ነው፡፡ አሁንም ወደ ቀደመ አኗኗርዋ ትመለስ ዘንድ አዝዣለሁ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፶፬ ወአፍራሰነ ዘፈነውኩአ ከመ ያጥፍዑ ቤቶሙ ለደቂቅከ ይእዜኒ አዘዝኩ ያውፅኡ ሎሙ ወአንተኒ አ አባ መሐረኒ ከመ እግዚአብሔር አቡከ መሐሪ።	፶፬ የልጆችህን ቤት ያጠፋ ዘንድ የላክኋቸው ፈረሶችንም ያወጡላቸው ዘንድ አዝዣለሁ። አንተም አ ባ ቴ ሆ ይ ፈ ጣ ሪ ህ እግዚአብሔር ይቅር ባይ እንደ ሆነ ይቅር በለኝ።
፶፭ ወለእመኒ አሕየወኒ እግዚአብሔር እምዛቲ ደዌ በጸሎትከ ቅድስት ወአነኒ አኅድር በሥርዐትከ	፶፭ በተቀደሰች ጸሎትህም እግዚአብሔር ከዚህች ደዌ ቢፈውሰኝ እኔም በሥርዐትህ እኖራለሁ።
፶፮ ወፈነወ ንጉሥ ምስለ ውእቱ ላእክ ካህናተ ወዲያቆናተ ያስተብቀዎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል	፶፮ ንጉሡም ከዚያ መልእክተኛ ጋር አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን ይማልዱት ዘንድ ካህናትንና ዲያቆናትን ላከ።
፶፯ ወሶበ ጸብሐ ብሔር አዘዘሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ለመነኮሳት ከመ ይልበሱ አልባሲሆሙ ወይቅንቱ ቅናቲሆሙ ወይትቆብው ቆባዕቲሆሙ ወይትዐጸፉ አጽፎሙ።	፶፯ ሰዓቱም በነጋ ጊዜ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል መነኮሳትን ልብሳቸውን እንዲለብሱ ትጥቃቸውን እንዲታጠቁ ቆ ባ ቸ ው ን ም እ ን ዲ ያ ደ ር ጉ ዐ ፅ ፋ ቸ ው ን ም እ ን ዲ ጐ ና ጸ ፉ አዘዛቸው።
፶፰ ወእምድኅረዝ በጽሑ ላእካነ ንጉሥ ካህናት ወዲያቆናት ወነገርዎ ኩሎ ዘለአኮሙ ወአስተብቀዕዎ ከመ ይጸሊ ሎቱ ኀበ እግዚአብሔር በዘየሐዩ እምደዌሁ።	፶፰ ከ ዚ ህ በ ኋ ላ የ ን ጉ ሡ መልእክተኞች ካህናትና ዲያቆናት ደርሰው የላካቸውን ሁሉ ነገሩት። ከበሽታውም በሚድን ገንዘብ ወደ እግዚአብሔር ይጸልይላት ዘንድ ማለዱት።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፶፱ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል መኑኬ ዘይገብሮ ለዝንቱ ኩሉ ዘእንበለ አንትሙ ደብተራ ዘትትበሃሉ ታስተብፅዕዎ ወትዌድስዎ ወትብልዎ መኑ ከማከ ኅያል ወመኑ ከማከ መዋኢ ወመኑ ከማከ ጸጋዊ ውስተ ኩሉ ወመኑ ከማከ ወሃቤ ምጽዋት።

፷ ወሶበ ታስተብፅዕዎ ይዌስክ ኅጢአተ ዲበ ኅጢአት በከመ ይቤ ኢሳይያስ ሕዝብየ እለ ያስሕቱክሙ ወይደመስሱ ዐሠረ እገሪክሙ።

፷፩ ወይቤልዎ ካህናት ወሐራሁ ለንጉሥ ኦ አባ ንሕነኒ ንነብር በከመ ሥርዐትከ ወንጉሥኒ ይቤ እምከመሰ ሐየውኩ እምዝንቱ ደዌየ እገብር ከመ አዘዝከኒ።

፷፪ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አነሰ አእምር ከመ ኢይትመየጥ ወኢይኔስሕ እምኅጣውኢሁ ወባሕቱ ይፈውሶ እግዚአብሔር እምደዌሁ ከመ ኢይኩን ሞቱ በቃለ ዚአየ።

፷፫ ወይቤልዎ ካህናት ሀበነ ጸበለ እገሪክ ከመ ንስድ ሎቱ በዘየሐዩ እምደዌሁ።

፶፱ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ደብተራ ከምትባሉ ከእናንተ በስተቀር ይህን ሁሉ የሚያደርገው ማን ነው? አላቸው። ታደንቁታላችሁ፤ ታመሰግኑታላችሁ፤ እንደ አንተ ያለ ኅያል ማን ነው? እንደ አንተ ያለ አሸናፊ ማን ነው? እንደ አንተ ያለ ሊጋስ እንደ አንተስ ምጽዋት ሰጭ ማን ነው? ትሉታላችሁ።

፷ ዣመሰገናችሁትም ጊዜ በኅጢአት ላይ ኅጢአትን ይጨምራል። ኢሳይያስ ወገኖቼን የሚያስቱ የእግራቸውንም ፍለጋ የሚያጠፋ አሉ እንዳለ።

፷፩ ካህናቱና የንጉሡ ሠራዊትም አባት ሆይ እኛም እንደ ሥርዐትህ እንኖራለን። ንጉሡም ከዚህ በሽታ ከተፈወስሁ እንደ አዘዝኸኝ አደርጋለሁ ብሏል አሉት።

፷፪ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እኔ ከኅጢአቱ ተመልሶ ንስሐ እንደ ማይገባ ዐውቃለሁ። ነገር ግን ሞቱ በእኔ ቃል ምክንያት እንዳይሆን እግዚአብሔር ከበሽታው ይፈውሰው አላቸው።

፷፫ ካህናቱም ከደዌው በሚድን ነገር እንወስድለት ዘንድ የእግርህን ትቢያ ስጠን አሉት።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፬ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል
ኢይሁበክሙ ጸበለ እግርየ ወባሐቱ
ሑሩ ወትረክብዎ ጥዑየ እምደዌሁ፡፡

፳፭ ወሐሩ ካህናት ወኩሎሙ ልኡካን
ወረክብዎ ለንጉሥ ጥዑየ እምደዌሁ፡፡
ጸሎቱ ወበረከቱ የህሉ ምስሌነ አሜን፡፡

ምዕራፍ ፰

፩ ወእምድኅረዝ ነበረ በጸሎተ ሚካኤል
ውስተ ውእቱ መካን እንዘ ይትጋደል
በጽሙና ወይሜህሮሙ ለደቂቁ
ወንጌለ መንግሥተ ሰማያት፡፡

፪ ወአሐተ ዕለተ ቦአ ውስተ ቤተ
መቅደስ ከመ ይቀድስ ቀሩርባን
ወቦአ ዐቅራብ ውስተ መልበሱ ከመ
ያዕቅፎ ወነደፎ ብዙኅ ንድፈተ፡፡

፫ ወኢያፅርዐ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል
ቅዳሴ ቀሩርባን ወኢያብአ እዴሁ ውስተ
ሕፅኑ ለኅሢሠ ዐቅራብ አላ ፈጸመ
ቅዳሴ እንዘ ሰፉሐት እደዊሁ
ወአስተሳተፎሙ ለሕዝብ ምስጢረ
ቅድሳት ወእምድኅረ ፍጻሜ ቀሩርባን
መድለወ ሥጋሁ ወሐጸት ነፍሱ
ወመሰሎሙ ለቅዱሳን ከመ ሕማመ ደዌ
ዘረከበ ወኢያእመሩ ከመ ነደፎ ዐቅራብ
ውስተ ሕፅኑ፡፡

፳፬ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም የእግሬን
ትቢያ አልሰጣችሁም ነገር ግን ሒዱ
ከደዌውም ተፈውሶ ታገኙታላችሁ
አላቸው፡፡

፳፭ ካህናቱና ሁሉም መልእክተኞች
በሔዱ ጊዜ ንጉሡን ከደዌው
ተፈውሶ አገኙት፡፡ ጸሎቱና በረከቱ
ከሁላችን ጋር ይኑር አሜን፡፡

ምዕራፍ ስምንት

፩ ከዚህ በኋላ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል
በትርሕምት በዚያ ቦታ እየተጋደለ ለደቀ
መዛሙርቱም የመግሥተ ሰማያት
ወንጌልን እያስተማራቸው ተቀመጠ፡፡

፪ አንድ ቀንም ይቀድስ ዘንድ ወደ
ቤተ መቅደስ በገባ ጊዜ ጊንጥ
ያሰናክለው ዘንድ በልብሱ ውስጥ
ገባ፡፡ ብዙ ጊዜም ነደፈው፡፡

፫ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ግን
የቀሩርባኑን ቅዳሴ አላቋረጠም፡፡
ጊንጡንም ለመፈለግ እጁን ወደ
ውስጥ አላስገባም፤ እጆቹን እንደ
ዘረጋ ቅዳሴውን ፈጸመ እንጂ፡፡
ለሕዝቡም ሥጋውንና ደሙን
ሰጣቸው፡፡ ከቀሩርባኑም ፍጻሜ በኋላ
ሥጋው ጠወለገ፤ እስትንፋሱም
ቀዘቀዘ፤ ለቅዱሳን ሕማም ያገኘው
መስሏቸው ነበር፡፡ በውስጡም ጊንጥ
እንደ ነደፈው ዐላወቁም፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፬ ወሰብ ፈነወ እደዊሆሙ ለኅሣሤ ሥጋሁ ረከቡ ዐቅራብ ወረከቡ መካነ ሥጋሁ ኀብ ሐመመቶ እንዘ ያሕመለምል ሂጰተ ሕምዙ ለዐቅራብ ውስተ ሥጋሁ ለብእሴ **እግዚአብሔር** አስተብፅዑ ወአእኩቱ ትዕግሥቶ ለብእሴ ንር።

፲፭ እፎኬ መንክር ብዝኅ ትዕግሥቱ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወእፎ መንክር ገድለ ጳጣሁ ዘይትፈቀር ቦኅበ ሰብእ ወይትመዘገን ቦኅበ እግዚአብሔር ኦ አባ ክቡር እፎ ኢሐመመተከ ዘነበ ዐቕራብ ወእፎ ኢያሕመመተከ በሂጰተ ሕምዙ ኦ አባ እፎ ተዐገሥከ ዘመጠነዝ ምንዳቤ እፎ አናኅከ እምጥንተ ቅዳሴ እስከ ፍጻሜ፡፡

፯ አ አባ ሦዕከ በቅዱስ ቍርባን ዘአምላክከ ከመ ትመጥዎሙ ለሕዝብ መድኅኒተ ነፍሶሙ ወሦዕከ ርእሰከ በትዕግሥተ ምንዳቤ ዘበሕማመ ዐቅራብ ወርገ መዐዛ ጽንሓሕከ እስከ ሰማይ ወበጽሕ ቅድመ መንበሩ ለአኅዜ ኩሉ::

፬ ሥጋውንም ለመዳሰስ እጃቸውን በላኩ ጊዜ ጊንጥ አገኙ። በእግዚአብሔር ሰው በእርሱ የጊንጡ መርዙ እየተሰራጨ ያሳመማቸውን የተነደፈበትን ቦታ አገኙ።

፩ የአባታችን የበጸሎተ ሚካኤል የትዕግሥቱ ብዛት ምን ይደንቅ?! **በእግዚአብሔር** ዘንድ የተመሰገነ በሰውም ዘንድ የተወደደ የድካሙ ገድል እንዴት ይደንቅ? ከቡር አባት ሆይ የጊንጡ ጅራት እንዴት አላሳመመችህም በመርዙ መነደፍስ እንዴት አላሠቃየኸችህም አባት ሆይ ይህን ያህል መከራ እንዴት ታገሥህ? አባት ሆይ ከቅዳሴ መጀመሪያ እስከ መጨረሻው እንዴት አስረዘምህ?

፩ አባት ሆይ ለሕዝቡ የነፍሳቸው መድኃኒት ትሰጣቸው ዘንድ የአምላክህን ቅዱስ ቊርባን ሠዋህ። መከራውንም በመታገሥ ራስህን ሠዋህ፤ በጊንጥ መነደፍ የተቀበልኸው መከራም የጽናሕ መዓዛ ሆኖ እስከ ሰማይ ዐረገ ሁሉን በያዘ በአምላክ መንበር ፊትም ደረሰ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፯ አ አባ ውክፍተ ኮነት መሥዋዕትክ ከመ ፯ አ አባት ሆይ መሥዋዕትህ እንደ ኪሩቤል ሰብሐተ ኪሩቤል ወከመ መዐዛ ዕጣን ምስጋናና እንደ ሱራፌልም የዕጣን መዓዛ ዘሱራፌል አ አባ ሊቀ መምህራኒሃ ተቀባይነትን አገኘች። አባት ሆይ ለኢትዮጵያ አ አባ መንኮሳ ለብሔረ የኢትዮጵያ የመምህራኖቿ አለቃ ነህ አጣት ሆይ የኢትዮጵያ አባትዋ ነህ። አባት ሆይ በስደትህ ብዙ ምርኮ እንዳገኘ ሰው ተደሰታለህ ወደ ሰርግ ቤት እንደሚሔድ ሰውም በአሥራትህ ሐሣት ታደርጋለህ።

፰ አ አባ ሶበ ትበውእ ውስተ ቤተ መቅደስ ፰ አባት ሆይ ወደ ቤተ መቅደስ በገባህ ጊዜ ይትዌለጥ ገጽክ ከመ ዘሰትየ ወይነ የከረመ ወይን እንደ ጠጣ ሰው ፊትህ ይለወጣል። ስግደትንም በጀመርህ ጊዜ እንደ ሰርግ ሰው ተደሰታለህ ወደ ሰርግ ቤት እንደሚሔድ ሰውም በአሥራትህ ሐሣት ታደርጋለህ።

፱ አ አባ ሶበ ትቀውም ውስተ ዐውደ ፱ አባት ሆይ ወደ ቤተ መቅደስ በገባህ ጊዜ እንደ አራስ ጅብ ልብህ ይቃጠላል። እንደ በረሃ ሐራውያ በቁጣ እንደ አንበሳም ትከተላለህ። በግሳት እንደ አራዊት በጩኸት የሚከቡትን አንዳኞች ለመጣላት ከእናቱ ፈጥኖ እንደሚዘል ነምር ነህ።

፲ አ አባ አልብከኑ ሥጋ ዘኢትፈርህ ፲ አባት ሆይ መከራዎችን የማትፈራ ሥጋ የለህምን? አባት ሆይ በነገሥታት ዐደባባይ ሥቃይን የማትፈራ የሥጋ ድካም የለብህምን አባት ሆይ በጸሎትህ አስበኝ የጻድቅ ሰው ጸሎት ትችላለች ግዳጅም ትፈጽማለችና ያዕ.፩፡፲፮

፯ አ አባት ሆይ መሥዋዕትህ እንደ ኪሩቤል ምስጋናና እንደ ሱራፌልም የዕጣን መዓዛ ተቀባይነትን አገኘች። አባት ሆይ የኢትዮጵያ የመምህራኖቿ አለቃ ነህ አባት ሆይ የኢትዮጵያ አባትዋ ነህ። አባት ሆይ በስደትህ ብዙ ምርኮ እንዳገኘ ሰው ተደሰታለህ ወደ ሰርግ ቤት እንደሚሔድ ሰውም በአሥራትህ ሐሣት ታደርጋለህ። አባት ሆይ ወደ ቤተ መቅደስ በገባህ ጊዜ የከረመ ወይን እንደ ጠጣ ሰው ፊትህ ይለወጣል። ስግደትንም በጀመርህ ጊዜ እንደ ሰርግ ሰው ተደሰታለህ ወደ ሰርግ ቤት እንደሚሔድ ሰውም በአሥራትህ ሐሣት ታደርጋለህ። አባት ሆይ በነገሥታቱ ዐደባባይ በቆምህ ጊዜ እንደ አራስ ጅብ ልብህ ይቃጠላል። እንደ በረሃ ሐራውያ በቁጣ እንደ አንበሳም ትከተላለህ። በግሳት እንደ አራዊት በጩኸት የሚከቡትን አንዳኞች ለመጣላት ከእናቱ ፈጥኖ እንደሚዘል ነምር ነህ። አባት ሆይ መከራዎችን የማትፈራ ሥጋ የለህምን? አባት ሆይ በነገሥታት ዐደባባይ ሥቃይን የማትፈራ የሥጋ ድካም የለብህምን አባት ሆይ በጸሎትህ አስበኝ የጻድቅ ሰው ጸሎት ትችላለች ግዳጅም ትፈጽማለችና ያዕ.፩፡፲፮

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፲፩ ወይዘሮ ንግባእ ከመ ንግር ዜናሁ ፲፩ አሁንም የአባታችን የበጸሎተ ሚካኤልን ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወከሐተ ዕለተ ዜናውን እንናገር ዘንድ እንመለስ አንድ ይቤሎ አሐዱ መነኮስ በፍቅር ቀንም አንድ መነኮስ አባት ሆይ ወበጽሙና ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ በፍቅርና በጸጥታ በአንድ ቦታ ሚካኤል ለእመ ብከ መበለት ኢትንበር እንቀመጥ አለው። አባታችን በጸሎተ ሚካኤል መበለት /መነኩሲት/ ካለች ከአንተ ጋር አትቀመጥ አለው።
- ፲፪ ወይቤሎ ውእቱ መነኮስ አልብዩ መበለት ፲፪ ያም መነኩሴ መበለት የለኝም አለው። ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እመሰ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም መበለትስ ከሌለህ ከዚህ ልንቀመጥ አይገባንም ያም መነኩሴ መበለት የለኝም አለው። ወደ ሌላ ቦታ እንሒድ እንጂ። አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ትንሽ ዋሻ
- ፲፫ ወከሐተ ዕለተ እንዘ ኢሀሎ ውእቱ ፲፫ አንድ ቀንም ያ መነኩሴ ሳይኖር በጽሐት መበለት ወትቤ አብኡኒ ኅበ መበለቱ መጣች ወደ አባታችን አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወይቤልዎ ደቂቁ በጸሎተ ሚካኤል አስገቡኝ አለች። አይትከሃለኪ ከመ ትባኢ ኅቤሁ ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ትገቢ ወትቤሎሙ አነኒ ኢየሐውር። እምዝ ዘንድ አይቻልሽም አሏት። እኔም መካን ዘእንበለ እትናዘዝ እምኅቤሁ ከእርሱ ስለ ኅጢአቴ ሳልናዘዝ ከዚህ ቦታ አልሔድም አለቻቸው ያችም በእንተ አበሳየ ወነገርዎ ለአቡነ በጸሎተ መበለት እንደ ተናገረች ለአባታችን ሚካኤል ዘከመ ትቤ ይእቲ መበለት። አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ነገሩት።
- ፲፬ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ፲፬ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም በልዋ ንግርዮ ለዝ ቀሲስ ኩሎ ኅጢአትሽን ሁሉ ለዚህ ቁስ ንገሪው በሏት አላቸው። ያችም መበለት ኅጢአቷን ሁኑ ነገረችው መበለት የለኝም ኅጢአታ ወበከመ አማሰነ ድንግልናሃ ያለው ያ መነኩሴም ድንግልናዋን እንዳ ለእቶ መነኮስ ዘይቤ አልብዩ መበለት። ፈረሰባት ነገረችው።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፭ ወለአኮ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ለውእቱ ቀሲስ ኅበ ይእቲ መበለት እንዘ ይብል ከመዝአ ነስሒአ ወከመዝአ ጹሚአ ወኢትግብኢአ ኅቤሁ እምዝ ዳግመ ለውእቱ መነኮስ።	፲፭ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ያን ቄስ ወደዚያች መበለት ላከው እንደዚህ ሲል እንደዚህ ንስሐ ግቢ እንደዚህም ጹሚ ወደዚያም መነኮሴ ዳግመኛ እንዳትመለሽ።
፲፮ ወአዘዘ ከመ ይሰድዋ ኅበ አባ ፊልጶስ ወልዱ ወለአኮ ኅቤሁ እንዘ ይብል ንሥኣ ዕቀባ ለዛቲ በግዕዝ ዘእንገፍክዋ እምአፈ ተኩላ ወአንተኒ ዕቀባ በሥርዐተ ምንኩስና።	፲፮ ወደ ልጁ አባ ፊልጶስም ይወስድዋት ዘንድ አዘዘ። ከተኩላ አፍ ያወጣኋት ይህችን በግ ጠብቃት ብሎ ወደ እርሱ ላከ አንተም በምንኩስና ሥርዐት ጠብቃት።
፲፯ ወአተወ ውእቱ መነኮስ ወይቤሎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ሀበኒ መበለትየ።	፲፯ ያም መነኮሴ ገብቶ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን መበለቴን ስጠኝ አለው።
፲፰ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ኢትቤለኒኑአ ቀዲሙ አልብየ መበለት ወይእዜኒ ኢዐቀብከኒ መበለተከ።	፲፰ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም አስቀድሞ መበለት የለኝም አላልኸኝምን አሁንም መበለትህን አላስጠበቅኸኝም አለው።
፲፱ ወተምዐ ውእቱ መነኮስ ዐቢየ መዐተ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ምንትኑ ዘተግኅሠ እምኔከ ትትመዐዕ ላዕሌየ ጥቀ።	፲፱ ያም መነኮሴ ታላቅ ቀጣ ተቈጣ፤ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም በእኔ ላይ ትቈጣ ዘንድ ከአንተ የተወሰደብህ ምንድን ነው? አለው።
፳ ወሀሎ አሐዱ ዲያቆን ዘተምህረ ብሉየ ወሐዲስ በኅበ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወውእቱኒ ሐረ ውስተ አሐዱ መካን ወይቤ አነ ቀሲስ ወሠርዐ ወቀደስ ቀርባን አንዘ ኢኮነ ካህነ ውእቱ።	፳ ከአባታችን በጸሎተ ሚካኤል ብሉይንና ሐዲስን የተማረ አንድ ዲያቆን ነበር። እርሱም ወደ አንድ ቦታ ሔዶ እኔ ቄስ ነኝ ብሎ ካህን ሳይሆን ቀርባን ሠርቶ ቀደሰ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<u>፳፩</u>	ወዜነውዎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ዘከመ ገብረ ውእቱ ወአዘዞ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ከመ ይጸውዕዎ ወሶበ በጽሐ ኀቤሁ ተምዖ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል።	<u>፳፩</u>	ለአባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ያ ዲያቆን ያደረገውን ነገሩት። አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እንዲጠሩት አዘዘ። ወደ እርሱም በደረሰ ጊዜ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ተቆጣው። ለምን እንደዚህ አደረግህ? የክርስቶስ ሥጋ ይዳስሱ ዘንድ መላእክት እንኳን አይደፍሩም አለው። መሬታዊ ስትሆን ካህን ያይደለህ እንዴት ደፈርህ? ይህ ነገር ከተሰማ በድንጋይ ይወግሩሃል። ያም ሰው ክቡር አባት ሆይ ንስሐ ስጠኝ አለ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል እንደዚህ ጽም እንደዚህም ንስሐ ግባ አለው። ሁለተኛም ወደ ቀደመ በደሉ ተመለሰ። ክርስቶስ ሰው በሆነበት በዓልም ቀረባኑን ሠራ። ያም ዲያቆን ያደረገውን ለአባታችን በጸሎተ ሚካኤል ነገሩት አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ይጠሩት ዘንድ አዘዘ። ከእርሱም ጋር በቀረባን ቢሆን በጸሎትም ቢሆን እንዳትሳተፉ ዕወቁ አላቸው። ከዚህ በኋላ ካህናትና ዲያቆናት ሕዝቡም ሁሉ ተለዩት።
<u>፳፪</u>	ወደቤሎ ለምንት ትገብር ከመዝ ወኢይትሐበሉ መላእክት ከመ ይግሥሡ ሥጋሁ ለክርስቶስ ።	<u>፳፪</u>	እፎ አንተ ደፈርክ እንዝ መሬታዊ አንተ ዘኢኮንክ ካህነ ወለእመ ተሰምዐ ዝንቱ ነገር ይዌግሩክ በእብን።
<u>፳፫</u>	እፎ አንተ ደፈርክ እንዝ መሬታዊ አንተ ዘኢኮንክ ካህነ ወለእመ ተሰምዐ ዝንቱ ነገር ይዌግሩክ በእብን።	<u>፳፫</u>	ወደቤ ውእቱ ብእሲ አባ ክቡር ሀበኒ ንስሐ ወደቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ከመዝ ጽም ወከመዝ ነስሐ።
<u>፳፬</u>	ወካዕበ ገብአ ኀበ ቀደሚ እበዲሁ ወሠርዐ ቀረባኑ በዕለተ ትስብእቱ ለክርስቶስ ።	<u>፳፬</u>	ወዜነውዎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል በከመ ገብረ ውእቱ ወአዘዘ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ከመ ይጸውዕዎ።
<u>፳፭</u>	ወደቤሎሙ ዑቁ ወኢትሳተፉ ምስሌሁ ኢ በቀረባን ወኢ በጸሎት	<u>፳፭</u>	ወደቤሎሙ ዑቁ ወኢትሳተፉ ምስሌሁ ኢ በቀረባን ወኢ በጸሎት
<u>፳፮</u>	ወእምዝ ኀደግዎ ኩሉ ካህናትኒ ወዲያቆናት ወኩሉ ሕዝብ።	<u>፳፮</u>	ወእምዝ ኀደግዎ ኩሉ ካህናትኒ ወዲያቆናት ወኩሉ ሕዝብ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፱ ወእምዝ ቦአ ሰይጣን ውስተ ልቡ ፳፱ ከዚህ በኋላ ሰይጣን በዚያ ጌታውን ለውእቱ መነኮስ በከመ ቦአ ላዕለ በሸጠ በይሁዳ ልብ እንደገባ በዚያ ይሁዳ ሠያጤ እግዚአብሔር።	፳፱ ከዚህ በኋላ ሰይጣን በዚያ ጌታውን ለሸጠ በይሁዳ ልብ እንደገባ በዚያ መነኮሴ ልብ ገባ/አደረ/።
፴ ወሐረ ውእቱ ዲያቆን ወተራከቦ ፴ ያም ዲያቆን ሐዶ የመነኮሴዋን ለውእቱ መነኮስ ዘአማሰነ ድንግልናሃ ድንግልና ካፈረሰው መነኮሴ ጋር ለመነኮሳዪት ወዝኩ ዘነገርነ ዜናሁ ተገናኘ። ይህም አስቀድመን ዜናውን ቀዳሚ። የተናገርንለት ነው።	፴ ያም ዲያቆን ሐዶ የመነኮሴዋን ድንግልና ካፈረሰው መነኮሴ ጋር ተገናኘ። ይህም አስቀድመን ዜናውን የተናገርንለት ነው።
፴፩ ወኅብሩ ክልኤሆሙ ተኳሉት ላዕለ በግዕ ፴፩ ሁለቱም ተኩላዎች በበጉ ላይ፤ ወአንቅያት ላዕለ ርግብ ወአክይስት ላዕለ ጭልፊቶችም በርግብ ላይ፤ ብእሲ ንጹሕ ወአፍሶት ጸዋጋን ላዕለ እባቦች በንጹሕ ሰው ላይ የከፉ እፉኝቶች በረከትን በተመላ የሕግ መምህር ላይ መምህር ላይ አንድ ሆኑ።	፴፩ ሁለቱም ተኩላዎች በበጉ ላይ፤ ጭልፊቶችም በርግብ ላይ፤ እባቦች በንጹሕ ሰው ላይ የከፉ እፉኝቶች በረከትን በተመላ የሕግ መምህር ላይ አንድ ሆኑ።
፴፪ ወሐሩ ክልኤሆሙ ኀበ ንጉሥ ፴፪ ሁለቱም ወደ ንጉሡ ሔደው ወአስተዋደይዋ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን ወይቤሉ ይረግመኩ ኦ ንጉሥ አጣሉት ንጉሥ ሆይ ፈርዖንንና ሠራዊቱን በባሕር ያስጠመው ንጉሥ ወደ ንጉሡ ሔደው ከሠራዊቱና ከሕዝቡ ጋር ያስጥመው እያለ ያረግምሃል ብለው ነገሩት።	፴፪ ሁለቱም ወደ ንጉሡ ሔደው አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን አጣሉት ንጉሥ ሆይ ፈርዖንንና ሠራዊቱን በባሕር ያስጠመው እንደዚሁ ይህን ንጉሥ ከሠራዊቱና ከሕዝቡ ጋር ያስጥመው እያለ ያረግምሃል ብለው ነገሩት።
፴፫ ወተምዐ ንጉሥ ወአዘዘ ያምጽእዎ ፴፫ ንጉሡም ተቈጥቶ ካሉበት ቦታ አሲሮሙ ምስለ ደቂቁ እምነበ ሀለዉ ከልጆቹ /ደቀ መዛሙርቱ/ ጋር መካን። አስረው ያመጡት ዘንድ አዘዘ።	፴፫ ንጉሡም ተቈጥቶ ካሉበት ቦታ ከልጆቹ /ደቀ መዛሙርቱ/ ጋር አስረው ያመጡት ዘንድ አዘዘ።
፴፬ ወአሰርዎሙ ወአ ብጽሕዎሙ ውስተ ደዴ ንጉሥ ወለአከ ኀቤሁ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል እንዘ ይብል ለምንት ትረግሙኒ።	፴፬ አስረው ም ከ ንጉሡ ደጅ አደረሰዋቸው ወደ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ለምን ትረግሙኛለችሁ? ብሎ ላከ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፴፭ ወይቤ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አንሰ ኢረገምኩከ ወኢተመሀርኩኑ መጻሕፍተ እስመ ይቤ እግዚእን ደኅርዎሙ ለእለ ይረግሙክሙ ወሠናየ ግበሩ ለእለ ይትዔገሉክሙ ማቴ. ፭፥፵፬

፴፮ ጳውሎስኒ ይቤ ለዘሂ ረገመከ ደኅሮ በሥርዐተ ምንኩስና ይብል እስከለሰይጣን ኢትርግሙ፡፡ ወእመሰ እስከ ለሰይጣን ይኤዝዝ ኢረጊመ እፎኬ ለንጉሥ ይረግምዎ

፴፯ ወአብአ ንጉሥ ኅቤሁ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወይቤሎ እሉ እሙንቱ እለ ነገሩኒ ከመ ረገምከኒ ወዐቀሞሙ ቅድሜሁ ለክልኤቱ መነኮሳት እለ ዘከርኖሙ ቀዲሙ፡፡

፴፰ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ለንጉሥ ዝኒ ፩ዱ መነኮስ ዘአማሰነ ድንግልናሃ ለአሐቲ መበለት ወመጽአት ኅቤየ ወሰከየቶ፡፡

፴፱ ወአዘዝክዎ ከመ ኢትግባእ ዳግመ ወኢትቅረብ ኅቤሁ ወሰደደክዎ ውስተ ካልእ መካን ወሎቱኒ ገሠጽክዎ በተግሣጸ ቅዱሳን ወአዘዝክዎ ከመ ኢይትመየጥ ኅብ ዘከመዝ ግብር፡፡

፴፭ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እኔ ኢረገምሁህም መጻሕፍትን አልተማርሁምን ጌታችን የሚረግሙኣችሁን መርቁ፤ ለሚቃወሟችሁም መልካም ነገርን አድርጉ ብሏልና፡፡ ማቴ. ፭፥፵፬

፴፮ ጳውሎስም የሚረግምህን መርቀው በምንኩስና ሥርዐትም ሰይጣንንም እንኳ አትርገሙ ይላል፡፡ ሰይጣንን እንኳ አለመርገምን የሚያዝዝ ከሆነ ንጉሥን እንዴት ይረግሙታል፡፡

፴፯ ንጉሡም አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን ወደ እርሱ አስገባው እንደ ረገምኸኝ የነገሩኝ እሊህ ናቸው አለው አስቀድመን የጠራናቸው ሁለቱ መነኮሳትንም ከፊቱ አቆማቸው፡፡

፴፰ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ለንጉሡ ይህ አንዱ መነኮሴ የአንዲቱን መበለት ድንግልናዋን አፍርሶ ወደ እኔ መጥታ የከሰሰችው ነው አለው፡፡

፴፱ ዳግመኛም እንዳትገባ ወደ እርሱም እንዳትቀርብ አዘዝኋት፡፡ ወደ ሌላም ቦታ ሰደድኋት፡፡ እርሱንም በቅዱሳን ተግሣጽ ገሠጽኩት ወደዚህም ሥራ እንዳይመለስ አዘዝሁት፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፱ ወዝኒ ካልኡ ነበረ ኅቤየ በሥርዐተ ዲቁና ወሐረ ኅባ ካልእ መካን ወይቤ ቀሲስ አነ ዘኢኮነ ቀሲስ ወሠርዐ ቀሩርባን ወነገሩኒ በእንቲአሁ ከመ ገብረ ዘንተ ሎቱኒ ገሠጽክዎ ወተማዕክዋ።	፱ ይህም ሁለተኛው በዲቁና ሥርዐት ከእኔ ጋር ነበር ወደ ሌላ ቦታ ሔዶ ቄስ ሳይሆን ቀሩርባን ሠርቶ ቀደስ ስለ እርሱም ይህን ሁሉ እንዳደረገ ነገሩኝ እርሱንም ገሠጽሁትና ተቈጣሁት አለው።
፻፩ ወውእቱኒ አምነ ከመ ገብረ ዘንተ በቅድመ ቀሳውስት ወዐቀምክዎ በንስሐ እምግብረ ክህነት ወእምድኅረዝ ተመይጦ ኅባ ቀደሚ እበዲሁ።	፻፩ እርሱም ይህን እንዳደረገ በቀሳውስት ፊት አመነ። ከክህነትም ሥራ በንስሐ አገድሁት ከዚህ በኋላ ወደ ቀደመ በደሉ ተመለሰ።
፻፪ ወእምዝ አዘዝክዎሙ ለእለ ይነብሩ ምስሌሁ ከመ ኢይሳተፍዎ በጸሎት ወበእንተዝ መጽኡ ኅቤከ ከመ ያስተዋድዩኒ በሐሰት።	፻፪ ከዚህ በኋላ ከእርሱ ጋር ያሉትን በጸሎት እንዳይተባበሩ አዘዝኋቸው ስለዚህ በሐሰት ሊያጣሉኝ ወደ አንተ መጡ።
፻፫ ወይቤ ንጉሥ ሑር ወሥርዐሙ በከመ ፈቃድከ ወግበር ላዕሌሆሙ ቀኖና በከመ ሥርዐትከ በከመ ተአምር አንተ።	፻፫ ንጉሡም ሑድ እንደወደድህ ሥራባቸው እንደምታውቀው እንደሥርዐትህም ቀኖና ሥራባቸው አለ።
<p>፻፬ ወወሀቦ ሰላመ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወተሰነአወ ምስለ ንጉሥ ወአተወ ውስተ መካኑ።
ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስለ ኩልነ ሕዝብ ክርስቲያን ለዓለመ ዓለም አሜን።</p>	<p>፻፬ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ሰላምታ ሰጥቶት ከንጉሡም ጋር ተስማምቶ ወደ ቦታው ተመለሰ።
ጸሎቱና በረከቱ ከሁላችን ሕዝብ ክርስቲያን ጋር ይኑር ለዘለዓለሙ አሜን።</p>

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

ምዕራፍ ፱

፩ ወአሐተ ዕለተ በጽሐ ኀቤሁ ናትናኤል ወልዱ ዘየዐቢ እምኩሎሙ ደቂቁ ወይቤ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወአምጽኡ ለነ ምዝረ እምቤተ እግዚእ ክብራ አጎትየ ከመ ንሳተፍ ምስለ ናትናኤል ወልድየ።

፪ ወአምጽኡ ሎቱ ምዝረ በንስቲት ጽዋዕ እስመ ኢረከቡ ካልአ ዘውስተ ቤት ዘእንበሌሁ

፫ ወነሥአ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ካልአ ጽዋዕ ወከፈሎ ለውእቱ ምዝረ ኀበ ክልኤሆሙ ወመልአ ውስተ አፋሆን ወአስተባዝኖን በጸሎቱ ከመ ቅብዕ መበለት ዘመልአ ኩሎ ንዋየ ልሕኩት ዘውስተ ቤት በትእዛዘ ኤልሳዕ ነቢይ። ፪ነገ.፬፥፩

፬ ወአሐተ ዕለተ እንዘ ሀለዉ ኀቡረ በስደቶሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወዘአማኑኤል መምህረ ወለቃ ወእንዘ ያስተዳልዉ ሎሙ ኀብስተ ሠርኮሙ አርዳኢሆሙ። በውስተ ማኅበዝ ወማሰነት ኀብስት ዘአማኑኤል ወኢሠነየት ወኀብስተ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ሠናየ ጥቀ ኮነ ዘይኤድም ለአዕይንት።

ምዕራፍ ዘጠኝ

፩ ከዕለታትም አንድ ቀን ከሁሉም ደቀ መዛሙርቱ የሚበልጠው ተማሪው ናትናኤል ወደ እርሱ መጣ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ከልጄ ከናትናኤል ጋር እንሳተፍ ዘንድ ከእጎቼ እግዚእ ክብራ ቤት ጠጅ አምጡልን አለ።

፪ በቤት ውስጥ ከእርሱ በቀር ሌላ ስላላገኙ በትንሽ ጽዋ ጠጅ አመጡለት።

፫ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ሌላ ጽዋ አምጥቶ ያን ጠጅ ከሁለት ከፈለው በጽዋዎቹም አፍ መላ በጸሎቱም በነቢዩ ኤልሳዕ ትእዛዝ በቤቷ ገላው ዕቃ ሁሉ እንደ መላ እንደ መበለቲቱ ዘይት አበዛው። ፪ነገ.፱፥፩

፬ ከዕለታትም አንድ ቀን አባታችን በጸሎተ ሚካኤልና የወለቃ መምህር ዘአማኑኤል በስደት በአንድነት ሳሉ ደቀ መዛሙርቶቻቸው የሠርክ ምግባቸውን ሲያዘጋጁላቸው የዘአማኑኤል ዳቦ ጠፋች ደስም የማታሰኝ ሆነች። የአባታችን በጸሎተ ሚካኤል ዳቦ ግን ለዐይን ደስ የሚያሰኝ እጅግ ያማረ ሆነ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፩ ወይቤሎ ረድኦ ዘአማኑኤል ፩ የዘአማኑኤል ደቀ መዝሙርም ለረድኦ በጸሎተ ሚካኤል አቡነ የአባታችን በጸሎተ ሚካኤልን ደቀ ሀበኒ ዘአስተዳለውከ ለመምህርከ መዝሙር መምህራ ቁጡ ነውና እስመ መምህርየ መዐትም ወለእመ ለመምህርህ ያዘጋጀኸውን ሰጠኝ ርእየ ዘንተ ኅብስተ ሙሱነ ይህን የተበላሸ ዳቦ ያየ እንደ ሆነ በእኔ ላይ ይቈጣል ይቀጣኛልም ይትመዐዕ ላዕሌየ ወይኳንነኒ፡፡ አለው፡፡
- ፪ ወይቤሎ ረድኦ አቡነ በጸሎተ ፪ የአባታችን በጸሎተ ሚካኤል ደቀ ሚካኤል ለረድኦ ዘአማኑኤል ንሣእ መዝሙርም የዘአማኑኤል ደቀ በከመ ትቤ እስመ መምህርየሰ ዕጉሥ መዝሙርን መምህራ በመንፈስ ስምዐን ወእቱ ወወደይዎ ለኅብስተ ትዕግሥተኛ ነውና እንዳልህ ውሰድ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ውስተ መሶበ አለው፡፡ የአባታችን በጸሎተ ዘአማኑኤል ወለኅብስተ ዘአማኑኤል ሚካኤልን ዳቦ በዘአማኑኤል መሶብ ወደይዎ ውስተ መሶበ አቡነ በጸሎተ የዘአማኑኤልንም ዳቦ በአባታችን ሚካኤል መሶብ በጸሎተ ሚካኤል መሶብ ጨመሩት፡፡
- ፫ ወእምዝ ፍና ሠርክ አቅረቡ ሎሙ ፫ ከዚህ በኋላ በምሽት ጊዜ ምግባቸውን ድራረ በበመሶቦሙ ወሶበ ፈቀደ በየመሶባቸው አቀረቡላቸው ከሢቶታ ለመሶብ ዘዘአማኑኤል አበየት የዘአማኑኤልንም መሶብ ለመክፈት ተፈትሐተ እስመ ኅብስተ አቡነ በፈለገ ጊዜ አልከፈት አለች በጸሎተ ሚካኤል ሀሎ ውስቴታ ወጥቀ የአባታችን በጸሎተ ሚካኤል ዳቦ አጥቅዕዋ በኅይል ከመ ዳርሕውም በውስጥዋ አለና በኅይልም ይከፍትዋት ዘንድ መላልሰው መታ መታ አደረጓት እንቢ አለቻቸው፡፡ ወጥቀ አጥቅዕዋ በኅይል ከመ ዳርሕውም ይከፍትዋት ዘንድ መላልሰው መታ መታ አደረጓት እንቢ አለቻቸው፡፡
- ፬ ወይቤሎ ለረድኦ ዘአማኑኤል አይኑ ፬ ዘአማኑኤልም ደቀ መዝሙሩን የመሶቡ ንጋይ ዘገበርከ ዘአበየተኒ ተፈትሐ መክድኅ መሶብየ፡፡ መክደኛ አልከፈት ያለችን የሠራኸው በደል ምንድን ነው አለው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፱ ወይቤሎ ረድኡ ፩ አበሳ አበስኩ ፱ ደቀ መዝሙሩም አንተን በመፍራት
በፍርሀተ ዚአክ ሶበ ማሰነ ኅብስተ ዚአክ አንድ በደል በደልሁ አለው የአንተ ዳቦ
በውስተ ማኅበዝ ወእቤሎ ለዝንቱ በምጣዱ ውስጥ በተበላሸ ጊዜ ይህን
ካልእየ ሀበኒ ኅብስተ መምህርከ ከመ ጓደኛዬን መምህራ እንዳይቆጣኝ
ኢይትመዐዕ ላዕሌየ መምህርየ ወሀበኒ የመምህርህን ዳቦ ስጠኝ አልሁት።
በከመ ሰአልክዎ እትሐዙብ በእንተዝ አልከፈት ያለ ይመስለኛል አለው።
- ፲ ወይቤ ዘአማኑኤል ይትባረክ ፲ ዘአማኑኤልም በቅዱሳኑ ላይ ድንቅ
እግዚአብሔር ዘይገብር መንከራተ ተአምራትን የሚያደርግ **እግዚአብሔር**
በላዕለ ቅዱሳኒሁ ወእምዝ ይቤሎ አቡነ ይመስገን አለ፤ ከዚህ በኋላ አባታችን
በጸሎተ ሚካኤል ንሣእ ኅብስተከ **በጸሎተ ሚካኤል የእግዚአብሔር**
ዘወሀበከ ፍትሐ **እግዚአብሔር**። ፍርድ የሰጠኸን ኅብስትህን ውሰድ
አለው።
- ፲፩ ወሶበ ባረከ አቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** ፲፩ አባታችን **በጸሎተ ሚካኤልም** በባረከ
ተፈትሐት በጊዜሃ በከመ ልማድ ወእለ ቢዜ እንደተለመደው ተከፈተች
ርእዩ ሰብሕዎ **ለእግዚአብሔር**። ያዩትም ሰዎች **እግዚአብሔርን**
አመሰገኑ።
- ፲፪ ወበአሐዱ እመዋዕል ይቤሎሙ ንጉሥ ፲፪ ከዕለታትም አንድ ቀን ንጉሡ
ለሐራሁ በምንትኬ ዘይዜኅኑ መነኮሳት ሠራዊቱን እሊህ መነኮሳት በእኔ ላይ
ላዕሌየ። የሚኮሩ በምንድን ነው አላቸው።
- ፲፫ ይመስለክሙ እለ ውስተ አድባር ፲፫ በአድባራትና በገዳማት ያሉ መነኮሳት
ወምኔታት ዘእንበለ በውሒዝ አፍላግ በቦታቸው በሚፈሰሰው አማካኝነት
ወአንቅዕታተ ማያት ዘይበውእ ውስተ አትክልታቸውን ያጠጣሉ፤ በእርሱም
አዕጳዳቲሆሙ ወቦቱ ይሰቅዩ አትክልተ አዝርዕትን ይዘራሉ፤ ሽንኩርቱን
ወቦቱ ይዘርዑ አሕማላተ ወቦቱ ያረውዩ ያጠጣሉ፤ ከዚህ በኋላ በጠገቡ ጊዜ
ስጉርተ ወሰማተ ወእምዝ ጸጊበሙ ሊጣሉ ይወጣሉ።
ይወፅኡ ከመ ይትበአሱ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፬ ወአዘዘ ይምጽኡ ይጸውሱ ሎቱ ጽኑዓነ ሐራ እለ ይትለአክዎ ለስደተ ቅዱሳን ወአዘዘሙ ለእሙንቱ ሐራ እንዘ ይብል ሐሩ ሰድዎሙ ለቅዱሳን ምስለ በጸሎተ ሚካኤል፡፡ ዘየሀውኮ ለመንግሥትየ፡፡	፲፬ ቅዱሳንን ለማሳደድ የሚያገለግሉት ጠንካሮች ወታደሮችን ይጠሩለት ዘንድ አዘዘ እነዚያንም ወታደሮች መንግሥቴን ከሚያውክ ከበጸሎተ ሚካኤል ጋር እነዚህን ቅዱሳን ውሲኟቸው ብሎ አዘዛቸው፡፡
፲፭ ወአብጽሕዎሙ ውስተ ብሔር ይቡስ ኀበ ዘኢይትረከብ ማይ መጠነ አሐቲ ዕለት፡፡	፲፭ አንድ ቀንም ተጉዘው ውኃ ከማይገኝበት ቦታ አደረሷቸው፡፡
፲፮ ወእምዝ ወሰድዎሙ ለእሙንቱ ቅዱሳን ውስተ ብሔር ርሐቅ ወሶበ በጽሑ ኀበ ውሒዘ ፈለግ ይቤልዎሙ እለ የአምሩ ግእዘ ብሔር ቅድሐ ማየ እምውስተ ዝ ፈለግ ወኢትረከቡ እንከ እምድኅረዝ፡፡	፲፮ ከዚህ በኋላ እነዚያን ቅዱሳን ወደ ሩቅ ሀገር ወስደዋቸው ከፈሳሽ ወንዝም በደረሱ ጊዜ የአገሩን ሁኔታ የሚያውቁ ሰዎች ከዚህ ወንዝ ውኃ ቅዱ ከዚህ በኋላ ውኃ አታገኙም አሏቸው፡፡
፲፯ ወበሳኒታ ሶበ ትትነሥኡ ነግሀ ትበጽሑ ዝየ ጊዜ ስድስቱ ሰዓት ወሶበ በጽሐ ጊዜ ስድስቱ ሰዓት በጽሑ ህየ ወሶበ የዐርብ ፀሐይ ቀድሐ ማየ ቅዱሳን እምውስተ ውእቱ ፈለግ ወሰትዩ ኀበ መካን ዘአብጽሕዎሙ፡፡	፲፯ ነገ በጥዋት ከተነሣችሁ ከዚያ ስድስት ሰዓት ትደርሳላችሁ፤ ስድስት ሰዓትም በደረሰ ጊዜ ከዚያ ደረሱ ፀሐይም ሲጠልቅ ከያዙት ከዚያ ወንዝ ውኃ ቀድተው ካደረሷቸው ቦታ ሁነው ጠጡ፡፡
፲፰ ወበሳኒታ ሶበ ኀሐ ብሔር ተበሀሉ በበይናቲሆሙ ንዑ ንሑር ውስተ ፈለግ ከመ ኢይኩን ተመይጦትነ በምሴተ ጽልመት፡፡	፲፰ በማግሥቱም በነጋ ጊዜ እርስ በርሳቸው መመለሻችን በጨለማ እንይሆን ኑ ወደ ወንዝ እንሂድ ተባባሉ፡፡
፲፱ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ተዐገሡ ደቂቂየ ወአጽንዑ ልበከሙ እስመ ትሬእዩ ኀይለ እግዚእብሔር፡፡	፲፱ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ልጆቹ ሆይ የእግዚእብሔርን ኀይል ታያላችሁና ታገሡ ልባችሁንም አጽኑ አላቸው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፳ ወሶበ ኮነ ረፋዲተ ሐረ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ኅበ ከኩሕ ዘያረስኖ ለእግር እምላህበ ፀሐይ እስመ መርቄ ብሔሩ ወጸለየ ዲቤሁ ጊዜ ሠለስቱ ሰዓት ወእንዘ ይጼሊ አጽለቅለቀ ውእቱ ከኩሕ ወተነቅለ እምኔሁ መጠነ ዐቢይ ገበታ።
- ፳፩ ወውሕዘ ማይ ብዙኅ ወምስለ ማየ ውሕዙ ዓሣት ዐበይት ወአዘዘ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ከመ ይጸውዕዎሙ ለሐራ ንጉሥ።
- ፳፪ ወሶበ በጽሑ ይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እግዚእክሙ ሐዘነ በእንተ ማይ ዘዝዕብ ይሰትዮ አምጽአነ ዝየ ከመ ኢንስተይ ወእግዚአብሔር ለሲሳይነ ኅለየ ወሠርዐ ለነ ማዕደ ዓሣት አኮ ዘተሠግሩ እም ወሓይዝተ አፍላግ አላ ዘመጽኡ እማየ መንክራቲሁ ዘነቅዐ እምከኩሕ።
- ፳፫ ምንተኑ ይኔሊ እግዚእክሙ ውኅበ አይቴኑ ይሰድደነ ኅበ ኢይበጽሕኑ እግዚአብሔር ውኅበ አይኑ ይወስደነ ኅበ ዘኢሀሎ መለኮተ አምላክ እስመ ጽሑፍ ዘይብል “ውስተ ኩሉ በሐውርት መለኮቱ” መዝ.፻፪፥፳፪
- ፳፬ ረፋድም በሆነ ጊዜ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ከፀሐይ ሙቀት የተነሣ እግርን ወደሚያቃጥለው ዐለት ሔደ። ሀገሩ ቄላ ነውና ከዐለቱም ላይ ሆኖ በሦስት ሰዓት ጸለየ። ሲጸልይም ያ ዐለት ተነዋወጠ ታላቅ ገበታ የሚያህል ድንጋይም ተፈነቀለ።
- ፳፭ ብዙ ውኃ መነጨ፤ ከውኃውም ጋር ታላላቅ ዓሣዎች ተገኙ፤ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልንም የንጉሡን ወታደሮች እንዲጠሯቸው አዘዘ።
- ፳፮ በደረሱም ጊዜ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ንጉሣችሁ ጅብ ለሚጠጣው ውኃ አዝኖ ውኃ እንዳንጠጣ ወደዚህ አመጣን፤ እግዚአብሔር ግን ለምግባችን አሰበልን፤ የዓሣ ማዕድንም ሠራልን፤ ይኸውም ከሚፈስሰው ወንዝ የተያዙ አይደለም፤ ከዐለት ከመነጨው ከተአምራቱ ውኃ የተገኙ ናቸው እንጂ።
- ፳፯ ጌታችሁ ምን ያስባል ወዴየትስ ይሰድደናል እግዚአብሔር ወደማይደርስበት ነውን ወዴየትስ ቦታ ይወስደናል የአምላክ ግዛት ከሌለበት ነውን? ግዛቱ በሀገሩ ሁሉ ነው የሚል ጽሑፍ አለና መዝ.፻፪፥፳፮

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፬ ወካዕበ ጽሑፍ ዘይብል አይቴኑ አሐውር እመንፈስከ ወአይቴ እጐይይ እምቅድመ ገጽከ እመኒ ዐረጉ ውስተ ሰማይ ህየኒ አንተ ወእመኒ ወረድኩ ውስተ ቀላይ ህየኒ ሀሎከ ወእመኒ ነሣእኩ ከንፈ ከመ ንስር ወሰረርኩ እስከ ማኅለቅተ ባሕር ህየኒ እዴከ ትመርሐኒ ወታነብረኒ የማንከ መዝ.፪፻፴፰፥፯

፳፭ ወሐሩ እሙንቱ ሐራ ንጉሥ ወነገርዎ ዘከመ ርእዩ ኩሎ መንክራተ በኅይለ ጸሎቱ ለአቡነ **በጸሎተ ሚካኤል፡፡**

፳፮ ወፈርሀ ንጉሥ ሶበ ሰምዐ ዘንተ ወአዘዘ ከመ ይፈንውዎሙ ወይሑሩ ኅበ ፈቀዱ ወነበሩ ቅዱሳን ኅዳጠ መዋዕለ ኅበ መንክራቲሆሙ፡፡
ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን

ምዕራፍ ፲

፩ ወእምድኅረዝ አንሥአ ምንስወ ጸላኢ ውስተ ልበ ንጉሥ ከመ ያሕስም ዲበ ቅዱሳን ወአዘዘ በኩሉ ሕዘቢሁ እንዝ ይብል አምጽእዎሙአ ለቅዱሳንአ ለእለ ሀለዉአ ውስተ ኩሉ አህጉረ መንግሥትየአ፡፡

፳፬ ሁለተኛም “ከመንፈስህ ወዴት እሔዳለሁ? ከፊትህስ ወዴት እሸሻለሁ ወደ ሰማይ ብወጣ አንተ በዚያ ነህ ወደ ጥልቁም ብወርድ አንተ በዚያ አለህ እንደ ንስርም ክንፍን ብወስድ እስከ ባሕር መጨረሻም ብበርር በዚያ እጅህ ትመራኛለች፡፡ ቀኝህም ታኖረኛለች” የሚል ጽሑፍ አለ መዝ.፪፻፴፰፥፯

፳፭ እነዚያም የንጉሥ ወታደሮች ሔደው በአባታችን **በጸሎተ ሚካኤል** የጸሎት ኅይል የአዩትን ተአምራት ሁሉ ነገሩት፡፡

፳፮ ንጉሡም ይህን በሰማ ጊዜ ፈራ ወደ ወደዱት ቦታ ይሔዱ ዘንድ እንዲሰድዋቸውም አዘዘ፡፡ ቅዱሳንም ተአምራት በተደረገበት ቦታ ጥቂት ጊዜ ቆዩ፡፡

ጸሎቱና በረከቱ ከሁላችን ጋር ይኑር ለዘለዓለሙ አሜን፡፡

ምዕራፍ ዐሥር

፩ ከዚህ በኋላ ጠላት /ዲያብሎስ/ በቅዱሳን ላይ ክፉ ሥራ ይሠራ ዘንድ በንጉሡ ልብ ክፉ ዐሳብን አስነሣ እኔ በምዝው ሀገር ሁሉ ያሉ ቅዱሳንን አምጧቸው ብሎ በሕዝቡ ሁሉ ትእዛዝ አስተለለፈ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፪ ወአብጽሕዎሙ ለቅዱሳን ወበጽሐ
 ዘአማኑኤልሂ ምስለ ደቂቁ ወአቡነ
በጸሎተ ሚካኤል ወእምዝ ይቤሎሙ
 ንጉሥ ኅበሩ ምስሌየ በቀሩርባን
 ወበጸሎት ወእመኅበርክሙ ምስሌየ
 እሁበክሙ አድባራተ ለሐኒጸ
 ምኔታት ወአድባረሂ ትገብርዎሙ፡፡

፫ ወካዕበ እሁበክሙ ወርቀ ውብሩረ
 ዘይበቀሳ ለመቅደስክሙ ወለመፍቅደ
 ቤተ ክርስቲያንክሙ ስርናያተ
 ወዲበጋተ ለመክድነ ምሥዋዒክሙ
 ወለሞጣሕተ ካህናቲክሙ አባዕረኒ
 በዘትትጌበሩ ወአልሕምተ በዘትሴሰዩ
 ሐሊበ፡፡

፬ ወእመሰ አበይክሙ ኅቢረ ምስሌየ
 አዘዘ ሊቀ ጳጳሳት እስድድክሙ
 ኅቤሁ ሑሩኬ ምድረ ግብጽ በረኅብ
 ወበጽምዕ ወበውስተ ፍኖትኒ ሀለዉ
 ፈያት እለ ይቀትሉ ነፍሰ፡፡

፭ ወይቤሉ ደቂቀ ዘአማኑኤል ነኅብር
 ንሕነሰ ምስሌክ ወንገብር ፈቃደክ
 በከመ አዘዝከነ ንጉሥ ወወሀበሙ
 ንጉሥ ወርቀ ውብሩረ ወአልባሰ
 ወአልሕምተ ወነሢሐሙ አተዉ
 ለለመካኖሙ ዘአማኑኤልስ አቡሆሙ
 አበየ ዘንተ ወተሰደ ባሕቲቱ፡፡

፪ ቅዱሳንን ሁሉ አመጧቸው
 ዘአማኑኤልም ከልጆቹና ከአባታችን
በጸሎተ ሚካኤል ጋር ደረሰ፤ ከዚህ
 በኋላ ንጉሡ በቀሩርባንና በጸሎት ከእኔ
 ጋር ተባበሩ /አንድ ሁኑ/ አላቸው፡፡
 ከእኔም ጋር ከተባበራችሁ ገዳማትን
 የምታንጸባቸው ቦታዎችን እሰጣችኋለሁ
 የራሳችሁ አድባራትም ታደርጓቸዋላችሁ፡፡
 ዳግመኛም ለቤተ መቅደስ ሥራ
 የሚበቃ ወርቅና ብርን እሰጣችኋለሁ፤
 ለቤተ ክርስቲያኑም ማገልገያ ግብሩን
 ለመንበሩ መጋረጃ ግምጃውን ለካህናቱ
 ልብሰ ተክህኖ የምታርሱባቸውን
 በፊዎችና ወተት የምትጠጡላቸውን
 ላሞዎች እሰጣችኋለሁ፡፡

፬ ከእኔ ጋር መተባበርን እንቢ ካላችሁ
 ግን ወደ እርሱ እሰዳችሁ ዘንድ ሊቀ
 ጳጳሱ አዝዘዋል፤ ስለዚህ ወደ ግብጽ
 በረኅብና በጥም ሒዱ በመንገድም
 ነፍሰ የሚገሉ ሽፍቶች አሉ፡፡

፭ የዘአማኑኤል ደቀ መዛሙርትም እኛ
 ከአንተ ጋር እንተባበራለን፡፡ ንጉሥ
 እንዳዘዘኸንም ፈቃድህን አናደርጋለን አሉ
 ንጉሡም ወርቅና ብር፤ ልብሶችና ላሞችን
 ሰጣቸው እነርሱም ተቀብለው እየቦታቸው
 ሒዱ፡፡ መምህራቸው ዘአማኑኤል ግን
 ይህን አልፈልግም ብሎ ብቻውን ተሰይደ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፮ ወለአቡነ በጸሎተ ሚካኤልሂ ለአከ ንቤሁ ዐበይተ መኳንንተ ወመሳፍንተ እንዘ ይብል ንበሩ ምስሌየ ወእመሰ አበይከ ሐር ንበ ሊቀ ጳጳሳት ወይቤ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እወ አሐውር በፍኖተ ኢየሩሳሌምኒ ኢታፍርሀኒ በልዎ ለእግዚእክሙ

፯ ወይቤሎሙ ካዕበ ላእከ ንጉሥ ለቅዱሳን ወለክሙኒ ይቤለክሙ ንጉሥ ወኢትሙቱአ በረኅብ ወበጽምዕ እንዘ ትነግዱአ ኢየሩሳሌምአ እስመ ህየአ ሀለዉአ ቀተሊልተ ነፍስአ ዘውስተ ፍኖትአ እለ ያክሐዱአ ክርስቲያነአ ፈያትአ እለ ኢየአምርዎአ **ለክርስቶስ**።

፰ ወእመሰ ንበርክሙአ ምስሌየአ እሁበክሙ ወርቀ ወብሩረአ አልሕምተአ ወኩሎ ጥሪተአ ወይቤልዎ ቅዱሳን ለላእከ ወርቅከ ወብሩርከ ወኩሎ ጥሪትከ ምስሌከ ለይኩን ለሕርትምና።

፱ ወዘንተ ብሂሎሙ ተለውዎ ለመምህሮሙ ወአንከሩ ኩሎሙ ሰራዊተ ንጉሥ በእንተ ጥብዐቱ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወበእንተ ጥብዐተ ደቂቁ።

፮ ወደ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ታላላቅ መኳንንትንና መሳፍንትን ከእኔ ጋር ተባበሩ /ተስማሙ/ ብሎ ላከ። አይሆንም /እንቢ/ ካልህ ግን ወደ ጳጳሳቱ አለቃ ሔድ፤ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም አዎን እሔዳለሁ፤ በኢየሩሳሌምም መንገድ አታስፈራራኝ በሉት ጌታችሁን አለ።

፯ ዳግመኛም የንጉሡ መልእክተኛ ቅዱሳንን እናንተንም ወደ ኢየሩሳሌም ስትሔዱ በረኅብና ጥም እንዳትሞቱ አላቸው። በዚያ በመንገድ **ክርስቶስን** የማያውቁ ክርስቲያንን የሚያስክዱ ነፍሰ ገዳዮች አሉና ይላችኋል ንጉሥ አልዋቸው። ከእኔ ጋር ከተባበራችሁ ግን ወርቅና ብር ላሞችንና ጥሪቱን ሁሉ እሰጣችኋለሁ ቅዱሳንም መልእክተኛውን ወርቅህና ብርህ ጥሪትህም ሁሉ ከአንተ ጋር ለጥፋት ይሁንህ አሉት።

፱ ይህንም ብለው መምህራቸውን ተከተሉት የንጉሡም ሠራዊት ስለ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ጽናትና ስለ ልጆቹ ጥንካሬ አደነቁ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፲ ወሐረ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እንዘ ፲ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ይህን መዝሙር እያነበበ ሔደ፡፡
- ያነበብ ዘንተ መዝሙረ ወይቤ እግዚአብሔር ያበርህ ሊተ ያድኅኒኒ እግዚአብሔር ያበራልኛል፤ ያድነኛልም፤ ምን ያስፈራኛል? እግዚአብሔር የሕይወቴ መታመኛዋ ነው ምን ያስደነግጠኛል” አለ ይህንም መዝሙር እስከ መጨረሻው አነበበ፡፡ መዝ.፳፮፥፩
- ፲፩ ወበጽሐ ውስተ መካን ዘየኅድር ውስቴቴ ፲፩ ከሚያድርበትም ቦታ ደረሰ በዚያም ከልጆቹ ጋር አደረ፡፡ በዚያም የንጉሡ ሠራዊት፣ መኳንንትና መሳፍንትና የሠራዊቱ አለቆች ሁሉ መጥተው የእግዚአብሔርን ሰው ጠየቁት፡፡
- ፲፪ ወኅደረ እንዘ ይነግሮሙ ኩሎ ሌሊተ ፲፪ ሌሊቱን ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ሲነግራቸው አደረ፤ የገንዘባችሁን መዘረፍ፣ የእጃችሁንና የእግራችሁን መታሰር፣ የጀርባችሁን መገረፍ፣ የሥጋችሁን መታረድ፣ አትፍሩ ዳግመኛም ቢገድልዎችሁ አትፍሩ፤ ሥጋችሁ በዚህ ዓለም ይቀራል ነፍሳችሁ ግን የገደላችሁን በእግዚአብሔር ፊት ይከሰዋልና፤ በእናንተ ላይ ሞት ሥልጣን የለውም፡፡
- ፲፫ ወኅደረ እንዘ ይነግሮሙ ኩሎ ሌሊተ ፲፫ ወይቤሎሙ ኢትፍርሁ ተበርብሮ ንዋይክሙ ሙቃሔ እደዊክሙ ወእገሪክሙ ወተቀሥፎ ዘባንክሙ ወተጠብሐ ወዓዲ ኢትፍርሁ ለእመ ቀተሉክሙ እስመ በድንክሙ ኢትኅደግ ለክሙ በዝየ ወነፍስክሙ ይሰክሩ ለዘቀተለክሙ ቅድመ እግዚአብሔር ወአልቦ እንከ ሥልጣነ ሞት ላዕሌክሙ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፲፫ ወዘንተ ብሂሎ ሖረ ምስለ ደቂቁ እንዘ ፲፫ ይህን ብሎ የንጉሡ ሰራዊት ከደቀ
ይነድእዎሙ ሐራ ንጉሥ ወአብጽሕዎሙ መዛሙርቱ ጋር እየነድዋቸው ሔደ
በሀገረ አረሚ ኅብ ቀተልተ ነፍስ እለ **እግዚአብሔር** የማያውቁ ነፍስ
ኢየአምሮዎ **ለእግዚአብሔር**። ገዳዮች አረማውያን ወዳሉበት ቦታ
አደረሰዋቸው።
- ፲፬ ወእምድኅረዝ ወሰድዎ ምድረ ትግራይ ፲፬ ከዚህ በኋላ ወደ ትግራይ ወሰዱት
ወአብጽሕዎ ኅብ መኰንን ወመኰንን ወደ ገዢውም አደረሱት ገዥውም
አንበሮ ኅብ ካልእ መካን ዘይሰመይ ገረአልታ በሚባል ቦታ አስቀመጠው
ገረአልታ ወለካልኣንሂ ደቂቁ አንበርዎሙ ሌሎች ልጆችን ደግሞ ጽራዕና ገብቶት
ምድረ ጽራዕ ወገብት። በሚባል ቦታ አስቀመጥዋቸው።
- ፲፭ ወነበሩ ቅዱሳን በጾም ወበጸሎት ፲፭ ቅዱሳንም በጾምና በጸሎት ቦታላቅም
ወበዐቢይ ትሕርምት ወውእቱሂ አቡነ ትርሕምት ኖሩ። አባታችን **በጸሎተ**
ሚካኤል ነበረ እንዘ ይዌስክ ጾመ **ሚካኤል**ም በጾም ላይ ጾም በስግደትም
ዲበ ጾም ወሰጊደ በዲበ ሰጊድ ወጻማ ላይ ስግደት በተጋድሎ ላይ ተጋድሎ
በትጋትም ላይ ትጋት እየጨመረ ኖር። በትጋትም ላይ ትጋት እየጨመረ ኖር።
- ፲፮ ወእምዝ በጽሐ ላእከ ንጉሥ ኅብ ፲፮ ከዚህ በኋላ የንጉሡ መልእክተኛ ወደ
መኰንን ወይቤ ያምጽእዎ **ለበጸሎተ** ገዢው ደረሰና የንጉሡን መልእክት
ሚካኤል ከመ ንንግሮ መልእክተ ንጉሥ። እንነግረው ዘንድ **በጸሎተ ሚካኤልን**
ያምጡት አለ።
- ፲፯ ወአብጽሕዎ ለአቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** ፲፯ አባታችን **በጸሎተ ሚካኤልንም**
ወይቤ ላእከ ንጉሥ ሰላም ለከአ በአደረሱት ጊዜ የንጉሡ መልእክተኛ
ይቤለከአ ንጉሥ ንሣእአ ዘንተ ወርቀአ ንጉሡ ሰላም ለአንተ ይሁን። ይህን
ወርቅና ብር ውሰድ ብሎሃል አለ። ወርቅና ብር ውሰድ ብሎሃል አለ።
- ፲፰ ወይቤሎ አቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** ለላእከ ፲፰ አባታችን **በጸሎተ ሚካኤልም** የንጉሡን
ንጉሥ በቅድመ መኰንን ለምንት ሊተ መልእክተኛ በገዢው ፊት ወርቅና ብር
እነሥእ ወርቀ ውብሩረ ኢኮንኩ ቀደሙኒ ለእኔ ምንድን ነው? ቀድሞስ ስለዚህ
በእንተ ዝንቱ ተሰደድኩ እስመ ተሰደጄ የለምን? ለመነኩሴው ለእኔ
ይኔይሰኒ ለመነኩስ እንበር በንዴትየ። በችግር ልኖር ይገባኛልና።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፱ ወይቤሎ ላእከ ንጉሥ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል እመሰ አበይከ ነሢአ ንዋይ ሑር ሀገረ ኢየሩሳሌም ይቤለከ ንጉሥ።

፳ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አሆ አሐውር አነ በትእዛዝከሙ በከመ ትቤሉኒ ወጸበለክሙኒ ዘተለወኒ እነግፍ ለክሙ መልበስየ ዘዲበ ሥጋየ ወዐጽፈ ዘዲበ ዘባንየ ወቆብዐኒ ዘዲበ ርእስየ እገድፍ በቅድሜክሙ።

፳፩ ለምንት አኅፍር ቀዊመ ዕርቃንየ አነኑ እኔይስ እምእግዚእየ ወአምላኪየ እስመ ውእቱ ቆመ ዕራቁ ቅድመ ዐውደ ሰቃልያን ወዘንተ ብሂሎ አርመመ።

፳፪ ወይቤሎ ለላእከ ንጉሥ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ሑር ውስተ መካንክ ወሐረ ላእከ ወነገሮ ለንጉሥ ወሶበ ተፈጸመ ጾመ ፵ ሐረ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ኀበ ዴዴ ንጉሥ ምስለ ደቂቁ ወምስሌሁ መሳፍንት ዘአምጽ አሙ።

፳፫ ወለአከ ንጉሥ ኀበ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እንዘ ይብል ከመ አብእከሰ ኀቤየአ እፈርህአ ከመ ኢትዝልፈኒአ በከመ ዘለፍከኒ ቀዳሚ ወባሕቱ ኦ አባ አስተበቀዐከ ከመ ትኅበር ምስሌየ ወእመሰ አበይከ ሑር ኢየሩሳሌም።

፲፱ የንጉሡም መልእክተኛ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን ገንዘቡን አልቀበልም ካልህ ንጉሡ ወደ ኢየሩሳሌም ሑድ ብሎሃል አለው።

፳ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እሺ እንዳላችሁኝ በትእዛዛችሁ እሑዳለሁ የተከተለኝንም ትቢያ አራግፍላችኋለሁ፤ በሥጋዬ ላይ ያለ ልብሴን፣ በጀርባዬ ያለ መጐናጸፊያዬን በራሴ ላይ ያለ ቆቤን በፊታችሁ እጥልላችኋለሁ።

፳፩ ለምን ዕራቁቴን መቆምን አፍራለሁ። እኔ ከጌታዬና ከፈጣሪዬ እበልጣለሁን እርሱ በሰቃዮች ዐደባባይ ዕራቁቴን ቆሞልና ይህን በሎ ዝም አለ።

፳፪ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም የንጉሡንም መልእክተኛ ወደ ቦታህ ሑድ አለው መልእክተኛውም ሑዶ ለንጉሡ ነገረው አርባው ጾም /ዐቢይ ጾም/ በተፈጸመ ጊዜ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ከልጆቹ ጋር ወደ ንጉሡ ደጅ ሑድ። ያመጣቸውም መስፍን ከእርሱ ጋር ነበር።

፳፫ ንጉሡ ወደ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል እንዲህ ሲል መልእክተኛ ላከ። ወደ እኔ አስገባህ ዘንድ ከዚህ በፊት እንደዘለፍከኝ እንዳትዘልፈኝ እፈራለሁ። ነገር ግን አባት ሆይ ከእኔ ጋር ትተባበር ዘንድ እለምንሃለሁ። አይሆንም ካልህ ግን ኢየሩሳሌም ሑድ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<u>፳፬</u> ወይቤ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አንሰ ምስሌከኒ ኢየሁብር ወንበ ኢየሩሳሌምኒ ኢየሐውር። <u>፳፭</u> ወለእመሰ ፈቀድከ እሑር ኢየሩሳሌም አምጽኦ ለላእክ ዘፈነወ ሊቀ ጳጳሳት እስረነ ሊተኒ ወሎቱኒ በሙቃሔ ወፈንወነ ህየ። <u>፳፮</u> ወይቤ ንጉሥ ኢየአስረከሙ ለከሂ ወሎቱሂ አላ ለሊክ ሑር በእገሪክ <u>፳፯</u> ወይቤ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አንሰ ኢየሐውር እምዝ ደዴከ ወእፈቅድ ፍትሐ ኩነኔ ሞት እምኔከ እመሂ በኩናት ወእመሂ በመጥባሕት እስመ ይኄይሰኒ መዊት እምነቢር ዘእንበለ ፍሬ እስመ ለዘይጸውም ጾሞ አብጠልከ ወለዘይሰግድ ሰጊደ ከላእክ ወተዐጸዋ ምኔታት ወአድባራት በዕብሬተ መንግሥትከ። <u>፳፰</u> ወለአከ ንጉሥ ኅቤሁ እንዘ ይብል እቱኦ ኦ አባ ውስተ ማኅደርከ ከመ ኢትሙት በቊር ወበአስሐትያ ወአስተብቊዕዎ ደቂቁ ቅዱሳን እንዘ ይብሉ ንእቱ ኦ አቡነ ውስተ ማኅደርነ ከመ ኢንማስን በምንዳቤ ቊር ወበአስሐትያ።	<u>፳፬</u> አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እኔ ከአንተ ጋር አልተባበርም ወደ ኢየሩሳሌምም አልሔድም አለ። <u>፳፭</u> ወደ ኢየሩሳሌም እንድሔድስ ከወደድህ የጳጳሳቱ አለቃ የላከውን መልእክተኛ አምጣውና እኔንም እርሱንም በሰንሰለት አሰረህ ወደዚያ ላከን። <u>፳፮</u> ንጉሡም አንተንም እርሱን አላሰራችሁም ራስህ በእግርህ ሒድ እንጂ አለ። <u>፳፯</u> አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እኔ ከዚህ በደጅህ አልሄድም ከአንተም የሞት ፍርድን እፈልጋለሁ በጦርም ቢሆን፤ በሰይፍም ቢሆን ያለፍሬ ከመኖር ሞት ይሻለኛልና የሚጸመውን ጾሙን አስቀርተሃል የሚሰግደውንም ሰግደቱን ከልክለሃልና ገዳማትና አድባራት በዘመነ መንግሥትህ ተዘግተዋልና። <u>፳፰</u> ንጉሡም አባቴ ሆይ በብርድና በውርጭ እንዳትሞት ወደ ቤትህ ግባ ብሎ ላከበት ቅዱሳን ደቀ መዛሙርቱም አባታችን ሆይ በብርድና በውርጭ እንዳትሞት ወደ ቤታችን እንግባ ብለው ማለዱት።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፱ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ይኩን ፈቃድከሙ ወአተወ ምስሌሆሙ ውስተ ማኅደሩ ወአምጽአ ሎቱ መስፍን ድራረ ወአበዩ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ወይቤሎ መስፍን ምንተ ገበርኩ አ አባ።	፳፱ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ፈቃዳችሁ ይሁን ብሎ ከእነርሱ ጋር ወደ ቤቱ ገባ፤ መስፍኑም ራት አመጣለት፤ አባታችንም በጸሎተ ሚካኤልም አልበላም አለ፤ መስፍኑም አባት ሆይ ምን ሠራሁ? አለው።
፴ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አንተስ ምንተሂ ኢገበርከ ወባሕቱ ከመ ኢይትሜካሕ ንጉሥ በንዋዩ ዚአከ ወአስተብቀሃሂ ካዕበ ወአበዩ ወሐረ ውእቱ መስፍን ወነገሮ ለንጉሥ።	፴ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም አንተስ ምንም አልሠራህ ነገር ግን ንጉሡ በአንተ ገንዘብ እንዳይመካ ነው አለው ሁለተኛም ለመነው አይሆንም አለው ያም መስፍን ሂድ ለንጉሡ ነገረው።
፴፩ ወለአከ ንጉሥ ኀበ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል እንዘ ይብል የሀቡከሙ እክለ ሲሳየከሙ ከመ ትግብርዎ በከመ ፈቃድከሙ።	፴፩ ንጉሡም ወደ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል እንደ ወደዳችሁ ትሠሩት ዘንድ ለምግባችሁ እህል ይስጧችሁ ብሎ ላከ።
፴፪ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል ኢንፈቅድ እክለከ እስመ ይኔይሰነ መዊት በረኀብ እምተሴስዮ እክለ ዚአከ።	፴፪ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም የአንተን እህል አንፈልግም የአንተን እህል ከመመገብ በረኀብ መሞት ይሻለናልና አለው።
፴፫ ወሰሚዖ ንጉሥ ዘንተ ተምዐ ወአዘዘ ከመ ኢያቅርቡ ኀቤሆሙ ኢእደ ወኢአንሰተ ከመ ኢይሀብዎሙ ዘይበልዑ።	፴፫ ንጉሡም ይህን ሰምቶ ተቈጣ ወንዶችንም ሴቶችንም ወደ እነርሱ እንዳይቀርቡ የሚበሉትም እንዳይሰጥዋቸው አዘዛቸው።
፴፬ ወይቤ እምከመ ረከበሙ ዐጸባ ወረኀብ ይትመጠዉ። እምእዴየ ወእሙንቱሂ አጥብዑ ከመ ኢይትመጠዉ እምእዴሁ።	፴፬ ችግርና ረኀብ ካገኛቸው ከእጄ ይቀበላሉ አለ፤ እነርሱም ከእጁ ላለመቀበል ጨከኑ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፴፭ ወረከብዎ ሐራሁ ለንጉሥ ለአሐዱ መነኮስ እንዘ ይጸውር ሐምለ ዘነሥአ በሄጡ ወወሰድዎ ወአብጽሕዎ ኀበ ንጉሥ ወአዘዘ ከመ ይዝብጥዎ በጥብጣቤ ወሞተ ውእቱ መነኮስ እንዘ ይዘብጥዎ።

፴፮ ወካዕበ አዘዘ ንጉሥ ከመ ይሰድዎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ምድረግሎ ማከዳ ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አንሰ ኢየሐውር ወእምዝ አዘዘ ንጉሥ ከመ ይንሥእዎ በኀይል ምስለ ደቂቁ ወነሥእዎሙ በኀይል።

፴፯ ወሐረ ውእቱኒ በሰላመ እግዚአብሔር ምስለ ደቂቁ ወእንዘ የሐውር ፩ ዕለተ ቀደምሙ በፍኖት እምኩሎሙ ደቂቁ።

፴፰ ወሶበ በጽሑ ይቤሎሙ ምንትኑዝ በላዕሌከሙ ወይቤልዎ ደቂቁ ንስቲት ሐሪጽ ዘይከውን ድራረ ለሕሙማን።

፴፱ ወይቤሎሙ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አንትሙኑ ትኔይሱ ኀልዮ ሲሳይ ለሕሙማን እምአቡሆሙ ዘበሰማያት። ወነሥአ ኩሎ ጸረ ዘውስተ መትከፍቶሙ ወገደፈ ወስተ ምድር ኢኀደገ ሎሙ ኢሐሪጸ ለደራር ወኢመስኒቅተ ለፍኖት ኢጸሕለ በዘይበልዑ ወኢጽዋዐ በዘይሰትዩ።

፴፭ የንጉሡም ወታደሮች አንዱን መነኩሴ በዋጋ የገዛውን ጎመን ተሸክሞ አገኙት ወስደው ወደ ንጉሡ አደረሱት፤ በጅራፍም እንዲገርፉት አዘዘ ያም መነኩሴ እየገረፉት ሳለ ሞተ።

፴፮ ዳግመኛም ንጉሡ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልን ወደ ገሎ ማከዳ ይወስዱት ዘንድ አዘዘ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም እኔ ከዚህ አልሔድም አለው ከዚህ በኋላ ንጉሥ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በኀይል /በግድ/ እንዲወስዱት አዘዘ በግድም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወሰድዋቸው።

፴፯ እርሱም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በእግዚአብሔር ሰላም ሔደ። አንድ ቀንም ሲሔድ ሁሉንም ደቀ መዛሙርት ቀደማቸው።

፴፰ በደረሱም ጊዜ በእናንተ ያለው ይህ ምንድን ነው? አላቸው። ለሕሙማን ራት የሚሆን ትንሽ ዱቄት ነው አሉት።

፴፱ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ከሰማያዊ አባታችሁ ደልቅ ለሕሙማን ምዝበ በማሰብ እናንተ ትሻላላችሁን አላቸው በትከሻቸው የተሸከሙትን ሁሉ ይዞ ወደ ምድር ጣለው። ለእርት የሚሆን ዱቄትን በመገድ የሚይዙበትን ከረጢትም ቢሆን የሚበሉበትን ጸሕልና የሚጠጡበትን ጽዋም አልተወላቸውም።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፱ ወኢያትረፈ እምነ ኩሉ ቁሳቁሲሆሙ ያለንበለ ምርጉዝ ዘውስተ እደዊሆሙ ወመክርየ ሐጺን በዘይቀበሩ ምውታኒሆሙ ወአዘዘ ይቅድምዎ ወዘንተ ገብረ ከመ ኢየንሥኡ ዘገደፈ	፱ በእጃቸው ካለ በትርና ሙታንን ከሚቀብሩበት የብረት መቆፈሪያ በስተቀር ምንም አላስቀረም፤ ቀድመውትም እንዲሔዱ አዘዘ፤ የጣለውን እንዳያነሡ ይህን አደረገ፡፡
፺፩ አንከርዎ ለዝ ብእሴ እግዚአብሔር ዘገደፋ ለነፍሱ ኀበ እግዚአብሔር ወእግዚአብሔር ተወክፋ ለነፍሱ ከመጽንሐሐ ዕጣን ሣቀያ ለነፍሱ በጾም ወበትሕርምት በቀዊም ወበሰጊድ በከዊነ ስምዕ ወበቅሥፈታት፡፡	፺፩ ነፍሱን በእግዚአብሔር የጣላት ይህን የእግዚአብሔር ሰው አድንቁት እግዚአብሔርም ነፍሱን እንደ ዕጣን መሥዋዕት ተቀበላት ነፍሱን በጾም፤ በትርሕምና፤ በመቆም፤ በስግደት፤ ሰማዕት /ምስክር/ በመሆን በግርፋትም አሠቃያት፡፡
፺፪ ወበቤተ መቅደስኒ ይተግህ ከመ መላእክት እምቅድመ ቅኔ ወበገብረ ሌሊትኒ ይሰግድ ይውሕዝ ሐፉ ከመ አንቅዕተ ማያት፡፡	፺፪ በቤተ መቅደስም የቅኔ ማኅሌቱ አገልግሎት ከመጀመሩ በፊት እንደ መላእክት በትጋት ያመሰግናል በሌሊትም ሲሰግድ ወዙ እንደ ፈሳሽ ውኃ ይወርዳል፡፡
፺፫ ወእምዝ ይወፅእ እምቤተ መቅደስ ወይበውእ ውስተ ቤተ መንደሩ፡፡ ወይነሥእ ፍሕመ በመውሰድ እሳት ወይወዲ ውስተ ማዕጠንት ወየዐጥን እንዘ የዐውድ ምሥዋዕ ወጸሎተ ዕጣን ይደግም በአፋሁ ወያርሕስ በነቅዕ አንብዑ ዐውደ ምሥዋዕ፡፡	፺፫ ከዚህ በኋላ ከቤተ መቅደስ ወጥቶ እሳት ወደሚነድበት ይገባል፤ በእሳት መውሰጃም ፍሕሙን ወስዶ በማዕጠንቱ ጨምሮ መሠዊያውን እየዞረ ያጥናል፤ ጸሎተ ዕጣንም በአፋ ይደግማል፤ በእንባውም መሠዊያውን ያርሰዋል፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፵፬ ወዲበ ጸሎተ ዕጣን ይዌስክ አንብቦ መዝሙር ዘ፻፲ ወጅ እንዘ ይብል አሌፍ ብፁዓን እለ ንጹሐን እስከ ተፍጻሜቱ።	፵፬ በጸሎተ ዕጣንም ላይ መቶ ዐሥራ ስምንተኛውን መዝሙር “በመንገዳቸው ንጹሐን የሆኑ” እያለ እስከ መጨረሻው ይጻልያል።
፵፭ ወካዕበ ይሰግድ በከመ ቀዳሚ ወየዐጥን እንዘ ይበኪ ወይትማሐለል ወከመዝ ይገብር ፲ወ፪ ጊዜ ወእምዝ የሐውር ኀበ ምስካቦሙ ለቅዱሳን ወይቤሎሙ ጥቅዑ ደወለ ከመ ይትጋብኡ ለቅኔ ገብረ ሌሊት።	፵፭ ዳግመኛም እንደ መጀመሪያው ይሰግዳል እያለቀሰም ያጥናል ዐሥራ ሁለት ጊዜም እንደዚህ ያደርጋል፤ ከዚህ በኋላ ቅዱሳን ወደተኙበት ይሔዳል ለማኀሌቱ አገልግሎት ይሰበሰቡ ዘንድ ደወል ደውሉ ይላቸዋል።
፵፮ ወውእቱስ ይበውእ ውስተ ጸማዕቱ ወይበይት እንዘ ይግዕር ከመ መጽብሐዊ ወእንዘ ይዘብጥ እንግድዓሁ በኀይል ወይበኪ ከመ ዘማዊት ዘሐጸበት እገሪሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ በአንብዓ ወለለ ጽባሑ ይነድድ ልቡ በፍቅረ አምላኩ።	፵፮ እርሱ ግን ወደ ዋሸው ገብቶ እንደዚያ ቀራጭ እየጮኸና ደረቱንም እየደቃ ያድራል በእንባዋ የጌታችን ኢየሱስን እግር እንዳጠበች ዘማዊትም ያለቅሳል፤ በየ ቀኑም ልቡ በአምላኩ ፍቅር ይቃጠላል።
፵፯ ወአልቦ አመ ይቁርር ወለለዕለቱ ይትኔየል ከመ ይባእ እንተ መቃዐን ውስተ ገድለ ቅድሳን በጸዊም ዘምስለ ትርሕምት ወበቀዊም ዘምስለ ሰጊድ በከዊነ ስምዕ ዘምስለ ቅሥፈታት በከዊነ ሐዋርያ ዘምስለ ስብከት በከዊነ ነቢይ ምስለ ራእየ ኀቡአት	፵፯ የሚቀዘቅዝበትም ጊዜ አልነበረም። ከትርሕምት ጋር በመጻም ከስግደትም ጋር በመቆም፤ ከግርፋትም ጋር ምስክር በመሆን፤ ከስብከትም ጋር ሐዋርያ በመሆን፤ ምስጢራትን ከማየት ጋር ነቢይ በመሆን፤ ጭንቅ /ከባድ/ ወደ ሆነ የቅዱሳን ገድል ይገባ ዘንድ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፵፯ ወይነግሮሙ ለአኅው ይኩን ዘሀሎ ከመ
ዘሀለወ ወሎሙኒ ይነግሮሙ ዘገብሩ
ኅጣውኢሆሙ፡፡

፵፱ ወይቤሎሙ አንተ ዘንተ ገበርከ ወከመዝ
ነስሕ ከመዝ ጹም ወእሙንቱሂ
ይፈርህዎ በኅበ ኢሀሎ ከመ ዘሀሎ
ምስሌህሙ ወይሬስይዎ ከመ
ዘይሬእሶሙ፡፡

ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሎ ምሳሌነ ለዓለም
ዓለም አሜን፡፡

ምዕራፍ ፲፩

፩ ወይእዜኒ ንግባእ ኅበ ዜና ነገር ከመ
ንዜኑ ዘከመ አብጽሕዎ ምድረ ግሎ
ማኪዳ፡፡

፪ ወሶበ በጽሐ ተቀበልዎ ቅዱሳን በፍሥሐ
ወበሐሤት ወዝውእቱ አስማቲሆሙ
ማርቆስ **ወክርስቶስ** አምነ ወአባ ሲኖዳ
ወማማስ፡፡

፫ ወሶበ ርእይዎ ተፈሥሐ ፈድፋዶ
ወይቤሎ ማማስ አነ አርእየከ በአተ
ኩኩሕ ኅበ ትገብር ለከ ጸማዕተ
ወይቤሎ አቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** በል
ምርሐኒ ወአርአዮ ውእቱ በአተ ኩኩሕ
ወተፈሥሐ አቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** ሶበ
ርአያ ለይእቲ በአተ ኩኩሕ ወደቂቁስ
ጸልእዎ፡፡

፶፯ ለወንድሞችም ይሆን ዘንድ ያለውን
እንደ ሆነ ይነግራቸዋል ለእነርሱም
ያደረጉትን ኅጢአት ይነግራቸዋል፤

፶፱ አንተ ይህን አድርገሃል እንደዚህ
ንስሐ ግባ እንደዚህም ጹም
ይላቸዋል፡፡ እነርሱም ባልነበረበት
ጊዜ እነርሱ ጋር እንዳለ በመቁጠር
ይፈሩታል እንደሚያያቸውም
ያደርጉታል፡፡

ጸሎቱና በረከቱ ከሁላችን ጋር
ለዘላለሙ ይኑር አሜን፡፡

ምዕራፍ ዐሥራ አንድ

፩ አሁንም ወደ ግሎ ማኪዳ ምድር
እንዳደረሱት እንናገር ዘንድ ዜናውን
ወደ መናገር እንመለስ፡፡

፪ በደረሰም ጊዜ ቅዱሳን በፍጹም ደስታ
ተቀበሉት፤ ስማቸውም ይህ ነው
ማርቆስ፤ **ክርስቶስ** አምነ አባ ሲኖዳ
እና ማማስ፡፡

፫ ባዩትም ጊዜ እጅግ ደስ አላቸው
ማማስም ማደሪያ የምሥራበት የዐለት
ዋሻ እኔ አሳይሃለሁ አለው አባታችን
በጸሎተ ሚካኤልም በል አሳየኝ
አለው እርሱም የድንጋዩን ዋሻ
አሳየው አባታችን **በጸሎተ ሚካኤልም**
ያችን የድንጋይ ዋሻ ባዩት ጊዜ ደስ
አለው፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን ጠሉት፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፬ ወይቤልዎ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ፬ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልንም
 ጎድግ አባ ዛተ መካነ እስመ ሕስምት አባታችን ሆይ ይህችን ቦታ ተው
 ይእቲ ወጽንዕት ንጎሥሥ ለከ ካልአ መጥፎ ናትና ለዐይን ደስ የሚያሰኝ
 መካነ ዘይኤድም ለዐይን። ሌላ ቦታ እንፈልግልህ አሉት።
- ፭ ወ ይ ቤ ሎ ሙ አ ቡ ነ በ ጸ ሎ ተ ፭ አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም ይህች
 ሚካኤል ዛቲ ይእቲ ምዕራፍየ ለዘለዓለሙ ማረፊያዬ ናት፤ በዚህ
 ለዓለም ወዝየ አጎድር እስመ እኖራለሁ፤ መርጫታላሁና አላቸው፤
 ጎረይክዋ ወአጎዘ ይቅሪ ይእተ ያንም ድንጋይ ይወቅር ጀመር ደቀ
 ኩኩሐ ወደቂቁኒ ወቀሩ ምስሌሁ መዛሙርቱም በልባቸው እያዘኑ
 እንዘ የሐዝኑ በልቦሙ። ከእርሱ ጋር ጠረቡ።
- ፮ ወበዕለተ ዐርብ ለአከ ጎበ ፮ ዓርብ ቀንም ቅዱሳን ወደ ሆኑ
 ቅዱሳን ማርቆስ ወክርስቶስ አምነ ማርቆስና ክርስቶስ አምነ ወደ አባ
 ወአባ ሲኖዳ እንዘ ይብል ሰኑየ ሲኖዳም መቃብሬን ትቆፍሩ ዘንድ
 በነግህ ንዑአ ምስለ ደቂቅክሙአ ከተማሪዎቻችሁ ጋር ሰኞ በጥዋት ኑ
 ከመ ትክርዩአ መቃብርየ። ብሎ ላከ።
- ፯ ወበሳኒታ በሰንበተ አይሁድ ወፅአ ፯ በማግሥቱም በቀዳሚት ሰንበት ሀገር
 አፍአ ከመ ይርአይ ሀገረ ወምስሌሁ ያይ ዘንድ ወደ ውጭ ወጣ፤ ከእርሱም
 ወልዱ ዕንባቆም ወረከቡ መቃብረ ጋር ደቀ መዝሙሩ ዕንባቆም ነበር
 ሐዲሰ እንዘ ይወፅእ በድን ከውስጡ በድን የሚወጣበት አዲስ
 እምውስቴቱ። መቃብርን አገኙ።
- ፰ ወይቤሎ ዕንባቆም ኢጼአከኑ አባ ፰ ዕንባቆምም አባት ሆይ አልሸተተህምን?
 ወይቤሎ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል አለው አባታችን በጸሎተ ሚካኤልም
 አንተሂ ጌሠመ ትገድፎ ለአቡከ አንተም ነገ አባትህን ወደ መቃብር
 ውስተ መቃብር ወይቤሎ ዕንባቆም ትጥለዋለህ አለው፤ ደቀ መዝሙር
 ወልዱ ለመቃብርኑ ኢንበቀዕከ ኦ ዕንባቆምም አባት ሆይ ለመቃብርም
 አባ። ሳንሆንህ እንቀራለን አለው።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<p>፱ ወዘንተ ነገረ እምድኅረ ተበሃሉ ፱ ይህን ነገር ከተባባሉ በኋላ
ገብኡ ኅበ ማኅደሪሆሙ ወበሳኒታ ወደየቤታቸው ገቡ፤ በማግሥቱም
ዕለተ እሑድ ወዐለ እንዘ ይምዕዶሙ እሑድ ቀን ደቀ መዛሙርቱን
ለደቂቁ በመጽሐፈ ነቢያት በነቢያት መጽሐፍና በኤፍሬም
ወኤፍሬም ውዳሴ ሲመክራቸው ዋለ፡፡</p>	<p>፲ ወእንዘ ይምዕዶሙ ይበኪ ወይግዕር ፲ ሲመክራቸውም ያለቅስና ይጮህ
ወሶበ መስየ ጸለየ በአስተርከቦ እስከ ነበር በመሸም ጊዜ እስከ ሌሊት
መንፈቀ ሌሊት ወእስከ ንቅወተ ደርሆ፡፡ እኩሌታና እስከ ዶሮ ጩኸት
ተንበርክኮ ጸለየ፡፡</p>
<p>፲፩ ወእምዝ ይቤሎ ለአሐዱ ረድእ ፲፩ ከዚህ በኋላ ስሙ አቤል የሚባል
ዘስሙ አቤል ነዐ ንረድ ውስተ በአት አንዱን ደቀ መዝሙርና ወደ ዋሻው
ወእምዝ ወፅአ እኒዞ ምርጉዝ ወቦአ እንውረድ አለው ከዚያም ምርጉዙን
ውስተ በአት ወጸለየ በከመ ይዞ ወጣ ወደ ዋሻውም ገብቶ
ያለምድ፡፡ እንዳስለመደ ጸለየ፡፡</p>	<p>፲፪ ከዚህ በኋላ ስሙ አቤል የሚባል ከዚህ በኋላ ያን ደቀ መዝሙር ሒድ
ወንድሞችህን ጥራቸው አለው ከዚህ በኋላ በመስቀል ምልክት ፊቱን
ዐማተበ ቦታውንም በአራቱ መዓዝን ባረካት፡፡</p>
<p>፲፫ ወእምዝ ይቤሎ ለውእቱ ረድእ ሑር ፲፫ ከዚህ በኋላ ያን ደቀ መዝሙር ሒድ
ጸውዖሙ ለአኅዊከ ወእምድኅረዝ ወንድሞችህን ጥራቸው አለው ከዚህ
ዐተበ ገጸ በትእምርተ መስቀል ወዐተባ በኋላ በመስቀል ምልክት ፊቱን
ለገጸ መካን እንተ ፬ ገበዋቲሃ፡፡</p>	<p>፲፬ ከዚህ በኋላ ያን ደቀ መዝሙር ሒድ ወንድሞችህን ጥራቸው አለው ከዚህ
በኋላ በመስቀል ምልክት ፊቱን ዐማተበ ቦታውንም በአራቱ መዓዝን
ባረካት፡፡</p>
<p>፲፭ ወእምዝ ሰፍሐ እደዊሁ ወእገሪሁ ፲፭ ከዚህ በኋላ እጁንና እግሩን ዘረጋ፡፡
ወመጠወ ነፍሱ ውስተ እደ ፈጣሪሁ ነፍሱንም በፈጣሪው እጅ ሰጠ፡፡
ወሞተ ዘእንበለ ጸዕር በከመ ይቤ ዳዊት የጽድቅ ሰው ሞት
ዳዊት ከቡር ሞቱ ለጻድቅ በቅድመ በእግዚአብሔር ፊት ከቡር ነው
እግዚአብሔር፡፡ እንዳለ ያለ ጸዕር ሞተ፡፡</p>	<p>፲፭ ከዚህ በኋላ እጁንና እግሩን ዘረጋ፡፡ ነፍሱንም በፈጣሪው እጅ ሰጠ፡፡
ዳዊት የጽድቅ ሰው ሞት በእግዚአብሔር ፊት ከቡር ነው
እግዚአብሔር፡፡ እንዳለ ያለ ጸዕር ሞተ፡፡</p>

መዝ. ፻፲ ፩፥፮

መዝ. ፻፲ ፩፥፮

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፬ ወወፅአት መንፈሱ ንጽሕት እምነ ፲፬ ንጽሕት ነፍሱ ከቅድስት ሥጋው ስለ ንጽሕት ሥጋ ወነገደት ኅቤሁ ለመኰንን ግርፋቱ የሰማዕትነት አክሊልን፤ ስለ ጽድቅ ከመ ይንሣእ አክሊል ስምዕ ድንግልናውም የንጽሕና አክሊልን፤ ስለ በእንተ ቅሥፈታቲሁ ወአክሊል ንጽሕ ትምህርቱ መዓዛም የክህነት በእንተ ድንግልናሁ ወአክሊል ክህነት አክሊልን ይቀበል ዘንድ ወደ እውነት በእንተ መዐዛ ትምህርት። ፈራጅ ሔደች።	፲፭ ትትፌሣሕ ፍጹመ በሐሣት ተስፋሃ ፲፭ ቅዱሳን ከተቀበሉት መከራ የቀረባት በእንተ ድንግልናሁ ወአክሊል ክህነት አክሊልን ይቀበል ዘንድ ወደ እውነት በእንተ መዐዛ ትምህርት። ፈራጅ ሔደች።
፲፮ ንግባእኬ ኅብ ጥንተ ዜና ሞቱ ወሶበ ፲፮ ወደ ቀደመ የዕረፍቱ ዜና እንመለስ በጽሑ ደቂቁ ረከብዎ ዘከመ ሞተ። ደቀ መዛሙርቱ በደረሱ ጊዜ እንዳረፈ አገኙት።	፲፯ በግንባራቸውም ወደ መሬት ተደፍተው እንዲህ እያሉ አለቀሱ። አባት ሆይ አባት ሆይ አንተ የከበረ ዕንቁስ ስትሆን እንዴት በበረሃ ወደቅህ? አባት ሆይ አባት ሆይ ንጹሕ ወርቅ የጠራም ብር ስትሆን በምትሸት ዋሻ እንዴት ተሰበሰብህ አባት ሆይ አባት ሆይ ምድራዊ መልአክ ስትሆን አፍህን ማን ዘጋው? የከንፈሮችህንስ ምስጋና ማን አስቀረው።
፲፰ አ አባ አባ መኑ ይነገረኝ እም ይእዜ ፲፰ አባት አባት ከዛሬ ጀምሮ በስውር ኅግወኢነ ዘገበርኝ በኅቡእ ወይጌሥጸኝ የሠራነውን ኅጢአት ማን ይነግረናል። እንመለስ ዘንድ ማን ይገሥጸናል።	፲፱ አ አባ አባ መኑ ይነገረኝ እም ይእዜ ፲፱ አባት አባት ከዛሬ ጀምሮ በስውር የሠራነውን ኅጢአት ማን ይነግረናል። እንመለስ ዘንድ ማን ይገሥጸናል።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<p>፲፱ አባ አባ መኑ ሐዋርያ ዘይሰብክ ፲፱ አባ አባት ሆይ ከዛሬ በኋላ
እምይእዜ በዐውደ ነገሥት ወይከውን
ላቲ ቀዋሜ ለቤተ ክርስቲያን፡፡</p>	<p>አባ አባት ሆይ ከዛሬ በኋላ
በነገሥታት ዐደባባይ የሚሰብክ፤
ለቤተ ክርስቲያንም ጠበቃ
የሚሆንለት ሐዋርያ ማን ነው?</p>
<p>፳ አባ አባ ሰማዕተ ክርስቶስ መኑ ፳ አባ አባት ሆይ ከዛሬ ጀምሮ
እምይእዜ ዘይቀንዕ በእንተ ዐቂበ ትእዛዝ
ወይትወከፍ ሕማማተ በእንተ ሕጉ
ወሥርዐቱ፡፡</p>	<p>አባ አባት ሆይ ከዛሬ ጀምሮ
የክርስቶስ ምስክር የሚሆን ትእዛዙስ
ስለ መጠበቅ የሚቀና፤ ስለ ሕጉና ስለ
ሥርዐቱም መከራን የሚቀበል ማን ነው?</p>
<p>፳፩ አባ አባ አበ መነኮሳት መኑ ፳፩ የመነኮሳት አባት አባት ሆይ
ይምዕዶሙ ለባሕታውያን ወይሔውጾሙ
ለገዳማውያን፡፡</p>	<p>የመነኮሳት አባት አባት ሆይ
ባሕታውያንን ማን ይመክራቸዋል?
ገዳማውያንን ማን ይጎበኛቸዋል /
ይጠይቃቸዋል/?</p>
<p>፳፪ አባ አባ ዐምደ ሃይማኖት መኑ ያጸንዓ ፳፪ አባት አባት ሆይ የሃይማኖት ምስሉ
ለቤተ ክርስቲያን በዘ ኢትትነሠት
አረፍታ ወዘኢያንቀለቅል ቀመራ፡፡</p>	<p>አባት አባት ሆይ የሃይማኖት ምስሉ
ነህ የቤተ ክርስቲያን ግድግዳዋ
እንዳይፈርስ ጣራዋም እንዳይነዋወጥ
ማን ያጸናታል?</p>
<p>፳፫ አባ ኖላዊ መኑ ይሬዒ አባግዒከ ውስተ ፳፫ አባት መልካም እረኛ ነህ በነቢያት
ቤተ ነቢያት ወያኣትዎን ውስተ አጸደ
ሐዋርያት፡፡</p>	<p>አባት መልካም እረኛ ነህ በነቢያት
ቤት በጎችህን ማን ይጠብቃቸዋል
በሐዋርያትስ በረት የሚያስገባቸው
ማን ነው?</p>
<p>፳፬ አባ አባ ተቅዋመ ማኅቶት መኑ ያበርህ ፳፬ አባ አባት ሆይ የብርሃን መቅረዝ ነህ
እምይእዜ ውስተ ምድረ ኢትዮጵያ፡፡</p>	<p>አባ አባት ሆይ የብርሃን መቅረዝ ነህ
እንግዲህ በኢትዮጵያ የሚያበራ ማን
ነው?</p>
<p>፳፭ አባ አባ ንጹሕ ከመ ሐሊብ አባ አባ ፳፭ አባ አባ እንደ ወተት ንጹሕ ነህ አባ
ጥዑም ከመ መዐር አባ አባ ምዑዝ ከመ
ዕፍረት ዘአልበስጥሮስ፡፡</p>	<p>አባ አባ እንደ ወተት ንጹሕ ነህ አባ
አባ እንደ መዐርም የምትጣፍጥ ነህ፡፡
አባት አባት እንደ አልባስጥሮስ
ሽቱም መዓዛህ ጣፋጭ ነው፡፡</p>

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፮	አባ አባ ሞሉአ በረከት ከመጠለ	፳፮	አባ አባ በጽዮን ተራራ እንደሚወርድ
	አርሞንኤም ዘይወርድ ዲበ አድባረ		እንደ አርሞንኤም ጠልም በረከትን
	ጽዮን፡፡		የተመላህ ነህ፡፡
፳፯	አባ አባ ፍሡሕ ዘያስተፌሥሕ ቃላቲሁ	፳፯	አባ አባት ሆይ ደስ የተሰኘህ ነህ፡፡
	እምወይን፡፡		ቃልህም ከወይን ይልቅ ደስ ያስኛል፡፡
፳፰	አባ አባ መምህር ዘይጸብት እምቃለ	፳፰	አባት አባት በመጻሕፍት ቀል
	መጻሕፍት ወከሣቴ ኅቡአተ አሪት		የምትዋኝ በአሪትና በነቢያት
	ወነቢያት፡፡		የተሰወረውን ምስጢርም የምትገልጽ
			ነህ፡፡
፳፱	ወፈጺሞሙ ሰቄቃወ ቀበርዎ ደቂቁ	፳፱	ልቅሶአቸውንም ከፈጸሙ በኋላ
	ምስለ ፬ቱ እደው ጸድቃን ወቅዱሳን		ጸድቃንና ቅዱሳን ከሆኑ አራት ሰዎች
	ውስተ በአተ ከኩሒ ዘወቀረ ለሊሁ		ጋር ማረፊያ ትሆነው ዘንድ ራሱ
	ከመ ትኩኖ ጸማዕተ፡፡		በጠረባት የድንጋይ ዋሻ ቀበሩት፡፡
፴	ናስተበፅዓ ለይእቲ ከኩሒ እስመ	፴	ያችን ዐለት እናመሰግናታለን
	ተመሰለት በበአተ ካእበት ዘገራህተ		አብርሃም ይስሐቅ ያዕቆብም
	ኤፍሮን ኬጥያዊ ዘተቀብሩ ውስቴቱ		በውስጡ በተቀበሩበት ድርብ ክፍል
	አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ፡፡		ባላት በኬጢያዊው በኤፍሮን እርሻ
			ትመሰላለችና፡፡
፴፩	ካዕበ ተመሰለት በከኩሒ ኮሬብ	፴፩	ሁለተኛም የእግዚአብሔር ጀርባ
	ዘአስተርአየ በውስቴታ መዕዘሪሁ		በተሰነጠቀ ዐለት በታየባት በኮሬብ
	ለእግዚአብሔር እንተ ስቀረተ		ዐለት ትመሰላለች ዘፀ.፴፫፡፳፩
	ከኩሒ፡፡ ዘፀ.፴፫፡፳፩		
፴፪	ወዓዲ ተመሰለት በከኩሒ እንተ ሰጠቃ	፴፪	ዳግመኛም ኤርምያስ በሰነጠቃት
	ኤርምያስ ወወደየ ውስቴታ ንዋየ ግበሪሃ		የደብተራ አሪትንም ንዋያተ ቅድሳት
	ለደብተራ ወእምዝ ኮነቶ ከመ ግልወተ		ባስቀመጠበት ዐለት ተመሰለች ከዚህ
	ሐጺን፡፡		በኋላ እንደ ብረት መሸፈኛ ሆነችው፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፴፫ ወካዕበ ተመሰለት በኩኩሕ ዘአድያመ ፴፫ ዳግመኛም በግብጽ አውራጃ ባለች ግብጽ ዘተሥዕለ እራህ እግዚእ ዲቤሃ የጌታችን መሐል እጅ በጭቃ ከመ ዘጽቡር ናሁ ዐሠረ እዴሁ እስከ እንደሚሣል በተሣለበት ዐለት ዮም።	፴፫ ዳግመኛም በግብጽ አውራጃ ባለች የጌታችን መሐል እጅ በጭቃ እንደሚሣል በተሣለበት ዐለት ተመሰለች እነሆ የእጁ ምልክት እስከ ዛሬ አለ።
፴፬ ንግባእ እንከሰ ንንግር ዘከመ ነበሩ ፴፬ ቅዱሳን በዚያች ቦታ በኅዘንና በልቅሶ ቅዱሳን ውስተ ይእቲ መካን በሐዘን እንደነበሩ እንናገር ዘንድ እንመለስ። ወበብከይ እስመ ፈላስያን እሙንቱ ስደተኞች ናቸውና የሀገሩንም ጠባይ ወኢያእመሩ ግእዘ ብሔር ወሰብአ የሀገርኒ እኩያን ጥቀ እሙንቱ ወአልበሙ ሰዎች እጅግ ከፉዎች ነበሩ የእግዚአብሔርም ምሕረት በልባቸው አልነበራቸውም።	፴፬ ቅዱሳን በዚያች ቦታ በኅዘንና በልቅሶ እንደነበሩ እንናገር ዘንድ እንመለስ። ስደተኞች ናቸውና የሀገሩንም ጠባይ ወያውቁም፤ የሀገሩም ሰዎች እጅግ ከፉዎች ነበሩ የእግዚአብሔርም ምሕረት በልባቸው አልነበራቸውም።
፴፭ ወእምድኅረ ጉንዱይ መዋዕለ ዓመታት ፴፭ ከብዙ ዓመታት በኋላም ደቀ ፈቀዱ ደቂቁ ከመ ያፍልስዎ ኅበ ካልእ መዛን በጽሚት።	፴፭ ከብዙ ዓመታት በኋላም ደቀ መዛሙርቱ ዐፅሙን ወደ ሌላ ቦታ በሰውር ሊያፈልሱት ወደዱ።
፴፮ ወሶበ አውፅኡ አዕፅምቲሁ ዘየብሳ ፴፮ የደረቁ ዐፅሞቹንም ባወጡ ጊዜ ብዙ ብዙኅ ቆሙ ወኢተክህሎሙ ከመ ሰዓት ቆሙ ወደ ሳጥኑም ማስገባት ያብእዎ ውስተ ሳጁን እስመ ነዊህ አልተቻላቸውም ረጅም ነውና አንድ አጥብአ ወአኀዘ አቀሃይዖጸ እገሪሁ ከመ ሰውም ጉልበቱን ያጥፍ ዘንድ የእግሩን መገጣጠሚያ አጥብቆ ያዘ። ይእጽፍ አብራኮ ወእምዝ ውሕዘ ደም ከዚያም በሕይወት እንዳለ ሰው ብዙ ዐቢይ ከመ ዘሕያው ብእሲ።	፴፮ የደረቁ ዐፅሞቹንም ባወጡ ጊዜ ብዙ ሰዓት ቆሙ ወደ ሳጥኑም ማስገባት አልተቻላቸውም ረጅም ነውና አንድ ሰውም ጉልበቱን ያጥፍ ዘንድ የእግሩን መገጣጠሚያ አጥብቆ ያዘ። ከዚያም በሕይወት እንዳለ ሰው ብዙ ደም ፈሰሰ።
፴፯ ወአንከሩ ቅዱሳን በእንተ ዘውሕዘ ደም ፴፯ ቅዱሳንም ከቆየው ዐፀም ስለፈሰሰው እምዐፅም ዘበልየ ወለውእቱሰ ብእሲ ደም አደነቁ። ያንም ሰው ተቈጡት ተምዕዎ እስመ ደፈረ ዐጺፈ ዐፅም የክርስቶስ ሰማዕት የጉልበቶቹን ዐፅም አብራኪሁ ለሰማዕተ ክርስቶስ። ለማጠፍ ደፍሮአልና።	፴፯ ቅዱሳንም ከቆየው ዐፀም ስለፈሰሰው ደም አደነቁ። ያንም ሰው ተቈጡት የክርስቶስ ሰማዕት የጉልበቶቹን ዐፅም ለማጠፍ ደፍሮአልና።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፴፯ መንከርኬ ግብረ **እግዚአብሔር** በላዕለ ፴፰ **የእግዚአብሔር** ሥራ በቅዱሳን ላይ
ቅዱሳኒሁ ወእምድኅረ ሞቱሙሂ የዐቢ ድንቅ ነው፤ ከሞቱም በኋላ
ሞገሶሙ እምዘ በሕይወቶሙ፡፡ ባለሟልነታቸው በሕይወታቸው
ከነበራቸው ባለሟልነት ይበልጣል፡፡
- ፴፱ አማንኬ ዘይቤ ዳዊት ብዙኅ ሕማሞሙ ፴፱ ዳዊት “የጻድቃን መከራቸው ብዙ ነው፡፡
ለጻድቃን ወእም ኩሉ ያድኅኖሙ **እግዚአብሔር እግዚአብሔር** የዐቅብ **እግዚአብሔር** አጥንቶቻቸውን ሁሉ
ኩሎ አዕፅምቲሆሙ ወኢይትቀጠቀጥ ይጠብቃል፤ ከእነርሱም አንዱ
አሐዱ እምወስቴቶሙ መዝ.፴፫፡፲፯ አይሰበርም” ያለው እውነት ነው፡፡
መዝ.፴፫፡፲፯
- ፵ ወእምዘ አፍለሱ አዕፅምቲሁ ለሰማዕት ፵ ከዚህ በኋላ የሰማዕቱን ዐፅም ወደ
ውስተ ካልእ መካን ወአንበሩ ህየ እስከ ሌላ ቦታ አፈለሱት /ወሰዱት/ እስከ
ምጽአቱ ለአባ ያዕቆብ ዐቢይ ጳጳስ ኢትዮጵያ ደምጽኡ ሎቱ አዕፅምቲሁ **ለአቡነ**
በጸሎተ ሚካኤል፡፡ አባ ያዕቆብ መምጣትም ከዚያ አስቀመጡት፤
እርሱም የአባታችን **በጸሎተ**
ሚካኤልን ዐፅም ያመጡለት ዘንድ
አዘዘ፡፡
- ፵፩ ወሶበ አብጽሑ ሎቱ ተፈሥሐ ዐቢያ ፵፩ በመጡለትም ጊዜ ታላቅ ደስታ ደስ
ፍሥሐ ወአንፈርዓጸ ከመ ሕፃን አለው እናቱን ባያት ጊዜ
ዘይትፌሣሕ ሶበ ይሬእያ ለእሙ ወገብረ እንደሚደሰት ሕፃንም ዘለለ፡፡
ላዕሌሁ በጸሎተ ቅዳሴ ዘይደሉ ላዕለ ለሰማዕታት ዐፅም የሚገባውን የቅዳሴ
አዕፅምተ ሰማዕት፡፡ ጸሎትም አደረገለት /አደረሰለት/፡፡
- ፵፪ ወተቀደሰ ለለአሐቲ እመናቅዐ ፵፪ የሰማዕቱንም ዐፅም መለያያ
አዕፅምቲሁ ለሰማዕት በበመሌሊቱ እንዘ እያንዳንድዋን በየአካሉ ጸሎተ ቅዳሴ
ይደግም ጸሎተ ቅዳሴ ወየአትም በቅብዐ እየደገመ በሜሮንም ቅባት እያተመ /
ዘይቶን፡፡ እየቀባ/ ተቀደሰ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፵፫ ወእምዝ ባረኮሙ ለደቂቁ ፵፫ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱን ይህ ወይቤሎሙ ኀበ ሀሎ ዝ ዐፅም ዐፅም ባለበት የመቅሠፍት ሞት ኢይኩን ውስቴቱ ሞተ ብድብድ የእህል እጦት፤ የዝናም እጥረት ወኢኅጢአ እክል ወኢአባረ ዝናም አይሁን ብሎ ባረካቸው ይህንም ወዘንተ ብሂሎ ባረከ ሖረ ወአተወ ብሔሮ።	፵፫ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱን ይህ ዐፅም ባለበት የመቅሠፍት ሞት የእህል እጦት፤ የዝናም እጥረት አይሁን ብሎ ባረካቸው ይህንም ብሎ ከባረከ በኋላ ወደ ሀገሩ ተመለሰ።
፵፬ ወእምአሜሃ አልቦ ዘኮነ ወኢምንተኒ እስከ ዮም ኀበ ሀሎ አዕፅምቲሁ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል ኢሞተ ብድብድ ወኢኅጢአ እክል ወኢአባረ ዝናም እስመ ጸጋ የእግዚአብሔር ይተልዎ ኀበ አፍለስዎ ወኀበ አንበሩ ሥጋሁ።	፵፬ ከዚያ ቀን ጀምሮ የአባታችን በጸሎተ ሚካኤል ዐፅም ባለበት እስከዛሬ ድረስ የመቅሠፍት ሞት፤ የእህል እጦት የዝናም እጥረት /መታጣት/ ምንም አልሆነም /አልተከሠተም/ ዐፅሙን በወሰዱበትና ባስቀመጡበት ቦታ ሁሉ የእግዚአብሔር ጸጋ ይከተለዋልና።
፵፭ እስመ ኀይለ መለኮት የዐውዶ በአመ ይቤ መጽሐፍ እስመ በጸሎተ ጻድቅ ትድኀን ወኢትማስን ሀገር በአማን ረከበት መድኀኒተ ዛ ሀገር ባሕርየ ክቡረ ዘብዙኀ ወዕጹብ ሄጡ።	፵፭ የመለኮት ኀይል ይከበዋልና መጽሐፍ በጻድቅ ሰው ጸሎት ሀገር ትድናለች አትጠፋምም እንዳለ ይህችም ሀገር በእውነት የከበረ ዋጋውም እጅግ የበዛ መድኀኒትን አገኘች።
፵፮ ወአዘዘ አባ ያዕቆብ ከመ ያንብሩ አዕፅምቲሁ በሳጹን ወኢይድፍንዎ በመሬት ውስተ ምድር	፵፮ አባ ያዕቆብም ዐፅሙን በሳጥን እንዲያስቀምጡት ከመሬትም በታች በአፈር እንዳይቀብሩት አዘዘ።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፵፯** ወተዝካረ ዕረፍቱስ ለአቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** ኮነ ጅወጄ ለወርኅ አጲፍ ሐምሌ በሐሳብ ግብጽ ወኢትዮጵያ ወበሐሳብ ሮምስ አመ ጅወጄ ለወርኅ ኤፍሉስ ወበሐሳብ ዕብራውያንሂ ወርኅ ትሙዝ እስመ ኅብረ ሠርቀ ክልኤሆሙ ዘሮማይስጥ ወዘዕብራይስጥ ወዕለቱስ ሰኑይ እምድኅረ ንቅወተ ደርሆ።
- ፵፰** የአባታችን በጸሎተ ሚካኤል የዕረፍቱ መታሰቢያ በግብጽና በኢትዮጵያ አቈጣጠር ሐምሌ ሃያ አንድ ቀን በሮማውያን አቈጣጠር በኤፍሉስ ወር በሃያ አምስተኛው ቀን በዕብራውያን አቈጣጠር ተሙዝ በተባለ ወር ነው። የሁለቱ የሮማውያንና የዕብራውያን የወራቸው ዕለት ገጥሞ /አንድ ሆኖ/ ነበርና ዕለቱም ሰኞ ከዶሮ ጮኸት በኋላ ነው።
- ፵፱** ወንሕነኒ ንግበር ተዝካረ ለዘመጠነዝ ነቢይ ከመ ነቢያት ወለዘመጠነዝ ሐዋርያ ከመ ሐዋርያት ወለዘመጠነዝ ሰማዕት ከመ ሰማዕታት ወበዘመጠነዝ መምህር መስተጋድል ከመ ተዝካረ ጻድቃን ቅዱሳን።
- ፶ፀ** እስመ ገድለ ኩሎሙ ቅዱሳን ይትረኩብ በኅቤሁ። ወከመ ነቢያት ትንቢት ወከመ ሐዋርያት ስብከት ወከመ ሰማዕት ትዕግሥት ወከመ ጻድቃን ገድል። ወከመ ደናግል ንጽሕ ወከመ ካህናት ተልእኮ በንጽሕ ወከመ ገዳማውያን ጽሙና ወከመ ሰማዕታት ብሕትውና። ወኩሎሙ ቅዱሳን ገድሎሙ ወሃይማኖቶሙ ኢተርፈ እምኤሁ ጸሎቱ ወበረከቱ የሁሉ ምስሌነ አሜን።
- ፶፱** የሁሉም ቅዱሳን ገድል በእርሱ ዘንድ ይገኛልና እንደ ነቢያት ትንቢት እንደ ሐዋርያትም ስብከት፤ እንደ ሰማዕታት ትዕግሥት እንደ ጻድቃንም ተጋድሎ። እንደ ደናግል ንጽሕና እንደ ካህናት በንጽሕና ማገልገል እንደ ገዳማውያን ብቸኝነት፤ እደ ባሕታውያንም ብሕትውና በእርሱ ዘንድ ይገኛልና። የሁሉም ቅዱሳን ገድላቸውና ሃይማኖታቸው አልቀረበትምና። ጸሎቱና በረከቱ ከሁላችን ጋር ይኑር አሜን።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

ምዕራፍ ፲፪

ምዕራፍ ዐሥራ ሁለት

፩ አ ሀገረ ሰግላ እፎ ረከብኪ ዘመጠነዝ
ዕንቁ ዘየጎቱ ሥኑ ምስብዒተ እምፀሐይ
ዘተወደሰ በአፈ እግዚኡ እንዘ ይብል
ገብርየ ወምእመንየ ዘምስለ ጴጥሮስ
ወጳውሎስ ማኅደርከ ይኩን።

፩ ሀገረ ሸግላ ሆይ በፈጣሪው አንደበት
አገልጋዩና ታማኜ ሆይ ማደሪያህ
ከጴጥሮስና ከጳውሎስ ጋር ይሁን
ተብሎ የተመሰገነ ከፀሐይ ሰባት እጅ
የሚያበራ እንደዚህ ያለውን ዕንቁ
እንዴት አገኘሽ።

፪ ወዘመጠነዝ ክብር ወብዕል ዘተወፈየ
እምነበ **እግዚአብሔር** በአይቴ ኮነ
ማኅደሮም ለጴጥሮስ ወለጳውሎስ
ሊተሰ ይመስለኒ ሶበ እኔሊ ሰሚዕየ
ዘይቤሎም በወንጌል አመ ተሰአሎ
ጴጥሮስ ለእግዚእ እንዘ ይብሎ ንሕነ
ኅደግነ ኩሎ ወተሎናከ ምንተ እንከ
ንረክብ።

፪ ይህን ያህል ክብርና ሀብት
ከእግዚአብሔር ዘንድ የተቀበሉ
የጴጥሮስና የጳውሎስ ማደሪያቸው
በየት ይሆን? ለእኔ ግን በወንጌል
ጴጥሮስ ጌታችንን እኛ ሁሉን ትተን
ተከተል እንግዲህ ምን እናገኛለን?
ብሎ በጠየቀው ጊዜ ያለውን ሰምቼ
ሳስብ ይመስለኛል።

፫ ወይቤሎም እግዚእነ አማንየ እብለክሙ
አንትሙስ እለ ተሊለውክሙኒ አመ
ዳግም ልደት አመ ይነብር ወልደ ዕጓለ
እመሕያው ዲበ መንበረ ስብሐቲሁ
አንትሙኒ ትነብሩ ዲበ ዐሠርቱ
ወክልኤቱ መናብርት ወትኳንኑ ዐሠርተ
ወክልኤተ ነገደ እስራኤል። ማቴ.፲፱፥፳፰

፫ ጌታችንም እንዲህ አላቸው እውነት
እላችኋለሁ የተከተላችሁኝ በዳግም
ልደት የሰው ልጅ በክብሩ ዙፋን
በተቀመጠ ጊዜ እናንተም በዐሥራ
ሁለት ዙፋን ትቀመጣላችሁ በዐሥራ
ሁለቱም ነገደ እስራኤል ትፈርዳላችሁ ።
ማቴ.፲፱፥፳፰

፬ ወህየ ይሄሉ አቡነ **በጸሎተ ሚካኤል**
በከመ ቃሉ **ለእግዚእ** ዘይቤሎ ምስለ
ጴጥሮስ ወጳውሎስ ይኩን ማኅደርከ

፬ አባትችን **በጸሎተ ሚካኤል** ማደሪያህ
ከጴጥሮስና ከጳውሎስ ጋር ይሁን
እንዳለው እንደ ጌታችን ቃል በዚያ
ይኖራል።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

<p>፩ ወበእንተ ዐሥራትሂ ተሰእልዎ
ወይቤልዎ ካዕበ ዘይገብር ተዝካረ
ወይትመሐፀን በጸሎትነ ወይጽሕፍ
መጽሐፈ ገድልነ ምንት ዐስቡ።</p>	<p>፩ ስለ ዐሥራትም ዳግመኛ
መታሰቢያችን የሚደርግ፤ በጸሎታችንም
የሚማፀን፤ የገድላችን መጽሐፍ
የሚጽፍ ዋጋው ምንድን ነው ብለው
ጠየቁት።</p>
<p>፪ ወይቤሎሙ ይኅልፍ ምሳሌክሙ
በግህደት በደኅሪት ዕለት ወሎቱኒ
ኢያሕጸጸ ምንተኒ እምኔሆሙ ኢማኅደረ
ወኢክብረ ወኢዐሥራተ በከመ ወሀቦ
ማኅደረ ምስሌሆሙ ወከማሁ ይጸግዎ
ዐሥራተ።</p>	<p>፪ በመጨረሻው ቀን ከእናንተ ጋር
በግልጽ ይለፍ አላቸው። እርሱንም
ከእነርሱ በምንም አላሳንሰውም
በቤትም ቢሆን በክብርም ቢሆን
በዐሥራትም ቢሆን ከእነርሱ ጋር
ማደሪያ እንደሰጠው እንዲሁም
ዐሥራት ይሰጠዋል።</p>
<p>፫ ወከመ አሥመርዎ እሙንቱ ውእቱኒ
አሥመሮ ወበከመ ኅደጉ እሙንቱ ኩሎ
ዓለመ ውእቱኒ ከማሆሙ ኅደገ ዓለመ
ወኩሎ ዘውስቴቱ።</p>	<p>፫ እነርሱ ደስ እንዳሰኙት እርሱም ደስ
አሰኘው። እነርሱ ዓለሙን ሁሉ
እንደተዉ፤ እርሱም እንደ እነርሱ
ዓለሙንና በውስጡ ያለውንም ሁሉ
ተዉ።</p>
<p>፬ ወበከመ ኢነሥኡ ስንቀ ለፍኖት በከመ
ትእዛዙ ለመድኅኒነ እንበለ በትር
ባሕቲታ ውእቱኒ ኢነሥኡ ምንተኒ
እንበለ በትር ወማዕተበ እድ
ባሕቲታ።</p>	<p>፬ በመድኅኒታችን ትእዛዝ ከበትር
በስተቀር ለመንገድ ስንቅ
እንዳልያዙ እሱም ያለ በትርና
በእጁ ከሚባርክባት መስቀል በቀር
አልያዘም።</p>
<p>፭ ወበከመ ተለወ ዐሠሮሙ ወዴገነ
ፍኖቶሙ ከማሆሙ ረከበ ማኅደረ
ወዐሥራተሂ ወኢየሐጽጽ እምኔሆሙ</p>	<p>፭ ፍለግቸውን እንደ ተከተለና
በመንገዳቸውም እንደ ሔደ እንደ
እነርሱ ማደሪያ ገና ዐሥራትን ዐገኘ
ከእነርሱም አያንስም።</p>

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲ ወለዝንቱሰ አብ ብእሴ አምላክ ብፁዓዊ አቡነ ክቡር ሐዋርያዊ በጸሎተ ሚካኤል ኢይትዌዳዕ ነገረ ግብሩ ወዳማ ገድሉ።	፲ የዚህ የእምላክ ሰው፣ ብፁዕ ክቡር ሐዋርያ በጸሎተ ሚካኤል የሠራው ሥራና የተጋደለው ገድል አይፈጸምም።
፲፩ ወንሐነኒ ፍቁራን ለእመ ኢተክህለነ ተሊወ ዐሠሮሙ ወተወክፎ ዳማሆሙ ወንግበር ተዝካሮሙ ለቅዱሳን በአምጣነ ይትከህለነ እንዘ ንትአሙን በጸሎቶሙ እስመ ጸሎተ ጻድቅ ትክል ወታሠልጥ እስመ ባቲ ብዙኅ በቀላዔት	፲፩ የተወደዳችሁ ሆይ እኛም ፍለጋቸውን መከተልና ተጋድሎአቸውንም ካልተቻለን በጸሎታቸው አምነን በሚቻለን መጠን የቅዱሳንን መታሰቢያ እናድርግ የጻድቅ ሰው ጸሎት ትችላለች ግዳጅም ትፈጽማለችና ብዙ ጥቅም አላትና።
፲፪ በከመ ጽሑፍ በወንጌል “ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዐሰበ ነቢይ ይነሥእ ወዘተወክፈ ጻድቀ በስመ ጻድቅ ዐሰበ ጻድቅ ይነሥእ”።	፲፪ በወንጌል እንደተጻፈ በነቢይ ስም ነቢይን የተቀበለ የነቢይን ዋጋ ያገኛል፤ በጻድቅ ስም ጻድቅን የተቀበለ የጻድቅን ዋጋ ያገኛል።
፲፫ ወዘአስተየ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን ጽዋዐ ማይ ቈሪር ባሕቲቶ በስመ ረድእየ አማን እብለክሙ ኢየሐጉል ዐስቦ አማን ኢየሐጉል ዐስቦ ዘይገብር ተዝካሮሙ ለጻድቃን ወለሰማዕት። ማቴ.፲፥፵፩	፲፫ ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ በደቀ መዝሙራ ስም ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ ያጠጣ እውነት እነግራችኋለሁ ዋጋውን አያጣም። የጻድቃንንና የሰማዕታትን መታሰቢያቸውን የሚያደርግ በእውነት ዋጋውን አያጣም። ማቴ.፲፥፵፩
፲፬ ሰምዑ ኦ አኀው ለፈራሄ እግዚአብሔር ዘከመ ይሄኒ ደኅሪቱ ወይትባረክ ዕለተ ሞቱ ክቡር ሞቱ ለጻድቅ በቅድመ እግዚአብሔር መዝ.፪፻፭፥፮	፲፬ ወንድሞች ሆይ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ፍጻሜው እንደሚያምርለት የሞቱም ዕለት እደሚባረክ ስሙ የጻድቅ ሰው ሞት በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ነው መዝ.፪፻፭፥፮

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፭ አማን ክቡረ ኮነ ሞቱ ለዝንቱ አቡነ
በጸሎተ ሚካኤል ለባሴ ንጽሕ ኖትያዊ
ዘኅደፈ ሐመሮ በመቃድፈ መስቀል
ዘኢያስጠሞ መዋግደ ዓለም ዘብዙኅ
ማዕበሉ።

፲፭ በእውነት ንጽሕናን የለበሰ የዚህ
የአባታችን በጸሎተ ሚካኤል ሞቱ
የከበረ ሆነ፤ ማዕበሉ ብዙ የሆነ
የዓለም ሞገድ ያሳሰጠመው መርከቡን
በወንጌል መቅዘፊያ ያሻገረ ዋናተኛ
ነው።

፲፮ ይሰምደዎ ነቢየ ወሚመ ሐዋርያ አው
መነኮሰ ወዝኩሉ ይትረከብ ላዕሌሁ
ለብእሴ እግዚአብሔር አቡነ በጸሎተ
ሚካኤል።

፲፮ ነቢይ ይሉታል ወይም ሐዋርያ ወይም
መነኩሴ ይህ ሁሉ በእግዚአብሔር
ሰው በአባታችን በጸሎተ ሚካኤል
ይገኛል።

፲፯ ዐምደ ሃይማኖት ዘኢይንሕል
ወመሠረት ዘኢያንቀለቅል ብእሲ አዛል
መስተጋድል ኅያል ብዙኅ ገድል አያተኑ
እዜኑ ዕበዩ ለአቡየ መምህረ ሕግ
ዘበአማን ወንጹሕ ከመ ዕጣን ወፍሡሕ
ከመ ወይን ዘይንእዳሁ ዐብያተ
ክርስቲያናት ዘአሰርገዎን በስብሐታት።

፲፯ የማይፈርስ የሃይማኖት ዐምድ /
ምስሶ/ የማይነዋወጥ መሠረት ነው፤
የሚጋደል ጐልማሳ ገድሉ የበዛ ኅያል
ነው። እውነተኛ የሕግ መምህር
እንደ ዕጣን ንጹሕ፤ እንደ ወይንም
ደስ የሚያሰኝ በምስጋና ያስጌጣቸው
አብያተ ክርስቲያናት የሚያመሰግኑት
የአባቴን ክብሩን ስንቱን
እናገራለሁ።

፲፰ አ አባ ክቡር እፎ ይሄኔ ሰሚዐ ዜናክ
ወይጥዕም እመዐር ወሦከር
ወያስተፌሥሕ ልበ ወያጸሉ አእዛነ
ወያጸልል አዕፅምተ ወያሠርሮ ለኅሊና
ከመ ዘስተየ ወይን ከራሜ።

፲፰ ክቡር አባት ሆይ ዜናህን መስማት
እንዴት ያምራል፤ ከመዐርና ከስኳርም
ይጣፍጣል፤ ልብን ያስደስታል፤ ጆሮን
ያዘነብላል፤ አጥንትን ያለመልማል፤
የከረመ ወይን እንደ ጠጣ ሰውም
ኅሊናን ያበርረዋል፤

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፲፱ ስብሐት ለአብ ለዘአሥረቀ ለነ ዘንተ ኮከበ መብርሄ ወሰጊድ ለወልድ ለዘአጽንዖ በገድሉ ከመ ይኩነነ መራሔ **አኩቴት ለመንፈስ ቅዱስ** ዘጸገወነ ኪያሁ መምህረ እመዋቅሕቲሁ ለጸላኢ ፈታሔ ዘሎቱ ይደሉ ውዳሴ ወስባሔ ዘከደነ ዓለመ ለሱራኔ።

፲፱ ይህን የሚያበራ ኮከብ ላወጣልን ለአብ ምስጋና ይገባል መሪ ይሆነን ዘንድ በገድሉ ላጸናው ለወልድ ስግደት ይገባል፤ ከጠላት ማሰሪያ የሚፈታ እርሱን ለሰጠን **ለመንፈስ ቅዱስ** ምስጋና ይገባል፤ ዓለምን በብርሃን ለአለበሰ ለእርሱ ክብር ምስጋና ይገባል።

፳ ስብሐት ለአብ ለዘጸገወነ አቡነ **በጸሎተ ሚካኤል** አበ መነኮሳት ተላዊሆሙ ለሐዋርያት ዕጉሥ በምንዳቤ ወበቅሥፈታት ወለወልድ ስግደት ዘአጥብዖ ለዝንቱ ብፁዓዊ አቡነ ለከዊነ ሰማዕት አኩቴት ወባርኮት **ለመንፈስ ቅዱስ** ቡሩክ ወእኩት በአፈ ሰብእ ወመላእክት ወበኩሉ ፍጥረታት በምድር ወበሰማያት በባሕር ወበቀለያት።

፳ የመነኮሳት አባት የሐዋርያት ተከታይ፤ በችግርና በግርፋት የሚታገሥ አባትችን **በጸሎተ ሚካኤልን** ለሰጠን ለአብ ምስጋና ይገባል፤ ሰማዕት ለመሆን ይህን ብፁዕ አባታችን ላጸናው በወልድም ስግደት ይገባል፤ በሰውና በመላእክት አንደበት፤ በፍጥረታትም ሁሉ፤ በምድርና በሰማያት በባሕርና በቀለያት ለሚመሰገንና ለሚከበር **ለመንፈስ ቅዱስም** ክብር ምስጋና ይገባል።

፳፩ ዘአንገፎ ለዝንቱ ብእሲ እመሥገርት ነዓዊት ከመ ይኩን ኖላዌ አባግዕ ወአባግዕት ወከማሁ ለነኒ ያንግፈነ እምአፈ ተኩላ በኀይለ ጸሎቱ ቅድስት።

፳፩ የአባግዕና የአባግዕት /ምእመናንና ምእመናት/ ጠባቂ ይሆን ዘንድ ይህን ክቡር አባት ከተጠመደች ወጥመድ ያዳነው እንዲሁ እኛንም ቅድስት በሆነች በጸሎቱ ኀይል ከተኩላ / ሰይጣን/ አፍ ያድነን።

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፳፪** ለዘተጋባእነ ህየ በዛቲ ዕለት ያስምዐነ **፳፪** በዚህች ዕለት በዚህ ቦታ የተሰባሰብን ቃለ ፍሥሐ ወሐሄት ከመ ንግበር እኛን በሚቻለን መጠን ተዝካሮ በአምጣነ ይትከህለነ በቀኑርባን መታሰቢያውን በቀኑርባን በምስጋና ወበስብሐት፤ በጸሎት ወግናይ በስግደት በጸሎት በክብርና በስግደት፤ በመዝሙርና በማኅሌት እናደርግ በዳዊት ዝክረ ጻድቅ ለዓም ይሄሉ ዝክረ ዘንድ የደስታንና የሐሴትን ቃል ዳድቅ በዳዊት የጻድቅ መታሰቢያ ለዘለዓለም ይኖራል የጻድቅ መታሰቢያ በምስጋና ነው እንደተባለ፡፡
- ፳፫** አ እንጦንስ መንፈሳዊ ዘፈታሕክ ለበግዐ **፳፫** ሕፃንን በመምሰል ፈገግ እያለ ምስጢር ተመሲሎ ሕፃነ እንዘ ያከምሲስ የምስጢር በግን የፈታኸው ቀኙንና ወይሜጥወክ ይምኖ ወጽግሞ ግራውን የሰጠህ ለልጆችህም ወመጠውኮሙ ለደቂቅክ ወከፈሎሙ የሰጠሃቸው የጸሎትህም ሀብት በዐይነ ርስተ ሀብተ ጸሎትክ እስከ ነጻርዎ ገህደ ሥጋ እስኪያዩት ድረስ ርስት አድርጎ በዐይነ ሥጋ ወከማሁ ይክፍለነ ርስተ የሰጣቸው መንፈሳዊ አባት እንጦንስ ሆይ እንዲሁ በረከትህን ለምንፈልጋት በረከትህ በረከት ርስትን ያድለን፡፡
- ፳፬** ኀበ ተገብረ ተዝካርክ ወኀበ ተነበ **፳፬** መታሰቢያህ በተደረገበት የገድልህም መጽሐፍ በተነበበት በዚያ ይቅርታና ወምሕረት እስመ ድልው ለኀዲር ምሕረት ይሁን፡፡ የመምህራን / በረከት በደቀ መዛሙርት / እረኞች/ በረከት በደቀ መዛሙርት ላይ ለማደር የሚገባ ነውና የጥበባት ላይ ለማደር የሚገባ ነውና የጥበባት ለባ ላሕረ ጥበባት ንስር ሰራሪ ልዑለ ስብከት ተናጋሪ በኀይለ መለኮት ጸባቲ ስብከትህ ከፍ ያለ በመለኮት ኀይል በዐቅለ ባሕረ መጻሕፍት፡፡ የምትናገር በመጻሕፍት የባሕር ጥበብ የምትዋኝ ሆይ ባርከን፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፭ አ ዳግማይ ጳውሎስ ልሳነ ዘርብ ሰሚዐ
ዜና ገድልከ ዘይኤድም ለልብ
ወዘተውህበ ለከ ዘመዊዕ ኮከብ፡፡

፳፮ አ አባ አበ ሕዝብ ወአሕዛብ
ወለመነኮሳት መክብብ፤ ጒልቄ ሰጊድከ
ከመ ነጠብጣብ ዘያዘነግኦ ለልብ ገጸ
መካን ኀበ ሰገድከ ዘትኤምቆ ከመ
ግብ፤ መንክራቲከ ለነጊር ዕጹብ፤
ዘዐደውኮ ለባሕረ ዓለም ርሒብ፤
ዘኢዐገተከ መሣግሪሁ ርቡብ፡፡

፳፯ አ አባ ንሥኣነ ዐሥራተ እምወልደ
አብ፤ አመ ይትገብር ለኅሩያን ከብካብ፤
ወአመ ይሰደዱ ፭ አክላብ አመ
ይውኅጦሙ፤ ዘአንብዕ አስራብ፤
አዕድወነ እንተ መጽብብ ከመ ንባእ
ምስሌከ ውስተ መርኅብ

፳፰ ወሶበ በጽሐ ፍልሰቱ ለአቡነ **ጸሎተ**
ሚካኤል ጸውዖ ለአሐዱ ረድኡ እንዘ
ይብል ነዐ ንሑር ውስተ በኣት ወዐተበ
፬ ገበዋቲሁ ለበኣት ወሰፊሐ እደዊሁ
ወእገሪሁ መጠወ ነፍሶ ውስተ እደ
ፈጣሪሁ፡፡

፳፭ እንደ በገና መምቻ አንደበትህ ያማረ
ዳግማዊ ጳውሎስ ሆይ የገድልህን ዜና
መስማት ለልብ ደስ የሚያሰኝ ነው
የአሸናፊነትም ኮከብ የተሰጠህ ነህ፡፡

፳፮ አባት ሆይ የአሕዛብና የሕዝብ አባት
የመነኮሳትም አለቃ ነህ፤ የስግደትህ
ብዛት ልብን የሚያዘነጋው እንደ
ዝናም ጠብታ ነው፡፡ የሰገድህበትም
ቦታ እንደ ጉድጓድ ይጐደጐዳል፡፡
ተአምራትህ ለመናገር ድንቅ ነው፡፡
ኅላፊውን የዓለም ባሕር የተሻገርኸው
የተዘረጋ ወጥመድ ያላጠመደህ ነህ፡፡

፳፯ አባት ሆይ ከአብ የባሕርይ ልጅ
ዐሥራት አድርገህ ተቀበለን፤
ለተመረጡት ሠርግ በሚደረግ ጊዜ
አምስቱም ውሾች በሚሰደዱ ጊዜ
የእንባ ጐርፍ በሚወጣቸው ጊዜ
ከአንተ ጋር ወደ ሰፊው እንገባ ዘንድ
ከጠባቡ አሻግረን፤

፳፰ የአባታችን **የበጸሎተ ሚካኤል** ዕረፍቱ
በደረሰ ጊዜ አንዱን ደቀ መዝሙር
ወደ ዋሻ እንሔድ ዘንድ ና ብሎ
ጠራው፡፡ መቋሚያውንም ይዞ ወደ
ዋሻው ገባ፤ የዋሻውንም አራቱን መዓዘን
ባረከ፤ እጆቹንና እግሮቹን ከዘረጋ
በኋላ ነፍሱን በፈጣሪው እጅ ሰጠ፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፳፱ ተፈጸመ መጽሐፈ ገድሉ ለአቡነ ፳፱ ፍጹም የሆነ የአባታችን የበጸሎቱ ሚካኤል በጸሎተ ሚካኤል ወኮነ ሚካኤል ገድል ተፈጸመ ዕረፍቱም ዕረፍቱ አመጽወጄ ለወርኅ ሐምሌ፡፡ ሐምሌ ሃያ አንድ ቀን ነው፡፡
- ፴ ወስብሐት ለእግዚአብሔር ለዝላፉ ፴ ዘወትር ለእግዚአብሔር ምስጋና ለዓለም ዓለም አሜን፤ አሜን፤ አሜን ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን አሜን አሜን ይሁን ይደረግ፤ ይጽና፡፡
- ፴፩ ዘንተ መጽሐፈ ለዘጸሐፈ ወለዘአጽሐፈ ፴፩ ይህን መጽሐፍ የጻፈውን ያጻፈውን፤ ዘንብ በዘንብ ወለዘተርጐመ ወለዘስምዐ ያነበበውን፤ የተረጉመውን፤ ቃሉንም ቃላቲሁ ኅቡረ ይምሐሮሙ የሰማውን በአንድነት እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት ይቅር ይበላቸው፡፡
- ወያሰምዖሙ ቃለትፍሥሕት ወሐሄት የጸሎት መዝገብ በሆነች በእንተ ሰእለታ ለእግዝእትነ ሙዳየ በእለታት በእመቤታችን አማላጅነት የደስታና የሐሴት ቃልን ያሰማቸው፡፡
- በጸሎቱ ወአስተብቀዖቱ ለአቡነ በጸሎተ ሚካኤል አበ መነኮሳት የመነኮሳት አባት በሆነ በአባታችን በጸሎተ ሚካኤል አማላጅነትና ጸሎት የክብር ባለቤት ንጉሥ ክርስቶስ በዚህ ዓለምና በሚመጣው ዓለም ይቅር ይበለን፡፡
- ወላዕሌነ ይኩን ሣህል ወምሕረት የመነኮሳት አባት በሆነ በአባታችን በጸሎተ ሚካኤል አማላጅነትና ጸሎት የክብር ባለቤት ንጉሥ ክርስቶስ በዚህ ዓለምና በሚመጣው ዓለም ይቅር ይበለን፡፡ በእኛም ላይ እስከ መጨረሻይቱ እስትንፋስ ይቅርታና ምሕረት ይሁን፡፡

ገድለ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

ወአመ ያረፍቆሙ እንዘ ይቀንት
አመ ይደለው ለጻድቃን ትፍሥሕት
ወአመ ይሰድዶሙ አፍኦ ለከለባት፤
ኅበ ፈለገ እሳት ወኅበ ጸናፌ
ጽልመት፡፡

ወአመ ያስተርኢ ዘክቡት ቅድመ
ገጹ ለብሔት ወአመ ይትከወሱ
ኅይለ ምድር ወሰማያት እመ
ያንበሰብሱ መባርቅት፤ ወይሐወኩ
ነፋሳት፤ ወአመ ይነጽፉ ባሕር
ወቀላያት፤ ወኩሉ ለለ፩ አመ
ይትሐተት፡፡

አመ ያጉብእ ኩሉ ጾሮ በእይቲ
ዕለት **ቅድስት** አመ ያጠብሐ
ክልኤቱ እልሕምት ለምሳሐ ፲
ምእት ዓመት ይክፍለነ ሀልዎ
በደብረ **ጽዮን** ቅድስት ለዓለመ
ዓለም አሜን አሜን ወአሜን፡፡

የሠራዊት **ጌታ** እርሱ ፍጽምት
በሆነች በመንግሥቱ ግርማ በመጣ
ጊዜ በእጁ /በሥልጣኑም/ ጸሎት
በተደረገ ጊዜ ታጥቆ ባስቀመጣቸው
ጊዜ ለጻድቃን ደስታ በተዘጋጀ ጊዜ
ውሾችንም ወደ ውጭ በሰደዳቸው
ጊዜ ውሾችንም ወደ እሳት ባሕርና
ጽኑ ጨለማ ወዳለበት ወደ ውጭ
በሰደዳቸው ጊዜ ፡፡

ሥልጣን ባለው በእርሱ ፊት
የተሰወረው በተገለጠ ጊዜ
የምድርና የሰማይ ኅይል በናወጸ
ጊዜ መባርቅት /በተከለጨለጨ/
በተመላለሱ ጊዜ ነፋሳትም
በታወኩ ጊዜ ባሕርና ቀላያት
በደረቁ ጊዜ እያንዳንዱ ሁሉ
በተመረመረ ጊዜ፡፡ በእኛ ላይ
ይቅርታና ምሕረት ይሁን፡፡

ቅድስት በሆነች በዚያች ዕለት
ሁሉም ሥራውን በመለሰ ጊዜ
ሁለቱ ላምች በአንድ ሺህ ዓመት
ምሳሌ በተሠጠው ጊዜ ቅድስት
በሆነች በደብረ **ጽዮን** /የጽዮን
ተራራ/ መኖርን ለእኛ ያድለን፡፡
ለዘለዓለሙ አሜን ይሁን
ይደረግ፡፡

መልክአ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፩ ሰላም **ለእግዚእ** ክብራ ዘኢያፅርዐት ፪ ሰላም ለቀራንብቲክ ዘኢለመደ ድቃሰ፤
 መሐላ፤ ዘምስለ ምታ ማርቆስ ወለአዕይንቲክ ካዕበ ለንዋመ ሥጋ
 ማኅደረ ፍሥሐ ወተድላ፤ **ሚካኤል** ዘኢኅሠሠ **በጸሎተ ሚካኤል** ዘኮንከ
 መልአክ እንተ በአከናፍ ጸለላ፤ ሶበ ማኅደረ **አምላክ** መቅደሰ፤ ጸግወነ
 ውሕዘ እንተ ቅድሜሁ አንብዐ ለአግብርቲክ መንፈስ ልቡና ቅዱሰ፤
 አዕይንት ሄላ፤ እስመ እም ንጹሕ በእንተ ቀኖና ወጸም ዘይጥሩ ነፍሰ፡፡
- ፪ ሰላም ለፅንሰትክ ዘአንጸፍጸፈ ጽሙና ፫ ሰላም ለአእዛኒክ አእዛነ መንፈስ ዘኮና፤
 ወለልደትክ ዓዲ በብሥራተ መልአክ ወለመላትሒክ ልሑይ ዘኢሰሰለ
 ወዜና **በጸሎተ ሚካኤል** ሀበኒ ብርሃና፤ **በጸሎተ ሚካኤል** ክቡር
 ወጸግወኒ ጥዲና፤ ነፍስየ ጊዜ ዕረፍት ተወካፌ ሕግ ዘደብረ ሲና፤
 ከመ ኢትርአይ ሙስና፤ በእደ ረኅበ ሶበ ርኅብክ ዘተሴሰይክ መና፤
ሚካኤል ሴስየኒ አውሪደክ መና፤ በይነ ዘረሰይክ ምግብክ ቀኖና፡፡
- ፫ ሰላም ለዝክረ ስምክ ከመ ስቴ መዐር ፬ ሰላም ለአዕናፊክ መዓዛ ቅዳሴ
 ጥዑም፤ ወለሥዕርትክ ዓዲ በቅብዐ ዘአጼነዋ፤ ወለከናፍሪክ ሰላም ዘኢነበበ
መንፈስ ልምሉም፤ **በጸሎተ ሚካኤል** ፅድቅ ፅድቅ ሕፃን
 ጸድቅ እንተ አልብከ ንዋም፤ በጸም ወበቀኖና ከመ እንተ አብ ወእም
 ለመነኮሳት አበው ዘኮንኩሙ ሆም፡፡
- ፭ ሰላም ለአፉክ ምዕራገ ጸሎት ማዕዳ፤ ፮ ሰላም ለአፉክ ምዕራገ ጸሎት ማዕዳ፤
 ወሰላም እብል ለአስናኒክ ጸዓዳ፤ ወሰላም እብል ለአስናኒክ ጸዓዳ፤
 በአምሳለ ፀሐይ ወወርኅ ወከመ **በጸሎተ ሚካኤል** ሢመኒ ለመንግሥተ
 ከዋክብት ዘላዕሉ፤ ደቂቅክ መነኩሳት ሰማይ በዐውዳ፤ ድርሳነክ እስመ
 እለ ገዳማተ ኤሉ፤ **በጸሎተ ሚካኤል** አቅረብኩ በፍቅረ ልቡና ሠሌዳ፤ በገጸ
 አቡነ ባርከነ ይብሉ፡፡

መልክአ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፱ ሰላም ለልሳንክ ወለቃልክ ናዛዜ ፲፫ ሰላም ለአእዳዊክ ጽፉሐት ለሰጊድ፤
 ለእስትንፋሰክ ምሉእ እስትንፋሰ መንፈስ ከመ ተከዜ፤ በጸሎተ ሚካኤል
 አቡነ እስኢለክ ይእዜ፤ በይነ ዘአቅረብኩ ለእንተ መዋዕል ወጊዜ፤
 እምልቡናየ ይሴሰል እንባዜ፡፡
- ፲ ሰላም ለጉርዔክ መዓዛ በረከት ፲፬ ሰላም ለኩርናዕክ ኩርናዕ አናብሰት
 ዘጥዕመ ወለክሣድክ ስርግወ አስኬማ መላእክት ፍጹመ፤ በጸሎተ
 ሚካኤል ጻድቅ እንተ መነንክ ዓለመ፤ አስተዐጽብ ቅድስናክ
 ወኒሩተክ ዳግመ፤ ወለመነኮሳት አበው ዘኮንኮሙ እመ፡፡
- ፲፩ ሰላም ለመትከፍትክ ስርግወ አነዳ፤ ፲፭ ሰላም ለእራጎቲክ ጎብስተ ቀኖና
 ወለዘባንክ ስፉሐት ዋዕያተ ፀሐይ ውሉዳ፤ በጸሎተ ሚካኤል ባዕል
 ለግብረ ቀኖና አጻዳ መዓዛ ገድልክ ዘይጼኑ በምድረ በዳ፤ ውስተ ደብረ
 ግሸ ሕንፃክ ያመጽኡ ጋዳ፡፡
- ፲፪ ሰላም ለእንግድክክ አስኬማ መላእክት ፲፮ ሰላም ለአጽፋረ እዴክ እንተ ላዕሌሆን
 ዘሐቀፈ፤ ወለሕፅንክ ዓዲ ዘኢፈተወ መንጸፈ፤ በጸሎተ ሚካኤል ዘኮንክ
 ለግብረ ቀኖና ምዕራፈ፤ ያስተፌሥሕ ሕዙነ ልብ ዜና ገድልክ ጽሑፈ
 ወድርሳንክ ካዕበ ያስተዐጽብ ዘልፈ፡፡
- ፲፫ ሰላም ለአጽፋረ እዴክ እንተ ላዕሌሆን ፲፯ ሰላም ለአጽፋረ እዴክ እንተ ላዕሌሆን
 ዘሠረጸ፤ ወለገብክ ሰላም ለንዋመ ሥጋ ተግሣጸ በጸሎተ ሚካኤል ህልው
 ለደብረ ግሼ በውስተ ሕንፃ፤ ደቂቅክ በይነ ዘበዝኑ ከመ ውሳጤ ባሕር
 ዘሆፃ፤ በጽድቅክ አባ ኩላሄ ሐውፃ፡፡

መልክእ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፲፯ ሰላም ለከርሥክ ኅብስተ ቀኖና ፳፩ ሰላም ለአእጋሪክ ወለሰኩናክ
 ዘተሴሰየ፤ ወለልብክ ሰላም ባሕርየ
 መለኮት ዘኅለየ፤ በጸሎተ ሚካኤል
 ጻድቅ ዘተመነይክ ሠናየ፤ ለጾም
 ወለቀኖና ሶበ ረሰይክ ንዋየ፤ ደቂቅክ ነዋ
 ተወልዱ ዝየ፡፡
- ፲፰ ሰላም ለኩልያቲክ ለግብረ ቀኖና ፳፪ ሰላም ለአፃብዒክ ከመ ዕንቄ
 ዘያንሶሱ፤ ወለኅሊናክ ዓዲ ለጽድቀ
 ሃይማኖት ሞገሱ፤ በጸሎተ ሚካኤል
 ነቢይ ከመ መስፍነ ሕግ ኢያሱ፤ ደቂቀ
 መሃይምናን ረደኤተክ ይኅሥሡ፤ ኅበ
 ተድላ ገነት ዘሀሎክ ምስሌክ ፈለሱ፡፡
- ፲፱ ሰላም ለኅንብርትክ ኅንብርተ መንፈስ ፳፫ ሰላም ለቆምክ በአምሳለ መልአክ
 ረቂቅ ወለሐቆክ ቅኑት ቅናተ ድንጋሌ
 ዘሠቅ፤ በጸሎተ ሚካኤል ኢዮብ
 ዘትዕግሥትክ ርሑቅ፤ ዜናክ ሶበ
 ተሰምዐ እንተ በዐረብ ወሠርቅ፤
 ሕንፃ መቅደስክ ዘመልኡ ደቂቅ፡፡
- ፳ ሰላም ለአቀሥዲክ አዕማደ ቀኖና ፳፬ ሰላም ለፀአተ ነፍስክ ዘተለዐለ ክብሩ
 ወጾም፤ ወለአብራኪክ በሰጊድ
 ዘኢረከበን ሕማም፤ በጸሎተ ሚካኤል
 ያዕቆብ ሰዋስወ ብርሃን ቅውም፤
 ዘነጻርክ በምድረ ግሸ ዘአስተርአየ
 በቅድም፤ ሰዋስወ ብርሃን ይእቲ
 ማርያም፡፡
- ፳፩ ሰላም ለፀአተ ነፍስክ ዘተለዐለ ክብሩ
 ወለበድነ ሥጋክ ኤም በጉሎ ማክዳ
 ማኅደሩ፤ በጸሎተ ሚካኤል ጻድቅ
 ለእግዚአብሔር ፍቁሩ፤ ሶበ ሐወጸክ
 ዘምስለ ማርያም መጽሩ፤ ዕበየ ክብርክ
 መላእክት አንከሩ፡፡

መልክአ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

፳፭ ሰላም ለግንዘተ ሥጋክ በእደ ትጉሃን አርድእት፤ ወለመቃብሪክ ሰላም እንተ ደብረ ጉሎ ማክዳ ስፍሐት፤ በጸሎተ ሚካኤል ክቡር በድንግልና ንጽሕት፤ ድርሳነክ በተአምኖ እስመ አቅረብኩ በግብት፤ ወኢትትሐየየኒ ለኅጥእ ገብርክ ትሑት፡፡

፳፮ ሰላም ለፍልሰተ ሥጋክ እምወሳጤ ገዳም ስፉሕ፤ በፈቃደ አምላክ ልዑል እምድኅረ አዝማናት ነዊሃ፤ በጸሎተ ሚካኤል አቡነ በትዕግሥት ብዙኅ አስተወሰነ ዜና ገድልክ በቃለ ኖላዊ ትጉህ፤ አምጣነ ተረክበ ሥጋክ ንጹሕ፡፡

፳፯ ሰላም ሰላም ወሰላም ለፍልሰተ ሥጋክ መአድም፤ እምወሳጤ ገዳም ዘቅድም፤ በጸሎተ ሚካኤል ትጉህ ዘተሐውር በጊዜ ንዋም፤ ፍጹመ ሶበ በጸሐክ ውስተ ደብረ ግሼ ገዳም፤ እንተ ለምሕረት ወሣህል ወረደ ዝናም፡፡

፳፰ ሰላም ለከ በጸሎተ ሚካኤል አቡነ ፍቁረ ማርያም እምነ፤ ወበእንተዝ ገብርክ እስእለክ ፍጡነ ከመ ትጽሐፍ ስመ ዚአየ በኪዳንክ እሙነ እስመ ረሰይኩክ ኪያክ መድኅነ፤

፳፱ ሰላም ለከ በጸሎተ ሚካኤል ሰማዕት አበ ብዙኃን መነኰሳት፤ በግብረ ቀኖና ወጾም ውስተ ደብረ ግሹ ጾማዕት፤ ወበእንተዝ ሰመይኩክ ዘውገ መላእክት፤ በዘተሰርገውክ አስኬማ ቅድስት፡፡

፴ ደከክ ዘአቅረብኩ ድርሳነ በረከት ሠናይ፤ ለመልክአቲክ ኩሎን በቃለ ግናይ፤ በጸሎተ ሚካኤል ሐዋርያ ወዘበነቢያት ነቢይ፤ ከመ ትኅድር በላዕሌየ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ርሡይ፤ እስመ ተማሕፀንኩ ገብርክ ነዳይ፡፡

፴፩ አባ ጸሊ በእንቲአየ ቅድመ መንበሩ ለእግዚእነ ሰላም በጸሎተ ሚካኤል አቡነ ፍቁረ ማርያም እምነ፤ በእንተዝ እስእለክ ገብርክ ፍጡነ፤ ከመ ትጽሐፍ ስመ ዚአየ በኪዳንክ እሙነ፤ እስመ ረሰይኩክ ኪያክ መድኅነ፡፡

፴፪ ሰላም ለከ በጸሎተ ሚካኤል ሰማዕት አበ ብዙኃን መነኰሳት፤ በግብረ ቀኖና ወጾም ውስተ ደብረ ግሼ ጾማዕት ወበእንተዝ ተሰመይክ ዘውገ መላእክት፤ በይነ ዘተረሰይክ አስኬማ ቅድስት፤

መልክአ አቡነ በጸሎተ ሚካኤል

- ፴፫ ሰላም ለከ በጸሎተ ሚካኤል አበ ፴፭ ዐምደ ሃይማኖት ግሩም ውስተ ቤተ መንኮሳት ኩሎሙ፤ በግብረ አስኬማ ወቆብዕ እንተ ወለድኩሙ፤ ውሉደ ዛቲ ምኔት ይስእሉከ በስሙ፤ ሶበ መጽሐ ውሉዱከ ኀበ ሀሎከ ቀዲሙ፤ ጻማ ቅዱሳን ኢትክሉ አኮኑ ትብሎሙ፡፡
- ፴፬ አድባር ድኃኃን ዘይቤ ሰሎሞን፤ ሊተሰ ይመስለኒ ነፍሳተ ጻድቃን፤ በጸሎተ ሚካኤል ካህን መክብበ ኩሎሙ ቅዱሳን፤ እንዘ ይሜህር ቃለ ዘበአማን፡፡

